

1,50
euros

EL

Any XLIII

9

Núm. 3969

NOU

Dilluns, 8 de juny de 2020

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

646 079 023

(Pàgines 2 a 9 i editorial)

Xifres positives

Tres mesos després es continuen diagnosticant casos de Covid-19, però a un ritme més lent i ara la majoria són lleus

ALBERT LLIMOS

Emotiva rebuda a Taradell després de 82 dies a l'hospital

Carme Godayol va tornar divendres al migdia a casa seva, a Taradell, després de 82 dies ingressada per la Covid-19. Al carrer de França, on viu, l'esperaven veïns que la van rebre amb pancartes, aplaudiments, música i moltes llàgrimes. "Va ser molt emocionant,

REPORTATGE

Testimoni dels sanitaris que viuen la pandèmia en primera línia

no hi faltava ningú", explicava Godayol encara presa de l'emoció després de la sorpresa. Amb el cotxe va passar per davant l'ajuntament i tot seguit es va dirigir al seu carrer, on va ser rebuda amb un passadís humà.

(Pàgina 31)

Aquest estiu no es farà el torneig de bàsquet de Sant Julià per primer cop en 36 anys

(Pàgina 35)

Tanca la històrica pizzeria Mamma Meva de Vic just abans de celebrar els 40 anys

(Pàgines 10 i 11)

ALBERT LLIMOS

Manifestació contra el racisme a Vic

Les protestes contra el racisme per la mort de George Floyd s'han fet globals. Vic en va acollir una diumenge a la tarda. Hi van prendre part prop de 300 persones tot i la pluja.

(Pàgina 16)

ALBERT LLIMOS

Alerta pel cabal dels rius si continua plovent

Les intenses pluges del cap de setmana han fet créixer el cabal dels rius a Osona i el Ripollès. Aquest diumenge es van tancar passos i s'està en alerta perquè la pluja continua.

Si es compleix el mateix guió que les últimes setmanes, la Generalitat demanarà que la Catalunya Central i Girona passin a la fase 3 dilluns que ve. L'alentiment del ritme de contagis és un fet, però a Osona al maig encara s'han diagnosticat set positius cada dia.

Set nous casos de Covid-19 al dia, balanç del maig a Osona

Els CAP van començar a fer tests a mitjans de mes. Això permet diagnosticar la malaltia també a qui la pateix de manera lleu

Vic/Ripoll

T. Vilamala / A. Jaumira
Osona i el Ripollès continuen cremant capítols de la desescalada. Tot i que aquesta setmana serà d'impàs, a l'espera de passar dilluns que ve a la fase 3 del desconfinament, les dades sobre positius que actualitza cada dia el Departament de Salut no reflecteixen rebrots de la Covid-19 a cap de les dues comarques. Això sí: mentre que els casos van créixer exponencialment entre la segona setmana de març i els volts del 10 d'abril, ara el camí per rebaixar les xifres està sent molt més lent. En el cas concret d'Osona, és un fet que s'ha deixat enrere l'episodi més crític de la pandèmia –els centres del Consorci Hospitalari de Vic van registrar el pic de pacients ingressats a causa del virus el 5 d'abril: 169–, però al llarg del mes de maig s'han continuat diagnosticant una mitjana diària de set positius arreu de la comarca, encara que majoritàriament es tracta de persones que no han requerit hospitalització. Tot plegat fa que les autoritats sanitàries reiterin que cal mantenir la prudència i, sobretot, complir

ÚLTIMES DADES SOBRE LA PANDEMIÀ

■ **Catalunya.** 68.326 casos acumulats de coronavirus, amb 118 pacients que continuen ingressats de gravetat. Segons les dades que declaren diàriament les funeràries, hi han mort 12.395 persones amb Covid-19 o sospita de tenir la malaltia, més de la meitat en un hospital o centre sociosanitari i 4.062 en residències.

■ **Espanya.** 241.550 casos acumulats de coronavirus, 102 de nous entre dissabte i aquest diumenge. La xifra de defuncions ascendeix a 27.136.

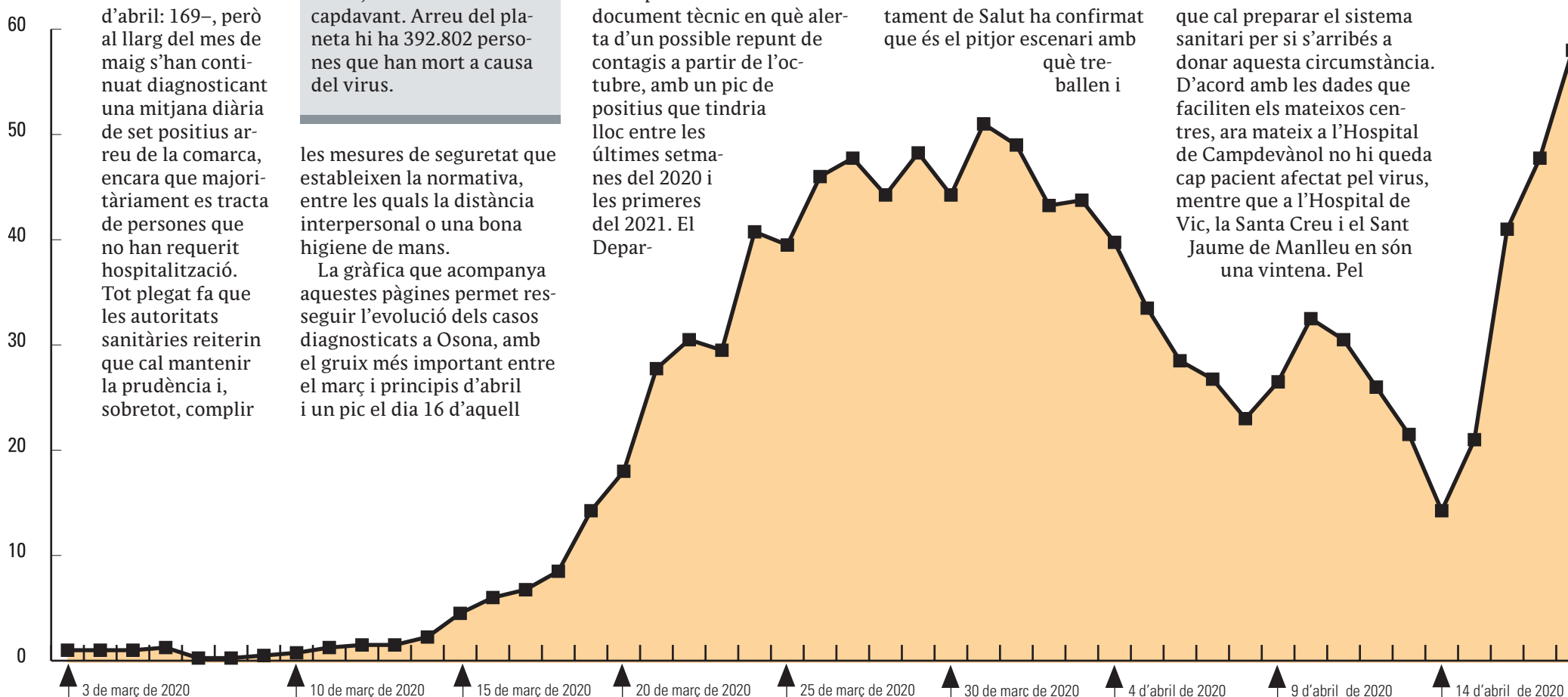
■ **Món.** 6.663.304 casos positius, amb els Estats Units, el Brasil i Rússia al capdavant. Arreu del planeta hi ha 392.802 persones que han mort a causa del virus.

les mesures de seguretat que estableixen la normativa, entre les quals la distància interpersonal o una bona higiene de mans.

La gràfica que acompanya aquestes pàgines permet resseguir l'evolució dels casos diagnosticats a Osona, amb el gruix més important entre el març i principis d'abril i un pic el dia 16 d'aquell

mateix mes que es va focalitzar sobretot a Vic i Torelló i que s'explicaria, almenys en part, per la realització de proves PCR a la residència Cals Avis i l'arribada de tests ràpids al CHV, la qual cosa en va agilitzar els diagnòstics. Des d'aleshores i fins ara s'ha produït un altre canvi substancial. I és que mentre que d'entrada no es confirmaven tots els positius, especialment els que no requerien ingrés hospitalari, els centres d'atenció primària disposen des de mitjans de maig del material per realitzar tests, de manera que actualment s'arriba a diagnosticar la Covid-19 també en qui la pateix de forma lleu, un factor clau a l'hora de detectar i prevenir possibles brots.

Segons ha avançat TV3 aquest cap de setmana, el Sistema d'Emergències Mèdiques ha elaborat un document tècnic en què alerta d'un possible repunt de contagis a partir de l'octubre, amb un pic de positius que tindria lloc entre les últimes setmanes del 2020 i les primeres del 2021. El Departament de Salut ha confirmat que és el pitjor escenari amb què treballen i

Mitjana diària de casos positius de coronavirus a Osona des de l'inici de la pandèmia (Font: Dades obertes i Covid-19. Portal de la Generalitat)

Veïns i veïnes aplaudint i saludant Godayol just en el moment d'arribar a casa, divendres al migdia

“Ha estat una etapa difícil, però hem de passar pàgina”

Carme Godayol, de Taradell, a casa després de tres mesos

Taradell

Laia Miralpeix
Carme Godayol va tornar divendres al migdia a casa seva, a Taradell, després de 82 dies in-

gressada per la Covid-19. Al carrer de França, on viu, l'esperaven més d'una cinquantena de veïns que la van rebre amb pancartes, aplaudiments, música i moltes llàgrimes: “No m'ho esperava

que cal preparar el sistema sanitari per si s'arribés a donar aquesta circumstància. D'acord amb les dades que faciliten els mateixos centres, ara mateix a l'Hospital de Campdevànol no hi queda cap pacient afectat pel virus, mentre que a l'Hospital de Vic, la Santa Creu i el Sant Jaume de Manlleu en són una vintena. Pel

ALBERT LLIMÓS

16 de març. El cap de setmana abans havia anat a la residència de Taradell “per acomiadar-me de la mare, ja que era l’últim dia que els familiars podíem visitar els residents”. Al cap de dos dies va començar a notar un malestar general: “No em trobava bé, vam trucar a urgències i estava col·lapsat i ens van dir que ens quedéssim a casa. L’endemà, però, no m’aguantava, tenia molta febre i jo normalment no n’agafo. Vaig anar al CAP de Taradell i d’allà, i només havent-me mirat la tensió, ja em van dir que anés ràpidament cap a Vic”, on la van ingressar i li van dir que tenia el coronavirus, el primer cas que es va confirmar al municipi de Taradell.

Després de tres dies en una habitació, la van portar a l’UCI, on n’hi va estar 39. “Només recordo que tot d’una em van dir que m’havien de portar a l’UCI, va ser tot molt ràpid”, explica Godayol, “més tard he sabut que van trucar a una de les meves filles per dir-li que em quedaven quatre hores de vida”. A l’UCI la van intubar, li van haver de fer la traqueotomia, per la qual “vaig estar uns quants dies sense parlar”, va agafar una infecció als budells i fongs. “Ho he agafat tot, però vaig acceptar bé el medicament. Suposo que el fet de no beure ni fumar i que anava a caminar sovint hi ha ajudat”, explica. Aquells 39 dies a l’UCI, però, “van ser molt durs”, comenta Godayol, però deixa clar que “tot i que estàs sola, amb moltes

màquines al teu voltant, amb gent corrent amunt i avall, m’he sentit molt estimada. Sempre recordaré els aplaudiments que em van fer quan vaig sortir de l’UCI. Va ser molt emocionant”.

A banda de la Carme, el seu marit, la seva germana i dues de les seves tres filles també han passat la Covid-19, i entremig es va morir la iaia: “Jo demanava per la mare i no em van dir que

i he estat molt ben cuidada”. Gràcies a ells també ha pogut fer videoconferències amb els de casa i aquests darrers dies, amb el privilegi de tenir una finestra a l’habitació, podia veure les filles i els nets des d’allà: “Has d’haver-ho viscut per adonar-te del personal sanitari que hi ha, és molt humà. No sabia que era tan estimada i he guanyat molts amics”.

Godayol ha estat gairebé tres mesos ingressada, i tot i que hi ha moments que t’enfones “sabia que me’n sortiria, veia que a poc a poc, cada dia, anava guanyant i crec que la mare m’hi ha ajudat. Ella era molt valenta i li vaig demanar que m’ajudés a tirar endavant”. La família també ha estat molt optimista sempre. “Teníem clar que havíem de ser positius i no ens podíem enfonsar”, explica Eva Freixas, una de les filles de Godayol.

Durant aquest temps, Godayol ha perdut 10 quilos i a poc a poc vol tornar a la normalitat, però “no haig de tenir pressa, em sento valenta i no em fa mal res, i això és el més important”. Fins fa pocs dies no podia ni obrir una ampolla o prémer el Ventolín: “Hi ha coses que no ho semblen, però per mi són molt grans i la gran ensenyança del que em quedo de tot això és que hem de fer grans les petites coses”. Godayol comenta que “ha estat una etapa difícil de la nostra vida, però penso oblidar-ho i passar pàgina: estar a casa amb tots els meus és tenir-ho tot”.

Al carrer on viu l’esperaven una cinquantena de veïns amb globus i pancartes

Va passar 39 dies a l’UCI, on també va patir una infecció als budells i fongs

s’havia mort fins que feia deu dies que l’havien enterrat”.

El suport de la família i dels amics ha estat clau, però Godayol sobretot ressalta que “he trobat un equip excel·lent, del primer a l’últim, tant a l’Hospital Universitari com a la Santa Creu. Et sents sol perquè no pots rebre les visites que voldries, però estava envoltada de grans professionals

Multes de fins a 100 euros per no portar mascareta

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

A partir del 22 de juny, quan finalitzi la sisena i última pròrroga de l’estat d’alarma i Espanya assoleixi la “nova normalitat”, no portar mascareta a la via pública serà sinònim d’una infracció lleu i multes de fins a 100 euros. Està previst que el Consell de Ministres aprovi aquest dimarts el paquet de mesures que regularan la prevenció, contenció i coordinació d’accions per controlar la pandèmia un cop finalitzi la desescalada. En el cas de les mascaretes, cal recordar que són d’ús obligatori a l’espai públic a partir dels 6 anys i sempre que no sigui possible mantenir una distància interpersonal d’almenys un metre i mig.

Amb la fi de l’estat d’alarma, les comunitats autònomes recuperaran competències i tindran més marge de maniobra a l’hora de decidir sobre les mesures. Tot i això, l’executiu de Pedro Sánchez es reservarà l’opció de recentralitzar-les en cas de rebrots. Segons l’agència EFE, el text que ha de validar el Consell de Ministres també estableix que tots els centres de treball hauran d’adoptar les mesures de desinfecció adequades, així com proporcionar equips de protecció, sabó i solucions hidroalcohòliques al personal.

Discoteques i bars de nit, a la fase 3

Vic/Ripoll El govern espanyol rectifica i, després de les queixes del sector, finalment sí que permet la reobertura de bars d’oci nocturn i discoteques a les regions en fase 3. Ara bé, tal com recollia el BOE d’aquest dissabte, l’admissió estarà limitada a un terç de l’aforament, caldrà portar mascareta tret que es garanteixin les distàncies i, si hi ha pista de ball, l’espai s’haurà de fer servir per instal·lar-hi taules i cadires en comptes de destinar-lo a l’ús habitual.

gens. A l’Hospital vaig veure que el meu home tenia pressa i no ho entenia. Va ser molt emocionant, no hi faltava ningú”. Amb el cotxe va passar per davant l’ajuntament i tot seguit es va dirigir al seu carrer, on va ser rebuda amb un passadís humà. Després de saludar els seus familiars més directes amb emotives abraçades, va sortir fins a l’entrada de casa per agrair el suport de tots aquests veïns i amics: “M’he sentit molt estimada”.

Godayol va ingressar a l’Hospital Universitari de Vic el dilluns

que fa a defuncions a causa de la Covid-19, el Ripollès continua estabilitzat en 13, però a Osona els últims set dies les funeràries n’han reportat 6 i la xifra total ja ascendeix a 369.

Si no hi ha canvis ni rebrots com el que es va donar a Lleida, s’espera que la Generalitat demani el pas de les regions sanitàries de la Catalunya Central i Girona a la fase 3 de la desescalada a partir de dilluns de la setmana que ve. Això

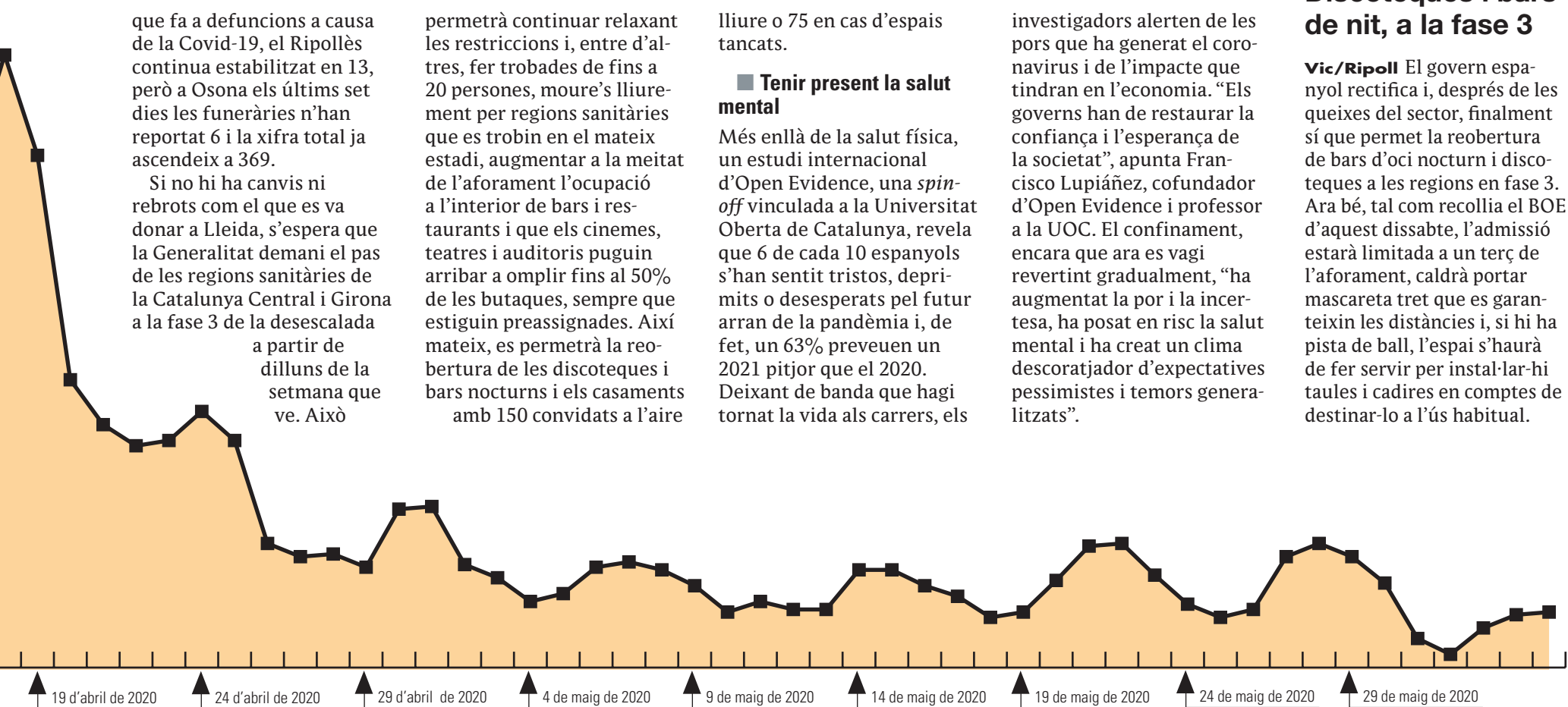
permetrà continuar relaxant les restriccions i, entre d’altres, fer trobades de fins a 20 persones, moure’s lliurement per regions sanitàries que es trobin en el mateix estadi, augmentar a la meitat de l’aforament l’ocupació a l’interior de bars i restaurants i que els cinemes, teatres i auditoris puguin arribar a omplir fins al 50% de les butaques, sempre que estiguin preassignades. Així mateix, es permetrà la reobertura de les discoteques i bars nocturns i els casaments amb 150 convidats a l’aire

lliure o 75 en cas d’espais tancats.

Tenir present la salut mental

Més enllà de la salut física, un estudi internacional d’Open Evidence, una *spin-off* vinculada a la Universitat Oberta de Catalunya, revela que 6 de cada 10 espanyols s’han sentit tristos, deprimits o desesperats pel futur arran de la pandèmia i, de fet, un 63% preveuen un 2021 pitjor que el 2020. Deixant de banda que hagi tornat la vida als carrers, els

investigadors alerten de les pors que ha generat el coronavirus i de l’impacte que tindran en l’economia. “Els governs han de restaurar la confiança i l’esperança de la societat”, apunta Francisco Lupiáñez, cofundador d’Open Evidence i professor a la UOC. El confinament, encara que ara es vagi revertint gradualment, “ha augmentat la por i la incertesa, ha posat en risc la salut mental i ha creat un clima descoratjador d’expectatives pessimistes i temors generalitzats”.

NEUS PÁEZ / ARNAU JAUMIRA

Anna Gotarra és infermera a l'Hospital Santa Caterina de Girona

Crosas, a l'esquerra de la imatge, amb una companya de l'Hospital de Campdevàrol

Més enllà dels aplaudiments

Els sanitaris Marta Crosas, Anna Gotarra i Jaume Alabró relaten com estan vivint la crisi del coronavirus

Vic/Ripoll

Pol Baraza

Exposició al virus, moltes hores sense descans, esgotament, afectació emocional i ganes d'erradicar d'una vegada per totes la Covid-19. Aquesta és la realitat a la qual han estat sotmesos els professionals de la salut en els moments més àlgids de la pandèmia. "Una pel·lícula de por", "daltabaixos", "ansietat". Així ho descriuen tres sanitaris que ho han viscut a primera línia. Tal com indiquen les xifres, el nombre de positius i morts ha disminuït les darreres setmanes, i això demostra que probablement s'ha deixat enrere l'episodi més crític en què els professionals de la salut han estat treballant amb totes les seves forces per tal de combatre la malaltia i vetllar pels infectats. S'han passat les pàgines més fosques del llibre, però encara no s'ha arribat al final, ja que, tot i que la situació avança positivament, a dia d'avui encara hi continuen havent contagis. Tres mesos després de detectar-se el primer cas de coronavirus, també es comencen a reflectir les seqüeles que ha deixat la Covid-19 en els sanitaris que han treballat a primera línia.

Se'ls trenca la veu i s'emocionen en el moment que els preguntem sobre l'afectació

emocional que suposa treballar en una crisi d'aquesta magnitud. Anna Gotarra, de Sant Quirze de Besora, és infermera a l'Hospital Santa Caterina de Girona i des dels inicis pateix insomni i procura no mirar gaire les notícies: "He plorat molt i ho he passat molt malament. És molt dur". Va haver de marxar de casa per no posar en perill la família, i gràcies a una empresa de pisos turístics es va instal·lar a prop de l'hospital. Explica que alguns metges, fins i tot, han hagut de descansar en autocaravanes aparcades als jardins del voltant.

"La situació que estem vivint ha estat un veritable daltabaix en tots els aspectes, a nivell físic, psíquic, emocional i personal", apunta el també santquirzenc Jaume Alabró, auxiliar d'infermeria al servei d'Urgències de l'Hospital Universitari de Vic. En el moment que arriba a l'hospital amb cotxe i veu l'edifici, alguns dies sentia angoixa en pensar què es podria trobar i recordar "el que havíem viscut els dies anteriors", diu. Una de les coses que l'està marcant més és el distanciament que ha hagut d'aplicar per protegir-se ell i la seva família. Això suposa que des de fa gairebé tres mesos no hi pot compartir estones i només intercanvien paraules a través del telèfon. Treballar en lluita contra el virus ha suposat un impacte mental de tot el procés, "de les pèrdues de persones estimades, del confinament, de la distància social, del context econòmic i de la pèrdua de llocs de treball", afegeix Alabró. "La gent ingressada no podia estar acompanyada dels seus familiars, ni en els moments finals", recorda. En les dar-

res setmanes, tot i això, el Consorci Hospitalari de Vic permet que una única persona entri a l'habitació per acompanyar el malalt en els últims moments i després se li aconsella fer un aïllament voluntari de dues setmanes.

Alguns pacients han estat sols en moltes ocasions i amb les úniques persones amb les quals han interactuat han estat els sanitaris. "L'únic contacte que tenien és amb nosaltres i ni tan sols els podi-

"S'ha treballat a nivells de pressió difícils de gestionar"

"D'aquí a un temps la gent no es recordarà de nosaltres"

es donar la mà per tranquil·litzar-los en els moments difícils", relata Marta Crosas, de Sant Quirze i infermera a l'Hospital de Campdevàrol. Es va incorporar a l'hospital del Ripollès just quan va acabar la carrera, ara fa dos anys. És la més jove de la plantilla i ja ha hagut de fer front a la crisi sanitària més greu dels últims anys. "S'ha treballat en uns extrems de pressió i perillositat molt difícils de gestionar", diu.

■ **La resposta ciutadana**

En general valoren positivament l'actitud dels ciutadans durant el confinament, ja que "la majoria de la població es va conscienciar de la gravetat de la situació i va seguir les

recomanacions sanitàries", relata Crosas. Amb el desconfinament, en canvi, hi ha un relaxament i "tothom passa de tot", diu Gotarra. Tots alerten que "la situació continua sent alarmant i com a professional de la salut sap molt i molt greu veure aquesta falta de conscienciació". Des del punt de vista d'Alabró, el desconfinament s'està realitzant de "forma accelerada i amb un cert descontrol". "Si la majoria dels que no prenen mesures s'haguessin passat mitja hora de la seva vida a l'hospital, segur que actuarien d'una altra manera", hi afegeix.

Els sanitaris adverteixen que hi ha moltíssima gent que està patint, no només les persones que han estat malaltes o han perdut un ésser estimat, sinó també les que han hagut d'abaixar la persiana dels seus negocis.

■ **La precarietat del sector**

El 2010 els professionals sanitaris van veure com el seu sou es retallava un 5%. I és que, arran de la crisi econòmica global, el govern de Catalunya va decidir reduir per decret el pressupost als hospitals, una mesura que va afectar especialment els professionals. El passat abril aquesta situació es va portar al Parlament de Catalunya i "no ho van voler ni escoltar", diu dolguda Gotarra. Els socis de govern, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, hi van votar en contra. No obstant això, el conseller de Polítiques Digitals i Administració, Jordi Puigneró, va proposar que una part del fons addicional de 30 milions d'euros per aquest any es dediqui a una retribució extraordinària per als professionals que lluiten contra la Covid-19. La

mesura, tot i ser rebutjada pels representants dels treballadors (ja que demanen un major finançament), va ser aprovada. Tot plegat reflecteix un dels assumptes que ha aflorat enmig d'aquesta crisi: la precarietat del sector. Sota indignes, cansament i grans esforços. Els sanitaris agraeixen molt els aplaudiments de les 8 del vespre, però insisteixen que han d'anar acompanyats d'una actitud responsable per part dels ciutadans, i de decisions polítiques. "Un professor, quan aconsegueix ensenyar a llegir als seus alumnes, se l'aplaudeix?", es pregunta Crosas. "D'aquí a un temps la gent tornarà a anar a urgències per tonteries i no es recordarà de nosaltres. I no només parlo de les infermeres, sinó dels que porten ambulàncies, el personal de neteja...", diu Gotarra.

"La gran majoria res, als que se'ls ha mort algú, sí", respon quan li preguntem a ella mateixa què aprendrem del coronavirus. La Covid-19 ha demostrat que l'ésser humà és vulnerable i ens ha fet canviar la nostra dinàmica de viure de forma molt dràstica. "Se'm fa difícil saber què n'aprendrà la societat, però jo cada dia dono més valor al que tinc i he de conservar", comenta Alabró. De les crisis en surten aspectes positius i negatius, i el mateix ha succeït amb el coronavirus. Algunes actituds han estat exemplars i d'altres han estat lamentables. Però, per sobre de tot, no es pot oblidar en cap moment que darrere de cada xifra hi ha una vida, una família i una història.

Reportatge elaborat en col·laboració amb la revista El 855, que recull l'actualitat del Bisaura

ASSESSORIA LABORAL I FISCAL
BUSQUEM PERSONAL amb alt coneixement per al departament laboral.
Incorporació immediata.
Interessats envieu CV a treball@vic.el9nou.com indicant la referència 99-167

“Haver de dir a algú que el seu familiar s’ha mort i que no el podran ni veure va ser duríssim”

El cardiòleg pediàtric Ferran Rosés, de Vic, va viure la pandèmia des de les UCI de Vall d’Hebron

Vic/Barcelona

Miquel Erra

Cap de Cardiologia Pediàtrica a l’Hospital de la Vall d’Hebron de Barcelona, el vigatà Ferran Rosés va viure el pic de la pandèmia des de les UCI de la Vall d’Hebron de Barcelona, l’hospital que va atendre més casos greus de la Covid-19 de tot el país. Una experiència personal i professional tan intensa com colpidora, que no oblidarà.

Vostè va haver d’afrontar la cruesa de la pandèmia des d’un dels ulls de l’huracà...

Sí, em va tocar de ple. De fet, aproximadament el 50% dels pediatres de l’Hospital Infantil i de la Dona de Vall d’Hebron vam incorporar-nos a les UCI d’adults de l’hospital per tractar adults amb coronavirus. Per mi va ser una situació difícil. Per una banda, estava content d’aportar el meu granet de sorra en una situació d’emergència sanitària enorme, però per l’altra estava preocupat per com seguiríem atenent els nens i nenes amb malalties al cor que habitualment tenim a l’Hospital Infantil de la Vall d’Hebron, que és el centre de referència on s’atenen els pacients més complexos de tot Catalunya.

I com ho van compaginar?

Vam acabar deixant la meitat de l’equip de cardiòlegs atenent els infants amb cardiopaties i l’altra meitat vam anar a donar suport a l’UCI d’adults.

Un cardiòleg pediàtric fent de metge intensivista?

Doncs, sí. De fet, pels cardiòlegs pediàtrics l’UCI és un entorn habitual. Jo havia treballat a l’UCI pediàtrica anteriorment, i em va costar una mica adaptar-me als protocols i els procediments en adults, però amb l’ajuda i el suport dels anestesiològics i intensivistes que ens van acollir a les UCI d’adults, en pocs dies ja teníem les rutines apreses i les sis setmanes que vaig estar-hi vaig aprendre moltes coses, tant a nivell professional com sobretot humà.

Devia ser molt dur.

Realment aquelles setmanes van ser molt dures. Vam veure com amb pocs dies de l’inici de la crisi, Vall d’He-

bron es va convertir en un hospital amb el 80% de la seva capacitat plena de pacients amb la Covid-19. Personalment va ser dur sobretot per la por d’infectar les persones del meu entorn més vulnerables. La meua dona i jo vam decidir que seguiria vivint a casa, amb totes les mesures de precaució. Amb aquesta decisió vam assumir el risc que pogués infectar-la a ella i a la nostra filla, que per sort no va passar. El que ens feia més por era infectar la resta de la nostra família i, per tant, vam decidir que ens aïllaríem de tothom per evitar possibles contagis.

És l’experiència mèdica més impactant que li ha tocat afrontar fins ara?

No sé si la més dura perquè sent cardiòleg pediàtric la meua feina implica enfrontar-te a situacions duríssimes que sovint et toquen a nivell personal i professional, però sí que la recordaré per l’excelsitud i la magnitud que ha tingut.

Veure morir gent, sovint gairebé sola dins d’una UCI, deu ser desesperant.

Sí, aquesta epidèmia ha estat molt dura en molts aspectes, però un dels més rellevants per mi ha estat la impossibilitat de tenir contacte amb els pacients i les seves famílies, especialment en casos de pacients que no han anat bé. Aquesta *deshumanització* en el món pediàtric no existeix habitualment, ja que els pares i mares estan sempre amb els seus fills, 24 hores al dia, sense limitacions, i de cop passar a haver de dir a algú que el seu familiar s’ha mort i que no el podran veure... això va ser duríssim. Per sort, es va posar ràpidament en marxa un protocol d’acompanyament al final de la vida que va permetre com a mínim a un familiar acomiadar-se dels seus éssers estimats veient-los a l’hospital.

La Vall d’Hebron ha estat l’hospital de Catalunya que més casos greus de coronavirus ha atès. Una prova de foc?

Sí, l’Hospital de la Vall d’Hebron és el primer hospital de Catalunya en volum de pacients i en complexitat, i per tant ha estat l’hospital

Ferran Rosés, aquest dijous a l’entrada de l’Hospital Infantil de la Vall d’Hebron

“Espero que la classe política valori l’esforç que ha fet tot el sistema sanitari”

“Recordaré l’experiència per l’excelsitud i la magnitud que ha tingut”

que més pacients amb Covid-19 ha atès, aproximadament uns 2.300 en total, amb més de 600 pacients que han estat ingressats a l’UCI. Això va suposar una transformació enorme de tot l’hospital, passant de 3 unitats d’intensius a 13, i amb pràcticament totes les plantes d’adults dedicades a pacients de Covid-19. Tot plegat, un autèntic repte que la direcció de l’hospital va saber gestionar de forma eficient, i amb tots els treballadors remant junts per atendre els nostres pacients en les millors condicions possibles, seguint l’objectiu que ens defineix: el pacient primer i al centre de tot.

I mentrestant, l’Hospital Infantil no podia deixar d’atendre els casos greus...

Sí, l’Hospital Infantil va

haver de dividir els esforços per ajudar els adults i al mateix temps mantenir l’excel·lència en el tractament dels nens i nenes que ho necessitessin. Per sort, mai vam deixar d’atendre ningú ni vam parar cap dels procediments més complexos. Els casos urgents es van seguir fent en tot moment.

Precisament aquells dies van afrontar el primer trasplantament de cor de tot l’Estat a una pacient que havia superat la Covid-19. Això ho va fer un equip liderat per vostè mateix, oi?

Doncs sí, va ser una autèntica fita per a tot l’equip que va estar implicat en aquest cas. De fet, el trasplantament és un procediment quirúrgic, i per tant el va liderar el cap de Cirurgia Cardíaca Pediàtrica, el doctor Raül Abella.

Per la part de Cardiologia Pediàtrica, el doctor Ferran Gran i la doctora Dolader, del meu equip, són els doctors que habitualment controlen els pacients trasplantats de cor. Per sort, a l’hospital treballem en forma d’equips multidisciplinaris, on els cirurgians cardíacs, intensivistes, anestesiològics i cardiològics prenem les decisions de forma conjunta. Fa uns dies vam veure la pacient a consultes externes i tot l’equip està molt content perquè ja és a casa seva fent vida pràcticament normal.

Detectar que la pacient tenia Covid-19 devia ser un problema afegit.

Sí, la pacient de fet va ser la primera nena Covid-19 positiva de l’hospital i va ser una troballa que no esperàvem en un control rutinari, a la consulta, on va venir perquè feia dies que notava que estava pitjor i s’ofegava. Inicialment ens vam pensar que tenia un empitjorament relacionat amb la seva cardiopatia de base, i no va ser fins que li vam fer una placa de tòrax quan vam veure que tenia pneumònia, i vam sospitar que pogués ser deguda al coronavirus.

Se’n podrà treure alguna cosa positiva, de tot aquesta pandèmia?

Moltes, sens dubte. Per mi, la més important, la capacitat de treball en equip amb professionals que no havíem treballat mai abans, i la capacitat de superació i resiliència de tot el personal sanitari.

Es prendrà consciència que el sistema sanitari públic necessita recursos?

Sincerament, espero que sí. De fet, no crec que la població en general no sigui conscient que el nostre sistema sanitari públic és un dels millors del món i que s’ha de fer el possible per preservar-lo. Espero que sigui la classe política del nostre país qui valori l’esforç que tot el sistema sanitari ha fet en aquesta crisi i faci passos de gegant per mantenir-lo i millorar-lo.

Per cert, sembla que el coronavirus no afecta especialment la població infantil i juvenil?

Sí. En general el coronavirus no ha afectat els nens amb la mateixa intensitat i no hem tingut ni molt menys l’allau de pacients amb pneumònies que hem vist a l’edat adulta. De fet, els pocs que hem tingut han fet una evolució menys greu. Sembla que recentment hi ha una proporció de casos que tenen una presentació clínica similar a la malaltia de Kawasaki, que estem estudiant amb detall a l’hospital, però estem parlant de molt pocs casos i tots han anat bé.

als nostres anunciants,
lectors,
subscriptors
i punts de venda
i confiem que continueu **estant al nostre costat**

perquè junts ens en sortirem

SOM
imprescindibles

ARA
més que mai

AJUDA'NS
i llegeix
Premsa Comarcal

40
ANYS

Premsa
Comarcal

Compra **EL 9 NOU**

Salvant les distàncies

La FADO adapta l'atenció domiciliària als protocols per evitar el contagi de coronavirus

Torelló

Natàlia Peix

Rosa Maria Bertran, infermera de la zona nord del servei d'atenció domiciliària de la Fundació Assistencial d'Osona (FADO), arriba a casa de Carme Cañellas, a Torelló. Abans de la pandèmia, hauria portat una bata, però ara els protocols han canviat. Quan la mare de la Carme, l'Emília, obre la porta cal preguntar si es troben bé. Sense persones afectades per Covid-19 ni possibles símptomes, aquí Bertran es canviarà els socs i es posarà l'equip estipulat. En un domicili on no hi ha el virus, com a mínim bata, gorra, mascareta tipus FFP2 amb una de quirúrgica a sobre, protector frontal i guants. Hi afegeix, a mode preventiu, una bata de plàstic i un davantal, que serien obligatoris en un habitatge amb confirmació o sospita de coronavirus. "Nosaltres no podem mantenir les distàncies", recorda. Després pujarà per llevar i ajudar en la higiene a la Carme, de 62 anys, que té una tetraplègia per un

Carme Cañellas, usuària de la FADO, i la infermera Rosa Maria Bertran conversen al domicili de Cañellas, a Torelló

accident de muntanya que va patir el novembre de 2007, en què va morir el seu marit. "És una situació estranya, no t'esperes de cop i volta veure que la gent que cada dia et ve a llevar, tan propera i familiar, hagi de prendre tantes mesures", explica la Carme, conscient, també, que gràcies a aquests protocols s'han mini-

mitzat les opcions de contagi a casa seva, on viuen ella i la seva mare, totes dues població de risc. "Hem anat molt bé".

La FADO, que s'encarrega de l'atenció domiciliària pública de persones amb dependència per encàrrec del Consell Comarcal d'Osona i dels ajuntaments de Vic i Manlleu, i que atén un miler

d'usuaris l'any, ha mantingut l'assistència i el suport a la llar durant la fase més crítica de la pandèmia. El personal l'ha viscut amb certa angoixa, sobretot "la primera setmana", quan l'accés als equips de protecció va ser més complicat. "A mesura que hem anat protegides i hem anat agafant el nou protocol a les cases, ha

estat més fàcil", diu Bertran, que recorda sensacions dels primers dies, com les de "sortir de casa i no saber què t'aniries trobant als domicilis", en alguns casos amb persones amb símptomes de Covid-19 però sense diagnòstic, i també l'autocontrol "escoltant-te o prenent-te la temperatura" per detectar possibles senyals de la malaltia. El centenar de proves PCR fetes fins ara a les professionals de la fundació han donat totes negatiu.

Amb la Carme, després de preparar-li l'esmorzar, conversen assegudes a la taula. L'atenció de la FADO s'ha adaptat en la pandèmia per oferir un acompanyament més emocional als usuaris. A les cases "tothom parla de la Covid-19, no hi ha gaire més temes de conversa", assegura Bertran. La Carme i l'Emília, que han seguit un confinament estricte, li expliquen que s'han retrobat amb els fills i els nets, amb qui durant setmanes s'han comunicat a través de videotrucades. Això sí, "tots ens respecten el fet de ser persones de risc, venen però sense cap contacte físic", diu la Carme, que també agraeix sortir al carrer: "Encara que tinguem els horaris limitats, fa falta vida social, i m'agrada dir 'bon dia', tot i que sigui mantenint les distàncies".

Neus Font, nova directora assistencial de l'EAP Vic

Vic Neus Font és la nova directora assistencial de l'Equip d'Atenció Primària Vic. Va començar a treballar al CAP el febrer de 2008 i des de 2010 n'era cap de l'Àrea Mèdica. Font relleva Anna Bartés, que ocupava el càrrec de directora assistencial des de fa sis anys. D'altra banda, a partir d'aquesta setmana es recupera part del servei del consultori de Santa Eulàlia de Riuprimer, aturat durant les últimes setmanes.

Salvaorelles per a mascaretes solidaris de l'ADFO

Vic L'ADFO ha posat a la venda un salvaorelles per poder portar la mascareta de forma còmoda i que eviti les molèsties de les gomes darrere les orelles. És una iniciativa solidària i tots els beneficis de la venda del producte, que val 2 euros, es destinaran a projectes socials de l'entitat. Es poden encarregar per telèfon (93 883 29 49), a la botiga de l'Hospital de Vic, al quiosc de Seva o a Bell-lloc Colom de Vic.

MIL ROSES A ROSES

ROSES®
promocioeconomicaroses

CAMPANYA GASTRONÒMICA
Del 12 al 30 de juny
visitroses.cat

Vine a gaudir del Menú de la rosa i, si et dius Rosa, Roser o derivat, **et convidem!**
Reserva el teu val-invitatció a
Via web: inscripciones.roses.cat
Telf: 618 545 874

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

JIP
moda

Vic - Ctra. Manlleu km 0,3
Tel. 93 889 24 64
www.jipmoda.com

Hem omplert botigues!

Exposem el 100%
dels nostres productes.
Dtes. excepcionals per liquidació total per jubilació!

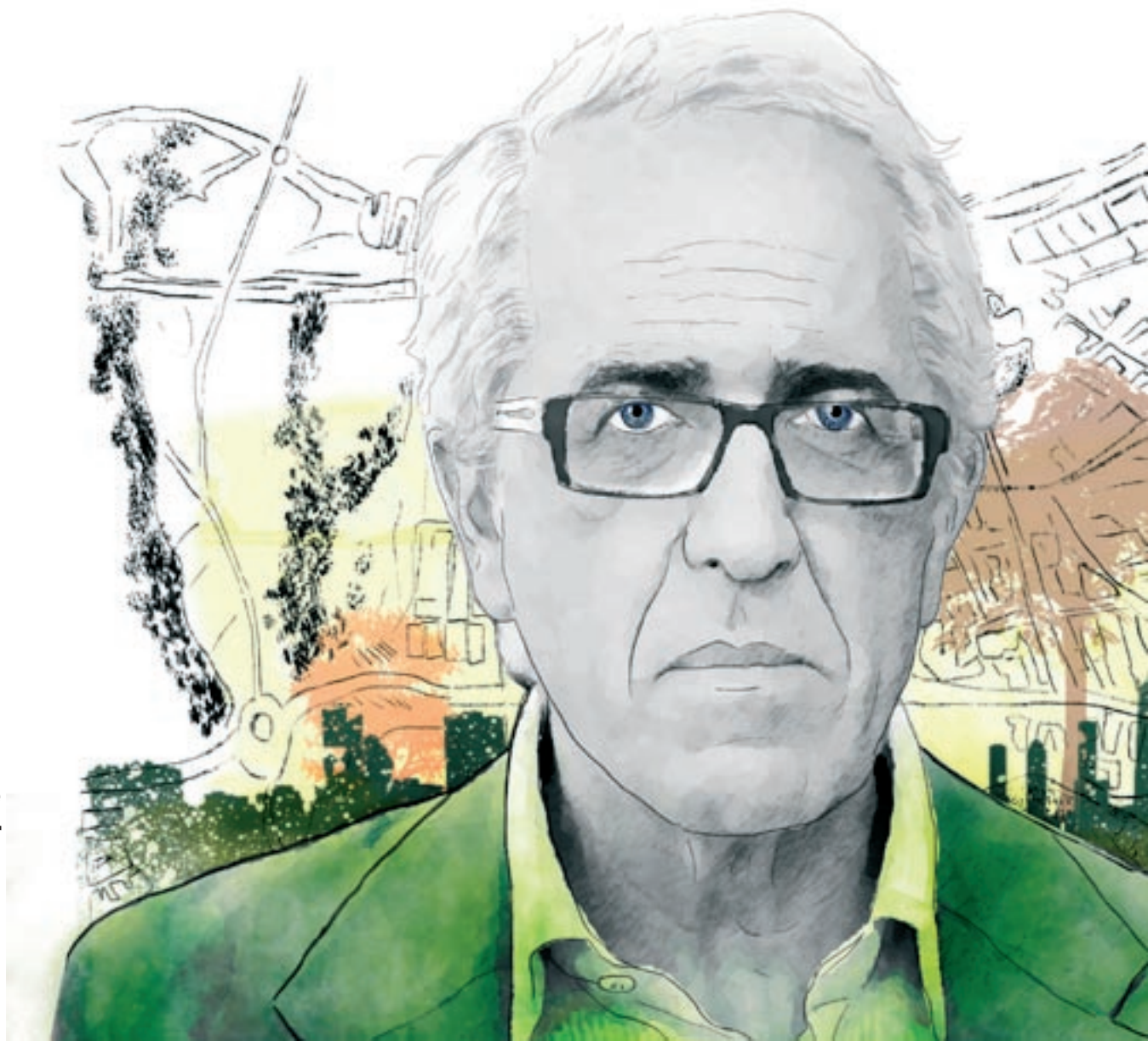
Us hi esperem!

**-50% i
-60%**

Diàlegs d'un temps **Pere Solà (21)**

“Ens haurem de replantejar com volem que siguin les ciutats del futur”

Pere Solà i Busquets (Ribes de Freser, 1953) és arquitecte i urbanista. Va ser director d'Urbanisme a l'Ajuntament de Girona i director general d'Urbanisme de la Generalitat entre 2007 i 2011. L'any 1987 ja va obtenir el Premi Nacional d'Urbanisme pel pla general de Sant Joan de les Abadesses. Ha coordinat el nou POUM de Vic, Premi Catalunya d'Urbanisme 2020.

Vic

Jordi Vilarrodà

La crisi del coronavirus obligarà a repensar molts dels àmbits de la nostra societat. També l'urbanisme canviarà?

Evidentment, perquè la manera de viure que tenim i la nostra qualitat de vida tenen molt a veure amb l'entorn urbà. De fet, penso que en el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Vic ens vam anticipar una mica a aquesta situació excepcional que estem vivint. I que, segons els experts en epidemiologia, en el futur es pot donar altres vegades. Sembla ser que això és un avís. Per tant, ens hem de replantejar la manera com pensem les ciutats del futur.

Aquest futur continua passant per les ciutats?

Sí, l'esdevenidor de la humanitat continua estant a la ciutat. Hem anat veient com es despobra el territori i la població es concentra a les grans urbs, el lloc on es produeixen les innovacions i la transferència de coneixement. Aquest procés és un fet que jo diria irreversible. Però tot i això ens trobem que la gran densificació d'habitants a les ciutats, en la crisi de la Covid-19, ha propiciat una facilitat més gran de la transmissió de la malaltia. A Vic, havíem introduït el concepte de *ciutat saludable*, aquest que jo penso que havia estat com una anticipació.

Què vol dir una ciutat saludable?

Té a veure amb totes aquelles estratègies que s'incorporen d'una manera transversal al planejament de manera que donin com a resultat l'augment de la qualitat de vida. Es diu que la salut de què gaudim es deu en un 30% al sistema sanitari, i l'altre 70% a les condicions de vida i l'entorn en què aquesta es desenvolupa. Això vol dir que allò que té a veure amb més salut té molta relació amb una ciutat més verda, amb menys contaminació, amb la proximitat del nostre habitatge als serveis... una ciutat on sigui més fàcil anar a peu o en bicicleta i deixar el cotxe. Al capdavall, això són indicadors no només urbanístics sinó de salut. El grau de

caminabilitat d'un entorn urbà té una incidència directa en l'obesitat, i en la prevenció de malalties que hi van associades. Tenir una ciutat més tranquil·la, amb una bona relació amb el patrimoni –inclòs el paisatge–, contribueix a la disminució de l'estrès. Igual que el menor ús del vehicle privat es tradueix en menys soroll i uns índexs més baixos de CO₂, o sigui, en una disminució de problemes respiratoris. Les condicions de l'habitatge també propicien una més gran cohesió social de les persones que viuen a les ciutats. I en aquest sentit, haurem de reformular també els habitatges, per adequar-los a noves maneres de viure.

Torno enrere a la dicotomia urbà/rural. Aquests dies hem vist com els avantatges de viure a les ciutats desapareixien, i en canvi els que vivim en un poble hem tingut el privilegi de poder sortir més aviat de casa o de fer-ho sense tantes limitacions, per exemple. Pot ser que a partir d'ara hi hagi canvis de tendència?

El que jo apuntava és la tendència de les darreres dècades. Vivim en un món de macrociutats. Buenos Aires concentra el 40% de la població del país en un sol entorn urbà, per posar un exemple notable. Això passa a molts llocs de l'Àsia i de l'Àfrica també. La pandèmia ens ho ha qüestionat, com deia vostè. Però segurament costarà molt d'invertir això. Al mateix temps que hem de pensar en quines mesures hem d'adoptar per repensar la ciutat que ja tenim –el que en el POUM de Vic en dèiem “fer ciutat sobre ciutat”– hem d'estar també atents a la nova globalitat. Nosaltres diem que hem de fixar la població al camp, i això és important en un lloc com la Plana de Vic, i en altres indrets del país. Parlo d'aquests espais que tenen un paisatge que apreciem i que identifiquem amb una determinada zona, però també de l'economia agrària, que la tenim descuidada. Per tant, hem de preservar aquests sòls, els agrícoles i forestals, pel valor econòmic que tenen i pel paper que juguen en la sostenibilitat. Aquests sòls faciliten unes formes de vida que un nombre creixent de ciutadans voldria gaudir.

Persones que visquin del sector primari?

No només. A més de persones que pensen fer de pagès, persones que volen viure a pagès, en contacte amb la natura. Si torno al cas de Vic, el repte és com fixem més població en el territori rural però que també formin part de la ciutat. Per exemple, les construccions que hi ha, les antigues masies, s'haurien de poder aprofitar no només per fer turisme rural sinó per viure-hi permanentment i exercir-hi altres activitats professionals. Hi ha activitats de ciutat que es poden fer al camp sense malmetre els valors que té aquest.

Les ciutats que tenim, amb unes formes urbanístiques molt consolidades, es poden reconvertir en verdes i saludables?

Les grans ciutats hem de repensar-les, com tot. Hem d'intensificar-hi la recuperació del verd, que ajuda a la cohesió social. I ara, també facilitar el distanciament físic. Hi ha grups d'experts que treballen per a la introducció de valors naturals en les ciutats, que en un moment donat facilitin la separació de la seva població. A Vic, hem pensat aplicar això al Mèder: és un corredor natural, però també un corredor *social* al voltant del qual se situa un bon nombre d'equipaments. També poden ser espais enmig de la ciutat com el Puig dels Jueus, creant un itinerari que el lliga amb el cementiri i el Castell d'en Planes. En un moment donat, podrien fer una funció de separar zones amb diferents nivells d'aïllament en cas d'epidèmia.

A Vic és imaginable. En grans metròpolis costa més de pensar com es podria fer...

És més complicat, cert. Però haurem de regenerar espais de les ciutats perquè puguin fer aquesta funció. A Nova York van regenerar les antigues vies del High Line per crear un gran parc urbà. Caldrà tenir imaginació i potser aprofitar infraestructures que ja tenim, i que a vegades fan de trinxeres entre parts de la ciutat, per fer-les més verdes i més amables.

Aquests dies hem vist iniciatives per modificar vies urbanes generant més espai per als

vianants i traient-lo dels cotxes: voreres que han guanyat amplada, zones de vianants... Ha passat a Barcelona, o també a Vic amb el projecte de convertir en zona de vianants la rambla dels Montcada. Són propostes que, com diu el tòpic, han vingut per quedar-se?

Aprofitar una situació com aquesta és important perquè és quan els ciutadans veuen que cal algunes mesures dràstiques que reduiran, per força, l'ús del vehicle privat en favor dels itineraris per caminar o anar en bicicleta, i també del transport públic, tot i que ara hi pensem com un lloc densament ocupat i més propici a la transmissió de malalties. Hi ha ciutats que han creat les *superilles*, com és el cas de Barcelona, per ajustar l'espai dels vehicles a determinats eixos viaris. La pandèmia ens ha posat en qüestió solucions que s'havia considerat que eren el model. La Barcelona d'Oriol Bohigas, de fer cultura urbana obtenint nous espais de relació, creant petites places... però que fàcilment s'omplen de gent. Potser es tornarà a pensar en la ciutat de Le Corbusier, amb grans espais intermedis entre habitatges? Però això és l'anticipat! En tot cas, aquest és un debat que serà molt present en el futur immediat i caldrà veure com hi donem resposta.

Com deia abans, ara tenim por d'agafar transports públics. Han estat anys d'esforços per promoure'l que ara se'n poden anar en orris? Com s'evitarà que la gent torni a agafar el vehicle privat per a la mobilitat urbana i col·lapsi aquestes ciutats que hem redescobert amb aire net i poc trànsit?

Efectivament, aquests dies hem vist com la contaminació s'ha reduït dràsticament. Hem comprovat com no fer

servir el vehicle privat també ajuda a millorar la salut. Amb la Covid-19 també hi ha més preguntes que certes, i hi ha científics que es pregunten si el virus viatja en les partícules de contaminació. S'haurà de veure. I és un tema importantíssim a Osona, on ja sabem que l'ozó generat a l'àrea metropolitana es concentra aquí per raons meteorològiques. Però respecte a la pregunta que em fa del transport públic, no hi haurà més remei que fer inversions en transport de masses d'acord amb els nous criteris. El ferrocarril, en aquest cas, és el millor: permet menys densitat d'ocupació amb altes freqüències, de manera que hi hagi menys persones per metre quadrat.

“Els habitatges s'hauran de poder adaptar a les noves formes de vida: que si teletreballem, no ho haguem de fer al menjador”

Baixant al nivell de l'habitatge privat, hem vist com jardins, terrasses i balcons han estat una vàlvula d'escapament quan estàvem confinats. Els arquitectes hauran de tenir-ho en compte?

Això canviarà perquè els compradors se n'han adonat i ho demanaran, però també en la mentalitat de molts arquitectes. Durant els últims anys hem considerat que la millor manera de relacionar l'edifici i el carrer era una façana plana. S'insistia a no *volar* sobre el carrer per no disminuir l'amplada de la via pública o el seu assolellament. Doncs ara potser haurem de qüestionar-ho. Les terrasses, per exemple, no han de volar necessàriament sobre el carrer, i es pot crear menjant-se part de l'habitatge si aquest és prou gran. O tornar a fer allò que tenien molts blocs de pisos: el terrat al capdamunt de l'edifici, que era un lloc de sociabilitat, generador d'un espai de trobada. Fixi's que aquests dies

ha estat un lloc per fer esport, per reunir petites comunitats... o per fer música. Quan un ha de viure molts dies en una casa, s'adona que nosaltres els arquitectes dissenyem espais que compleixen només una funció. El fet de dormir, per exemple: el dormitori ocupa bona part de l'habitatge, i en molts casos només s'hi va a la nit. Els habitatges potser hauran de ser més transformables i adaptables a les noves formes de vida, de manera que si hem de teletreballar no haguem de fer-ho al menjador, que és l'espai de confluència de tota la família. Hi haurà un espai que sí haurà de ser tancat, el dels serveis, i la resta hauran de poder utilitzar-se per a funcions diferents segons les hores del dia.

Hem vist gent teletreballant des de tots els llocs de la casa, i no n'hi havia cap pensat per a aquesta funció concreta!

El teletreball canviarà moltes coses. No tothom el farà, és obvi, però sí que hi haurà més gent fent feina des de casa. Hem descobert les videoconferències per veure'ns amb altra gent sense haver d'agafar el cotxe, fer quilòmetres per la carretera i crear contaminació. En aquest sentit, el teletreball és un avantatge. Però també és cert que els costos dels serveis (aigua, llum, electricitat...) han anat a càrrec del mateix treballador. També hi pot haver canvis a les empreses, perquè veuran que poden reduir la ràtio de metres quadrats per treballador.

Per fer aquests canvis, els arquitectes topen amb una normativa massa rígida?

Fa temps que els arquitectes treballem per flexibilitzar la normativa, també en espais de protecció patrimonial. És a dir, que amb un llenguatge contemporani es pugui intervenir en centres històrics.

La salut, en resum, pesarà molt més en allò que planifiquen els urbanistes?

És evident. La Generalitat està pensant fins i tot a introduir el criteri de la salut en l'avaluació dels plans urbanístics. La crisi actual accelerarà uns quants passos allò que ja estàvem pensant. Totes les decisions que es prenen en urbanisme tenen a veure amb la qualitat de vida i amb la salut.

EL 9 TV

CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

- ▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).
- ▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

Clam global contra el racisme

EL 9 NOU parla amb osonencs i ripollesos als Estats Units per copsar l'ambient enmig de les protestes per la mort de George Floyd

Gairebé 300 persones es van manifestar diumenge a la tarda a Vic

Vic

Arnau Jaumira

Les imatges de l'afroamericà George Floyd demanant clemència, perquè no podia respirar, al policia blanc Derek Chauvin, agenollat sobre el seu coll, el 25 de maig a Minneapolis i la seva mort posterior han donat la volta al món. Des de llavors les manifestacions s'han globalitzat i el moviment Black Lives Matter (les vides negres importen) s'ha viralitzat.

EL 9 NOU ha parlat amb osonencs i ripollesos que viuen als Estats Units per saber com viuen les protestes i quina opinió copen mentre el país encara viu amb la por de contagis per la pandèmia de la Covid-19.

La reacció de la població sortint al carrer ha demostrat que la mort de Floyd ha fet vessar el got. "Hi ha hagut una reacció generacional amb joves que es mobilitzen i empatitzen més amb les desigualtats de drets que no pas fa deu anys", afirma Jordi Navarro, de Prats de Lluçanès. Les protestes dels primers dies van desencadenar una brutalitat policial "que no és major de la que jo vaig veure l'1 d'octubre a Catalunya", afirma Navarro.

S'haurà de veure si la revolta provoca canvis en la societat americana i si la resta del món n'agafa exemple. El racisme no és només als Estats Units.

Rebuig a la mort de Floyd i a la discriminació a Osona

Vic

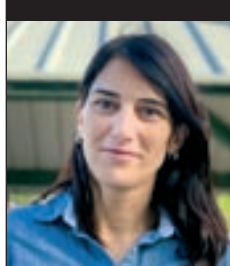
Esther Rovira

Les protestes contra el racisme per la mort de George Floyd s'han fet globals i sobretot aquest passat cap de setmana es van reproduir a diverses ciutats del món. Osona no n'ha estat una excepció i Vic en va acollir una diumenge a la tarda. Gairebé tres-centes persones van desafiar la intensa pluja que queia a estones per mostrar el seu rebuig a la mort del ciutadà afroamericà a mans de la policia de Minneapolis però també a la discriminació que pateixen moltes persones a Osona mateix.

Abans de començar la marxa, que va portar els participants des de l'escola La Sínia fins a la plaça Major, va caldre protegir les pancartes de cartró amb paper film. El lema més comú en la majoria era "Black Lives Matter", però també n'hi havia que demanaven una "regularització ja!" o "stop islamofòbia" i "stop racisme institucional i social". Les van portar acompanyades de cànctics en la mateixa línia i alguns en contra de la policia. Un

cop a plaça es van llegir diversos textos, un dels quals recordava els morts a l'Estat espanyol per violència policial. "No volem que se'ns tracti com a ciutadans de segona", "estem cansats de l'odi i les burles que patim" i "ja n'hi ha prou de normalitzar el racisme" van ser algunes de les frases més aplaudides.

La iniciativa va néixer d'un grup de joves osonencs que es van organitzar a través de les xarxes socials i que han creat un compte d'Instagram, el Vic Black Lives. "L'objectiu era manifestar-nos i poder cridar per totes les persones que els costa dir les seves opinions, sortir junts, compartir i donar-nos suport entre tots i totes", deia Youssra Enniya, una de les impulsores. "Aquí a Osona també hi ha racisme amb el tracte als treballadors de les càrnies, per exemple, però també a qualsevol lloc i ho volíem expressar", afegia Daniella Owuso. Als organitzadors els va sorprendre la bona resposta malgrat el mal temps i expressaven la voluntat que no sigui l'última i s'hagi sembrat una llavor de protesta.

Neus Ramírez Vic

Miami Beach (Florida)

Tot i que la gent de Miami Beach creu que "d'aquí a deu dies ja no se'n parlà", les manifestacions esteses per tot el territori americà "han sorprès molt. A Miami normalment no solen manifestar-se i aquest cop han sortit al carrer", reconeix la vigatana Neus Ramírez, que viu a Miami amb la seva família. Considera que als Estats Units hi ha racisme "sobretot en el tema laboral", però creu que en el cas de George Floyd també hi ha "violència policial i no tant racisme". Amb Donald Trump al poder el problema s'agreuja: "Parla molt i diu bestieses, però després no compleix les amenaces".

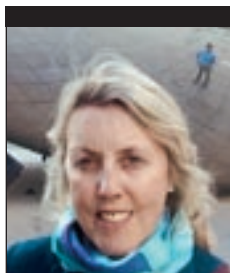

Ferran Prat St. Joan de les Abadesses

Houston (Texas)

"Els Estats Units és un país profundament dividit. La meitat del país (principalment a les ciutats) considera que el racisme és un problema gravíssim i l'altra meitat (rural) creuen que la discussió no és necessària i que és un conflicte purament amb finalitats polítiques", explica el santjoaní Ferran Prat, que ara viu a Houston. La població de pell negra té "molts problemes en el dia a dia. Recordo escoltar una entrevista a un pare de classe mitjana que deia que quan el seu fill sortia amb els amics un dissabte a la nit no sabia si seria l'última vegada que el veia viu", recorda aterrat. A Houston les protestes han estat contingudes. "Hi ha ajudat molt que el cap de la policia s'ha ajuntat amb els manifestants i que és una ciutat molt progressista", explica Prat.

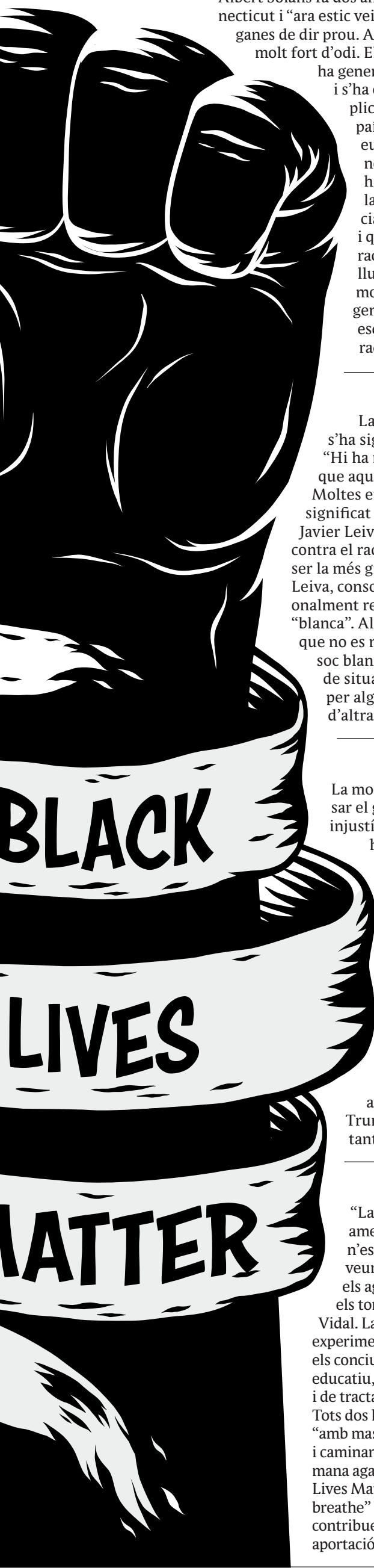
Àngels Ferrer Vic

Baltimore (Maryland)

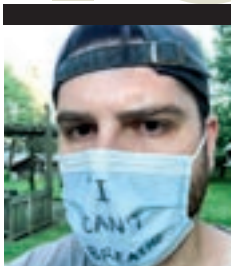

"Feia molts anys que no es veien manifestacions de joves tan multitudinàries arreu del país contra el racisme. S'hi ajunten les protestes dels joves que s'han quedat sense feina arran de la pandèmia del coronavirus, molt mal gestionada per l'administració Trump", explica la vigatana de Baltimore Àngels Ferrer. Diu que "hi ha racisme a la policia" i que quan hi ha abusos "sempre rep un afroamericà". Ferrer va anar a la manifestació de Baltimore dilluns passat. "Els afroamericans no estan sols en les protestes per l'assassinat de George Floyd i dels abusos policials", afirma. Considera que ja hi havia racisme abans, "Obama no va poder erradicar el racisme, però com que l'administració Trump ha caigut tan baix la reacció de la gent és més contundent".

NOTÍCIES

Albert Solans fa dos anys i mig que viu a l'estat de Connecticut i "ara estic veient la gent molt empenyada i amb ganes de dir prou. Aquest cop ha provocat un sentiment molt fort d'odi. El fet que es pogués veure en vídeo ha generat un sentiment de rebuig més gran i s'ha estès per tot el país". "És molt complicat d'entendre què passa en aquest país amb el racisme. Des de l'òptica europea no ho entendrem mai", reconeix, conscient que "als Estats Units hi ha un racisme estructural". Sobre la policia té clar que la brutalitat policial també té un problema estructural i que "als policies els falta cultura i el racisme es combat amb cultura". "La lluita pacífica fins ara ha estat bé, però molts pensen que ha caducat i molta gent ha dit prou i ja no tenen por. Han esclatat i ja no n'hi ha prou a no ser racista, s'ha de ser antiracista".

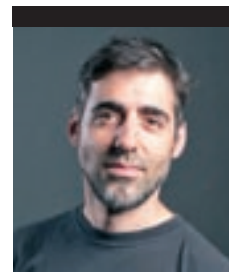

Albert Solans
Sta. Eugènia de Berga

Bristol
(Connecticut)

"És la primera vegada que s'ha vist que els policies s'uneixen a les protestes posant el genoll a terra quan passen els manifestants", explica el manlleuenc Joan Pla. Això no treu que als Estats Units hi hagi un "racisme sistemàtic per part de les autoritats combinat amb el fet que la violència i el crim van directament relacionats amb la pobresa. Un còctel explosiu", afegeix Pla. Un exemple és "quan s'han comparat casos en què el crim és el mateix però el criminal en un cas és blanc i en l'altre negre, les condemnes sempre són desmesurades contra la gent de color". El manlleuenc no ha participat activament a les protestes tot i que hi dona suport al cent per cent. També perquè "les protestes comencen tranquil·les però algunes acaben amb disturbis i en aquest país qualsevol pot treure una arma i començar a disparar", lamenta.

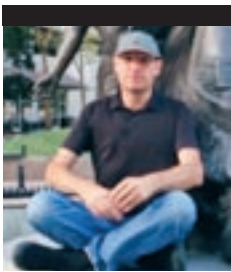

Joan Pla
Manlleu

Los Angeles
(Califòrnia)

La manera com la societat americana s'ha significat aquests dies ha sorprès. "Hi ha molta afectació i consciència que aquestes coses no haurien de passar. Moltes empreses i administracions s'han significat contra el racisme", afirma el vigatà Javier Leiva, que viu a Bend. "La manifestació contra el racisme del cap de setmana passat va ser la més gran que s'ha vist mai aquí", celebra Leiva, conscient que el seu poble és tradicionalment republicà i amb la majoria de gent "blanca". Als Estats Units hi ha un "racisme que no es nota si no ets qui l'està patint. Jo soc blanc i això m'estalvia patir tota mena de situacions que passen desapercibudes per alguns però són en el dia a dia per a d'altra gent", afirma Leiva.

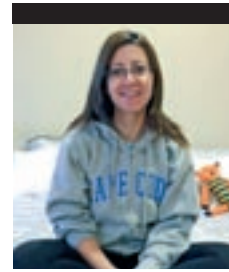

Javier Leiva
Vic

Bend
(Oregon)

Roser Rovira no s'ha atrevit a sortir al carrer encara per protestar. Viu a Boston i Massachusetts és el cinquè estat americà amb més morts per coronavirus. Tot i això, està totalment en contra de l'assassinat a George Floyd. "Aquells policies van actuar de forma inconscient i com uns bèsties. Es van extralimitar totalment i tant de bo compleixin una pena llarga", explica la vigatana. Tot i això "ser policia als Estats Units no ha de ser fàcil. L'ús de les armes no està limitat i quan paren algú saben que pot anar armat". Els missatges antiracistes són habituals a l'escola que té polítiques inclusives i "els meus fills conviuen amb nens de totes les nacionalitats i això els enriqueix totalment".

Roser Rovira
Vic

Boston
(Massachusetts)

La mort de Floyd és la gota que ha fet vessar el got. "La gent està cansada de tanta injustícia i ha dit prou. En els últims anys hi ha hagut molts casos de violència policial contra afroamericans i la majoria han acabat absolts", explica la vigatana Raquel Danés. Considera que als Estats Units "hi ha molt racisme present a la societat amb molta discriminació en la vida diària: sanitat, educació, administració, nivell de vida, etc. Ni el president Obama després d'intentar-ho ho va poder solventar", reconeix. Un problema al qual no ajuda Trump. "Està fent que la societat americana es divideixi encara més. Trump envia l'exèrcit a atacar manifestants pacífics i la gent s'indigna", diu.

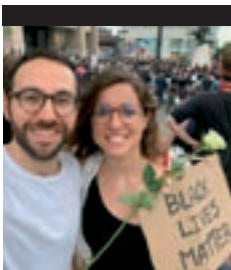

Raquel Danés
Vic

Nova York
(Nova York)

"La situació és complexa. La societat americana està molt afectada i la gent n'està tipa. Farts de viure amb por i de veure com aquests crims es repeteixen i els agents en surten impunes", expliquen els torellonencs Anna Segura i Ferran Vidal. La població americana "porta segles experimentant greuges en comparació amb els conciutadans blancs ja sigui en l'àmbit educatiu, de sanitat, econòmics, de llibertat i de tractament policial i judicial", afegeixen. Tots dos han participat a quatre protestes "amb mascareta i respectant el toc de queda i caminant moltes hores perquè no es recomana agafar el metro". Les consignes "Black Lives Matter", "No justice no peace" i "I can't breathe" han estat la banda sonora. "Trump contribueix a polaritzar l'opinió pública i cada aportació seva és més gasolina al foc", diuen.

Anna Segura i Ferran Vidal
Torelló

Nova York
(Nova York)

PLANA DE VIC COOPERATIVA

Junts cuidem l'origen

CONVOCATÒRIA DE L'ASSEMBLEA PREPARATÒRIA PER A SOCIS COL-LABORADORS DE L'AGRÀRIA PLANA DE VIC I SECCIÓ DE CRÈDIT, SCCL

De conformitat amb l'establert a l'article 49 dels vigents Estatuts, ens plau comunicar-vos que el Consell Rector de l'Agrària Plana de Vic i Secció de Crèdit, SCCL, en ús de les seves facultats que li són atorgades, ha acordat, en la seva reunió del passat 28 de maig, convocar Assemblea Preparatòria de Socis Col·laboradors.

- DIA:** 22 de juny de 2020
- HORA:** 15.30 hores en primera convocatòria
16.00 hores en segona convocatòria
- LLOC:** Sala de Reunions
Oficines de la Cooperativa Plana de Vic (ctra. Barcelona - Puigcerdà, km 70,4)
Gurb

En cas que per motius derivats de l'actual situació generada per la Covid-19 no pogués realitzar-se s'informarà de nova data i ubicació pels canals que preveuen els estatuts.

ORDRE DEL DIA

1. Escollir, d'entre els socis col·laboradors que es postulïn, els DELEGATS que correspongui en la forma i d'acord amb els Estatuts, per la seva representació en seu de l'Assemblea General.
2. Precs i preguntes.
3. Lectura i aprovació de l'Acta.

El Consell Rector
Gurb, 8 de juny de 2020

Les masses forestals encaren el tercer estiu castigats per l'eruga, que defolia el sotabosc

La plaga de l'eruga del boix continua expandint-se per Osona i el Ripollès

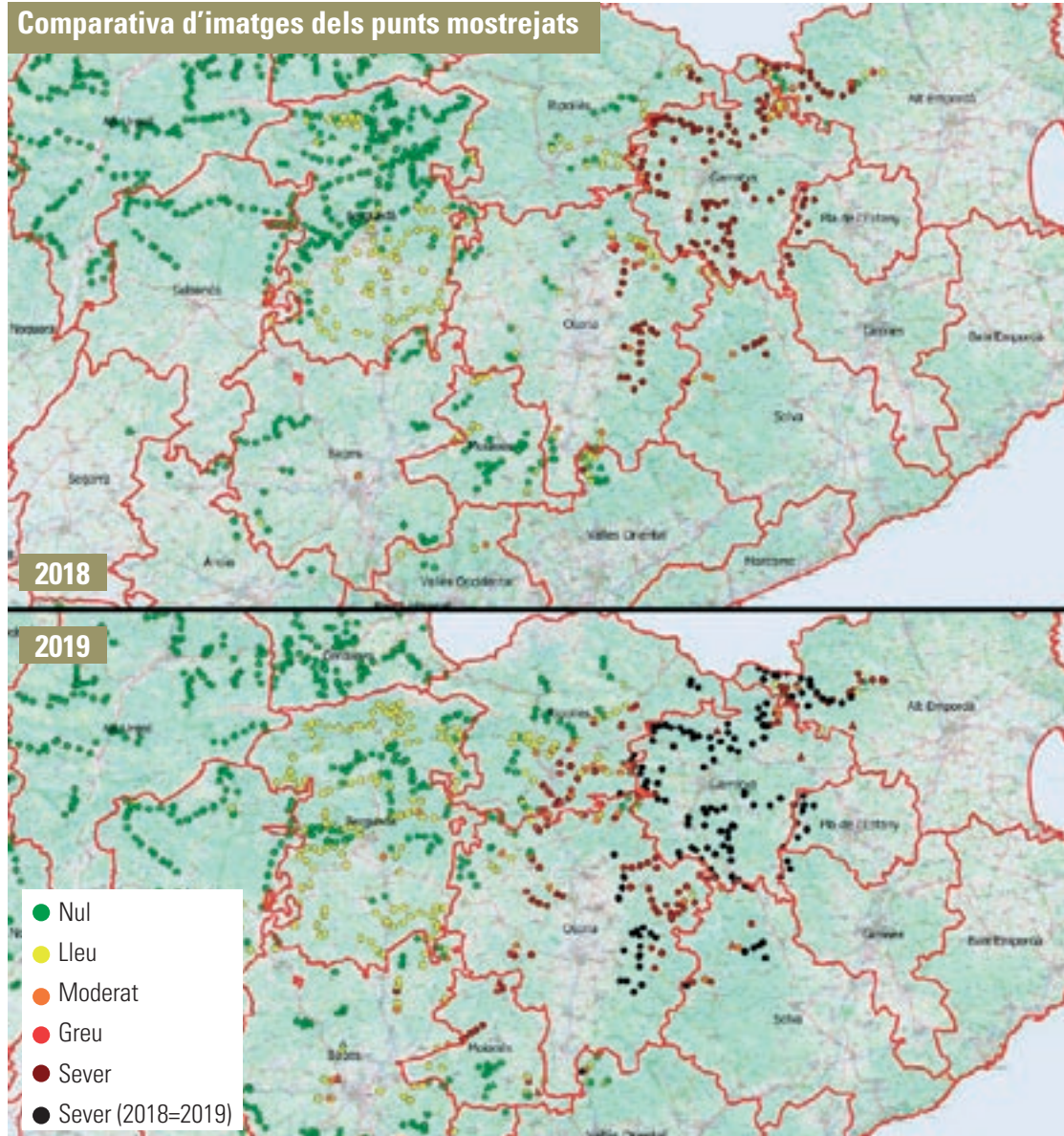
Vic

Eloi Puigferrer

Després de l'arribada als boscos i parcs de la Garrotxa, l'eruga defoliadora del boix (*Cydalima perspectalis*) es va instal·lar al sotabosc osonenc, on ja fa tres estius que castiga les boxedes de zones com el Parc Natural de les Guilleries-Savassona. Però tot i que la plaga va entrar amb força i es va focalitzar sobretot en la zona nord-oest de la comarca osonenca, ni la resta de municipis d'Osona ni el Ripollès es van escapar d'un insecte que a cada generació de larves que passa s'estableix més als boscos.

Per tercer any consecutiu, les zones més riques en boix comú (*Buxus sempervirens*) són fortament castigades per l'eruga, que ja ha passat a ser un problema habitual en la majoria de municipis. "És una plaga que va vivint episodis i que s'anirà repetint cada any fins que la mateixa espècie entri en col·lapse quan ja s'hagin menjat tot el boix disponible", explica Ramon Riera, enginyer forestal de la Diputació de Barcelona, "i veient els episodis que hem viscut durant aquests últims anys, no crec que sigui pas un estiu més complicat, fins i tot potser ho és menys", diu. I és que, almenys a Osona, on gran part del sotabosc ja ha patit les onades més fortes de la plaga, "el sotabosc ja està colonitzat, però com que arrassen amb tot el boix i no els queda menjar, l'eruga no viu un rebrot especialment fort", explica Riera.

Comparativa d'imatges dels punts mostrejats

Al Ripollès, en canvi, la situació és força diferent. Excepte algunes zones on ja l'any passat es van viure episodis amb gran acumulació de papallones, com Sant Joan de les Abadesses o Ripoll, les zones més forestals van viure una afectació més aviat menor. "L'any passat vam aconseguir frenar-la una mica, però creiem que

aquest estiu començarà més fort, ja que hi ha més erugues i tenen molt boix", afirma Aleix Carretero, enginyer tècnic agrícola que l'any passat va iniciar la campanya "Salvem el boix", finançada a través de Verkami. "Crec que potser zones com Campdevànol o Ribes tindran més afectació que l'any passat, però és molt

complicat de predir, sobretot aquesta primera generació de papallones", explica.

Malgrat que la plaga continua avançant sense fre, ja totalment establerta a Osona i amb el Ripollès força afectat, les solucions no canvien. "L'única manera de combatre-la de moment és fer els tractaments amb *Bacillus thuringiensis*, però només és

efectiu en casos molt focalitzats, ja que a gran escala continua sent totalment impensable", afirma Riera, "però el que és més important és no atacar-la amb productes químics, ja que no aconseguim millors efectes i a més perjudica el medi", diu. Per la seva banda, Carretero treballa per mirar de trobar un depredador natural de l'eruga que

Ja afecta fortament tot Osona i gran part del Ripollès

pugui controlar la plaga a llarg termini. "Estem buscant fauna útil que serveixi per combatre l'eruga, i de moment sembla que els pardals i les mallerengues poden servir, però és d'hora encara, així que continuarem amb el *Bacillus* i les *Trichogramma*, que de moment donen resultat", afirma.

A la problemàtica que pot causar aquesta plaga en termes d'incendis forestals, ja que "incrementa el combustible disponible al sotabosc, que a més crema de pressa", com afirma Riera, s'hi afegeixen la gran quantitat de papallones que alcen el vol als pobles i ciutats. L'any passat era una constant a qualsevol terrassa a l'aire lliure, sobretot on hi havia molta llum, ja que "sembla que se senten més atretes per la llum que no pas per les feromones de les trames", com afirma Carretero, fet que, a poques setmanes de viure el primer pic d'arnes de l'any, sembla apuntar que aquests episodis es podrien repetir arreu d'ambdues comarques. Malgrat això, en aquests casos hi ha altres solucions com "les trames de llum, que poden servir per reduir-ne la quantitat, però sempre vigilant de no fer mal a altres espècies que se sentin atretes per la llum", conclou Carretero.

DEP. D'AGRICULTURA I NEUS PÀEZ

Marxa lenta de bicis pels carrers de Vic

Vic Divendres, amb motiu del Dia Mundial del Medi Ambient, es va fer una marxa lenta pels carrers de Vic per reivindicar una mobilitat més sostenible. Es va sortir de la plaça de la Noguera a 2/4 de 8 del vespre i es va acabar fent una volta per la plaça Major després de recórrer diversos carrers.

OSONA AMB BICI

Debat sobre la gestió de l'aigua a Manlleu

Manlleu El GDT va fer divendres un debat sobre la gestió de l'aigua a l'Embarcador del Ter de Manlleu. Des de l'entitat aposten per una gestió pública de l'aigua. El GDT va participar al Dia del Medi Ambient en la manifestació virtual #Clampelmedi5j amb més de 40 entitats de Catalunya.

GRUP DE DEFENSA DEL TER

La Mancomunitat llança reptes per ser més sostenibles

Vic Amb motiu del Dia Mundial del Medi Ambient, la Mancomunitat La Plana va proposar entre l'1 i el 5 de juny una sèrie de reptes a través de les xarxes socials inclosos dins d'una campanya de sensibilització per incrementar la sostenibilitat de la població. A través d'una proposta participativa amb preguntes diàries, que tractaven temes com el malbaratament alimentari o el comerç de proximitat, la proposta va acabar amb una sèrie d'obsequis per als participants.

La Fundació "la Caixa", compromesa amb les persones més vulnerables en la crisi del coronavirus

› La Fundació "la Caixa" està reforçant les seves línies estratègiques centrades en els col·lectius més afectats per la crisi del coronavirus.

› La Fundació impulsa, amb el recolzament de CaixaBank, la campanya solidària #Capllarsensealiments, dirigida a recollir donatius electrònics en favor dels Bancs dels Aliments.

› L'entitat ha posat en marxa un servei telefònic gratuït d'atenció psicològica (900 670 777) dirigit a pal·liar les situacions de tensió emocional del personal sanitari que es troba en primera línia d'atenció dels afectats per la COVID-19.

La Fundació "la Caixa", presidida per Isidre Fainé i dirigida per Antoni Vila, està intensificant els seus esforços per contribuir a pal·liar els efectes del coronavirus, d'acord amb la vocació social i el compromís històric de l'entitat amb les persones que més ho necessiten.

Això es concreta en el reforç d'algunes de les seves línies estratègiques, especialment aquelles focalitzades en els col·lectius més vulnerables, com la infància en risc d'exclusió, la gent gran o els pacients amb malalties avançades. Així mateix, s'han activat actuacions per satisfer necessitats específiques del moment, de manera efectiva i sostinguda en el temps.

Una d'elles és la campanya solidària "Capllarsensealiments", impulsada per la Fundació de la mà de CaixaBank, en favor dels Bancs dels Aliments, de qui depenen 300.000 famílies a tota Espanya. Per inaugurar la iniciativa, la Fundació ha realitzat una aportació inicial de 100.000 euros. Els ciutadans poden canalitzar el seu suport econòmic a través

dels canals operatius de CaixaBank, enviant un SMS amb la paraula «ALIMENTS» al 38014 o al web www.capllarsensealiments.org. Fins el moment s'han recollit 1,5 milions d'euros i la Fundació "la Caixa" ha aportat un milió més a aquesta causa.

La Fundació també té molt present el personal sanitari que es troba a primera línia d'atenció dels afectats per la COVID-19 i que pateix sobrecàrrega emocional i estrès. Per això, s'ha posat en marxa un servei telefònic d'atenció psicològica adreçat a aquest col·lectiu, en col·laboració amb el Ministeri de Sanitat i Fundació Galatea. L'accés és gratuït, a través del telèfon 900 670 777, i té un horari d'atenció de 9 a 22 hores, els set dies de la setmana.

"Volem donar suport, d'aquesta manera, als àngels anònims que s'estan deixant la pell en la primera línia d'intervenció per lluitar contra la malaltia del coronavirus. El nostre objectiu, i el de l'equip de psicòlegs que estarà a la seva disposició, és fer més suportable, en la mesura del possible, la imprescindible i ines-

timable tasca que estan duent a terme en una situació tan delicada com l'actual", ha explicat Isidre Fainé, president de la Fundació Bancària "la Caixa".

S'INTENSIFICA L'ACCIÓ AMB GENT GRAN, NENS I FAMILIARS DE VÍCTIMES

En el marc dels projectes socials, que treballen des de fa anys per donar resposta als

grans reptes del nostre entorn, la Fundació està accentuant l'acció de programes com CaixaProinfància, adreçat a llars amb nens i joves en situació de vulnerabilitat. Concretament, s'han ampliat, amb una partida 3 milions extraordinaris, els ajuts per a alimentació a més de 10.000 famílies en risc d'exclusió vinculades a aquest projecte.

A més, Incorpora, el programa d'inserció sociolaboral de la Fundació "la Caixa", ha donat una resposta immediata a la crisi derivada del coronavirus. En el primer mes i mig de la pandèmia, va facilitar 1.627 contractacions per a feines de primera necessitat en el context de l'estat d'alarma. Això ha estat possible gràcies a la xarxa de 406 entitats socials, que han aconseguit aquestes insercions sociolaborals a través de 948 empreses socialment responsables.

En l'àmbit de les cures pal·liatives, s'han mobilitzat els 230 professionals del Programa per a l'Atenció Integral a Persones amb Malalties Avançades, amb l'objectiu de donar suport psicològic i emocionalment als afectats pel coronavirus, així com als seus familiars.

A aquestes iniciatives s'afegeix també l'atenció a la gent gran, un col·lectiu prioritari. La Fundació "la Caixa" i la Creu Roja a Catalunya uneixen forces per ajudar a les persones grans que es troben en situació de vulnerabilitat durant el confinament. En el

marc del Pla Creu Roja Respon, el Programa de Gent Gran de la Fundació "la Caixa" destina 250.000 euros a cobrir les necessitats bàsiques de persones grans residents a Catalunya que travessen dificultats econòmiques. L'equip de la Creu Roja s'encarregarà del repartir als domicilis 2.500 lots amb aliments, productes d'higiene personal, targes per alimentació fresca i de neteja de la llar.

A més, dins del projecte Sempre Acompanyats realitzat en col·laboració amb entitats socials com Creu Roja o GREC i ajuntaments de diverses ciutats de l'Estat s'ofereix acompanyament telefònic a persones en situació de solitud, amb la finalitat d'oferir el suport que necessitin.

Aquestes línies d'actuació reforcen el compromís de la Fundació "la Caixa", finalitat última des del naixement de l'entitat, fa més de 110 anys. Un compromís diferencial i sostingut, fins el punt d'acumular una inversió de més de 5.000 milions d'euros en Obra Social en la darrera dècada.

Li atorga el rol d'interlocutor per aconseguir millores en una línia castigada per la falta d'inversió

L'alcaldesa de Vic delega en Josep Arimany la responsabilitat de vetllar per la millora del tren

Vic

EL 9 NOU

El desdoblament de la via del tren, encara que sigui parcial, forma part de totes les agendes polítiques d'Osona des de fa anys, però fins ara els èxits assolits han estat més aviat escassos. L'Ajuntament de Vic, ara, s'ha decidit a prestar-hi una especial atenció i, per això, l'alcaldesa, Anna Erra, ha fet una delegació especial en el primer tinent d'alcalde i regidor d'Universitat i Ciutat, Josep Arimany, per habilitar-lo com a interlocutor amb les diferents administracions amb la idea d'impulsar la negociació dels acords pendents d'assolir en matèria d'infraestructures ferroviàries. D'aquesta delegació se'n donarà compte al ple d'aquest dilluns.

Consultada per EL 9 NOU, Erra ha explicat que l'Ajuntament fa temps que hi treballa, en el marc de la Xarxa C-17, per exemple, però que fet una delegació concreta d'aquesta matèria en la figura d'Arimany es persegueixen dos objectius. D'una banda, "donar el missatge que ens ho prenem seriosament;

Josep Arimany i Anna Erra, al ple de l'Ajuntament de Vic

s'actua al Vallès i volem que els compromisos i les inversions arribin també a Vic i a Ripoll" i d'altra banda, "donar cobertura específica a ell: farà d'interlocutor amb una delegació específica".

Josep Arimany, pel seu cantó, diu que assumeix "el repté", reivindica la feina que ja s'ha fet des de diferents instàncies i ha avançat la intenció de crear una comissió amb representants tant del món de la política com del de l'economia i de l'activisme civil per fer seguiment dels passos que es vagin fent,

donat que la de la millora del tren és una reivindicació transversal assumida per col·lectius diversos. "Hem de treballar-hi conjuntament i sumar el màxim de complicats", diu Arimany.

La duplicació de la línia de Montcada Bifurcació a Vic és una reivindicació històrica. El tram Montcada Bifurcació-la Garriga figura en tots els plans de transport de la Generalitat des dels anys 80 i el govern espanyol n'ha fet diversos estudis, entre els quals un de l'any 2008 en què ja s'abordava

el desdoblament de la línia fins a Vic. No es va arribar a activar, però Foment ha anat fent passos i ha estudiat el desdoblament de tres trams, dos al Vallès Oriental i el de Sant Miquel de Balenyà a Vic. A principis de l'any passat, Adif va treure a licitació per una mica més de 15 milions –se'n va aprovar l'adjudicació per 10,2– l'adequació d'estacions del Vallès per fer possible el pas de la doble via. No són les obres del desdoblament, però són actuacions necessàries per al desdoblament. Des d'Osona s'esperava que l'anunci fos el primer pas per desencallar el projecte per desdoblar el tram Sant Miquel de Balenyà-Vic. De moment, no hi ha data. En aquest context, associacions com Perquè no ens fotin el tren han estat perseverants en la reivindicació de millores i a finals de l'any passat van prendre-hi cartes també la Cambra de Comerç i el síndic de greuges. L'Ajuntament de Vic, ara, vol fer un pas endavant i designa Arimany com a interlocutor, fet que projecta la idea que el tren ocupa un lloc central a l'agenda política.

La línia R3 recupera el servei de tren en dies laborables

Vic Des de dilluns, la línia de Rodalies R3 recuperarà la normalitat d'horaris els dies feiners, amb la totalitat de desplaçaments que s'oferien abans de la crisi sanitària de la Covid-19. Juntament amb les línies R1, R2 i R4, l'enllaç entre Barcelona i Puigcerdà es recuperarà pel que fa a horaris, però només circularan sis dels set serveis per sentit que cobreixen aquesta línia amb regularitat. Pel que fa als caps de setmana, es mantindran tal com estan, rondant el 88% del total de serveis que s'oferien abans de la pandèmia. Tot i la recuperació de gran part dels serveis de Renfe, dins dels vagons continuarà sent obligatori l'ús de mascareta.

Mònica Rubia representarà la UVic a 'La tesi en 4 minuts'

Vic Mònica Rubia representarà la UVic-UCC a la final catalana del concurs *Presenta la teva tesi en 4 minuts*, que es disputarà el 25 de juny. El jurat va escollir Rubia dividida entre nou candidats. La seva tesi analitza diferents sistemes d'aprenentatge matemàtic. Adrià Alsina en va ser finalista. Aquesta és la tercera edició del concurs, dotat amb 1.000 euros, on els candidats han de demostrar les seves capacitats comunicatives presentant la seva tesi en una intervenció breu i llenguatge comprensible.

Clima de retrets a Tona

L'equip de govern de Tona esmena un acord pres per 'error' al ple anterior perquè alguna de les propostes de l'oposició era inaplicable

Tona

M.E.

El 7 de maig va tornar a presidir el ple de dijous al vespre a l'Ajuntament de Tona, un ple que entroncava directament amb el que es va celebrar el passat 7 de maig, quan l'equip de govern, en un excés de bona fe, es va abstenir en l'aprovació d'un plec de mesures que havia presentat el grup de Junts per Tona per pal·liar els efectes de la crisi del coronavirus, amb l'objectiu de salvar-ne algunes. L'abstenció, però, va permetre l'aprovació del plec sencer, malgrat que el mateix equip de govern havia advertit que alguns dels punts eren "legalment inaplicables", com ha acabat

ratificant un informe tècnic municipal.

En el ple d'aquest dijous es van "deixar sense efecte" aquestes mesures, però van tirar endavant cinc dels punts proposats per Junts per Tona. Entre aquests destaca la creació d'una doble taula de treball amb la presència de tots els grups municipals: d'una banda, una mesa de coordinació local oberta a diferents sectors per avaluar la crisi generada pel coronavirus i de l'altra, un grup de treball específic, que ja s'ha posat en marxa, per recollir les necessitats de les diferents entitats del poble a l'hora de determinar quina línia d'ajuts se'ls acabarà concedint.

Des de Junts per Tona,

però, ho consideren insuficient i van tornar a lamentar que, des que el passat 18 d'abril van presentar el plec de mesures, "no ens heu tingut en compte per res; no us heu dignat a fer-nos ni una trucada", va advertir el nou portaveu, Marc Poveda. També Berta González, del mateix grup, va parlar de "menyspreu cap a nosaltres". Des de l'equip de govern van reaccionar acusant Junts per Tona de "mentir" i de fer "demagògia". Margarida Fiter, regidora de Comunicació, va tornar a recordar que des del passat 21 de març i durant tot el pic de la pandèmia govern i oposició es van reunir virtualment cada dissabte per avaluar l'evolució de la crisi, "i allà era un

Els protagonistes del segon ple virtual que convocava l'Ajuntament de Tona

bon marc per plantejar propostes". L'alcalde, Amadeu Lleopart, va remarcar que el fet que s'aprovin cinc mesures proposades per Junts per Tona evidencia la voluntat d'entesa: "El més important és mirar pel poble. Potser no en sabrem més, però sempre intentarem recollir i observar totes aquelles idees que siguin positives pels tonencs i tonenques, vinguin de qui vinguin". L'acord es va apro-

var amb els vuit vots a favor de l'equip de govern i el regidor del PSC i els quatre vots en contra de Junts per Tona –encara no s'hi ha incorporat el regidor que substituirà el dimitit Josep Salom.

El ple també va donar compte de la liquidació de l'exercici 2019, que deixa un superàvit de 372.000 euros. Actualment l'Ajuntament té un romanent total de 2,1 milions d'euros.

Des de l'Ajuntament asseguren que hi ha el compromís de l'equip de govern de solucionar-ho

La policia de Manlleu reclama millores i no descarta mobilitzacions

Manlleu

Guillem Rico

La Policia Local de Manlleu reclama millores per poder desenvolupar la seva tasca pel que fa a recursos, personal i condicions laborals. Els representants sindicals de SFP i SPC al cos, Jordi Castells i Albert Borrego respectivament, asseguren que "la meitat de la plantilla està formada per un 50% d'agents interins" que "no han rebut encara una formació bàsica" a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. "Són policies a tots els efectes, però sense l'adequada formació" i això significa que també "van sense arma", expliquen. Segons els sindicats, en altres cossos locals aquesta xifra suposa com a màxim un 5% de la plantilla. Castells i Borrego consideren que aquest fet "perjudica directament els ciutadans" i que la manca de formació fa que els interins hi siguin "de pas, ja que veuen limitada la seva carrera professional" i "no tenen garantia de poder aconseguir plaça fixa perquè l'Ajuntament les treu amb compagotes". Castells comenta que aquest any hi havia cinc agents que s'havien d'anar a formar i que finalment n'hi han anat "només dos", i afegeix que "si ho aconseguen han d'esperar entre un i tres anys perquè la prioritat de tenir una plantilla formada i consolidada no està entre les preferències del govern". Castells explica que actualment a la policia hi ha cinc torns amb un caporal, cinc agents i una persona d'atenció al públic i que "de set, de fixos només n'hi ha dos".

Reformes a l'espera de la nova comissaria

Manlleu L'Ajuntament de Manlleu està enllestit instal·lant un mòdul prefabricat a la part posterior de la comissaria "per tenir uns vestidors en bones condicions", segons el regidor de Seguretat Ciutadana, Arnau Rovira, que "era una reivindicació del cos". També s'ha reformat la recepció, on s'hi ha posat un vidre antibales i portes blindades. Es tracta d'una actuació que es fa mentre no s'hagi construït la nova comissaria, de la qual es va presentar el projecte just la setmana prèvia al decret d'estat d'alarma, a principis de març. Segons Rovira, tot i el coronavirus, el projecte "no corre perill de quedar estancat", però no es vol arriscar a dir terminis. Al març es parlava que les obres del nou equipament, que serà tot de fusta, podrien començar a finals d'any.

Els representants també diuen que la resta de la plantilla ha de dedicar "molt temps i esforç a formar policies interins" i "suportar una càrrega molt alta de treball". Des dels sindicats diuen

que els últims cinc anys han passat més de 30 agents per la policia, i que alguns que eren funcionaris de carrera amb anys al cos que, "cansats d'aguantar la deixadesa", han decidit marxar. També apun-

ten que "ara a Torelló estan més ben pagats que a Manlleu", i reivindiquen millors condicions laborals perquè "fa 13 anys que estan per sota de la resta de municipis amb igual població però amb la meitat de feina". Segons Castells, "és un dels punts negres de la comarca" i té "un índex més elevat de delinqüència". I aquest també és un motiu de marxa d'agents. Davant de tot plegat, els sindicats asseguren que si no es tracten les peticions "prendrem les

"La meitat d'agents no porten arma"

mesures de pressió que considerem necessàries".

Els representants sindicals també apunten que el nou regidor "ha donat una mica d'aire a la plantilla" perquè "fa moviments importants per intentar solucionar el problema", però "la plantilla observa que no té el suport de la resta de l'Ajuntament".

Segons el regidor de Seguretat Ciutadana, Arnau Rovira (JxCat), "la intenció de tot l'equip de govern és que s'ha d'arreglar" la situació de la policia, i afegeix que la policia de Manlleu "és de les millors de Catalunya i les dades ho verifiquen". Rovira apunta que el problema de formació no es dona només a Manlleu i que estan pendent d'un canvi de llei. Volen que es puguin formar i consolidar les places. "Treballarem no només perquè continuï sent una policia professional", sinó també "atractiva per als qui hi treballen i per als que vindran".

Obres de millora de la carretera entre Sant Quirze i Santa Maria de Besora

Sant Quirze de Besora

La Diputació començarà aquesta setmana les obres de millora de la seguretat viària a la carretera BV-5227 entre Sant Quirze i Santa Maria de Besora. Les obres consisteixen en la millora de la visibilitat en quatre trams amb l'excavació de talussos en roca existents i la construcció d'una cuneta de formigó transitable d'1,2 metres d'amplada a la base d'aquests talussos. Les obres tenen un import d'adjudicació de 226.115 euros i el termini d'execució és de quatre mesos. Durant les obres es regularà el trànsit amb pas alternatiu en les fases que ho requereixin. La manca de visibilitat en aquests revolts on s'actuarà suposava un problema de seguretat.

Adjudicades les obres de l'antiga N-152 a Balenyà

Balenyà Les obres d'urbanització de la carretera de Ribes de Balenyà, l'antiga N-152, podrien començar el mes vinent i estar acabades en vuit mesos. Totes les empreses que van concórrer al concurs van acceptar escurçar els terminis, després de aquest quedés congelat a conseqüència del confinament, i ampliar la garantia de l'obra. L'Ajuntament l'ha adjudicat a Obres i Serveis Roig després que justificés la presentació d'una oferta anormalment baixa, un 28,4% per sota del preu de licitació, que permetrà un estalvi de 767.000 euros a les arques municipals. L'obra, doncs, acabarà costant 1,9 milions d'euros i permetrà urbanitzar un tram de 500 metres de la carretera que va de la cruïlla de Centelles a la via del tren.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

Vic posa a la venda 1.250 contenidors de residus

Vic

EL 9 NOU

Un dels projectes relacionats amb la millora del tractament de residus a la ciutat de Vic està enfocat a renovar i canviar els contenidors de residus repartits per la ciutat per d'altres més nous i amb xips que permetin fer un seguiment de la seva posició als carrers. És per això que, per tal de donar sortida a la gran quantitat de contenidors que actualment es troben per tota la capital osonenca, l'Ajuntament ha posat a la venda un total de 1.250 contenidors per un import que sobrepasa els 18.000 euros, sense comptar-hi els impostos corresponents.

Publicat com un anunci de licitació al portal de la Generalitat el passat dimecres, el contracte inclou tota mena de contenidors de diferents funcions i materials. Concretament, dins del paquet hi ha 389 unitats de contenidors multiproducte de metall, amb una capacitat total de 3.200 litres; 191 unitats de contenidors de plàstic per a vidre; 60 contenidors de fibra, també per llençar-hi vidre; 410 unitats de contenidors de rebuig o resta, i 200 contenidors destinats a la recollida de la fracció orgànica.

Antoni Bassas serà el segon ponent al cicle de conferències en línia de la UVic-UCC

Vic El periodista Antoni Bassas serà aquest dimarts a les 5 de la tarda el segon ponent del cicle de conferències que ha organitzat la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC, on es reflexionarà sobre la nova normalitat després de la pandèmia causada per la Covid-19. Bassas parlarà dels mitjans de comunicació després de la crisi sanitària i l'aposta pel periodisme de qualitat davant de les *fake news* o notícies falses. El cicle, que va començar dimarts passat amb la conferència de l'economista Antón Costas, es pot seguir a través de Zoom inscrivint-s'hi prèviament o també via *streaming* al portal web EL9NOU.CAT. Les següents conferències aniran a càrrec d'Oriol Amat (16 de juny) i Josep Ramoneda (23 de juny).

Les fortes pluges fan créixer el cabal dels rius fins a cotes elevades

El riu Freser al seu pas per Ripoll aquest diumenge, amb un cabal molt superior a l'habitual

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

El riu Ter va superar diumenge el llindar d'alerta fixat per l'Agència Catalana de l'Aigua a causa de les fortes pluges que van caure a tota la zona de la Catalunya Central, amb un cabal de més de 130 metres cúbics per segon. Aquest registre, assolit al pas del riu per Ripoll, va fer que al llarg de tot el recorregut

s'haguessin de tancar els accessos i passeres propers als rius, com va ser el cas de la palanca de Malars, a les Masies de Roda; la passera dels Molins, a Roda de Ter, o el gual inundable que uneix Vic amb Santa Eugènia de Berga.

En previsió al fort episodi de precipitacions que s'esperava a Osona i el Ripollès durant el cap de setmana, Protecció Civil va activar en fase d'alerta el Pla Inuncat

pel perill de desbordaments i inundacions a les zones més baixes al costat dels rius. A part de l'activació d'aquest pla, també es va fer emetre un avís de situació meteorològica de perill molt alt al Ripollès i alt a Osona per la possibilitat que es produïssin fortes ratxes de vent, superiors a 25 metres per segon, i per la caiguda de pedra de més de dos centímetres de diàmetre.

Delimiten l'accés al paratge de la Font del Tòtil de Ripoll

Ripoll

J.R.

El paratge natural de la Font del Tòtil s'ha acordonat amb la instal·lació de columnes de fusta per tal d'evitar-hi l'accés amb vehicles dins del seu perímetre interior. Treballadors de la brigada d'obres de l'Ajuntament de Ripoll realitzen les millores des d'aquesta última setmana, per tal de delimitar una zona que s'ha convertit en un espai molt utilitzat per al pícnic durant els caps de setmana i el període estiuenc. En els últims anys ja s'havia impedit de juliol a setembre el pas de vehicles a partir de la colònia Santa Maria, amb senyalització amb una tanca i la presència d'un vigilant en els dies de més afluència de visitants. Només els veïns de la zona han continuat tenint-hi accés.

A partir d'ara els cotxes que hi puguin anar els dies que es mantingui obert el

Columnes de fusta utilitzades per evitar l'accés amb cotxe a la zona

pas cap al paratge podran aparcar en un espai habilitat a la part oposada al riu. En alguns plenaris municipals també s'havia denunciat que alguns usuaris de cotxes utilitzaven aquell espai per anar-hi a fer el canvi d'oli

o altres reparacions mecàniques, fet que afectava la salubritat de l'entorn. A més, algun conductor també havia fet malbé amb el cotxe el mobiliari de cadires i taules de fusta que hi ha per poder-hi anar a fer pícnic.

Les cases de colònies preparen l'arribada dels primers grups

Vilanova de Sau

EL 9 NOU

Malgrat les restriccions i la incertesa que s'ha generat al voltant de les colònies i els casals d'estiu enguany a causa de la pandèmia de la Covid-19, les cases de colònies ja ultimen els preparatius per rebre els primers grups d'infants. "Aquest any esperem diversos grups d'entre 30 o 60 infants, però que separarem en grups organitzats de convivència que rondaran les 10 persones, amb un monitor destinat exclusivament a cada grup", afirma Carles Xifra, director d'Innovació i Continguts Fundesplai. Tot i que les mesures a aplicar seran dràstiques, entre les quals destaquen "controls previs a tots els infants i monitors i la prohibició d'accés a qualsevol persona externa a l'organització", Xifra també creu que les colònies són "una necessitat". Per això, per combatre la possible propagació del virus, una de les mesures més recurrents és optar per espais exteriors, on el contagi és més improbable. "Amb entorns com el que tenim a Can Mateu, a Vilanova de Sau, hi ha moltes possibilitats per evitar estar tancats, com excursions pel bosc o sortides en caiac, per exemple", conclou.

Sant Tomàs aposta per caminades setmanals amb persones voluntàries

Vic Les persones ateses per la Fundació Sant Tomàs poden sortir a passejar des d'aquesta passada setmana acompanyades per voluntaris de l'entitat per fer exercici i relacionar-se amb persones externes als seus cercles habituals. Sota el nom de "Caminem junts", la fundació aposta per una iniciativa social a través de la socialització de les persones i minimitzar l'impacte que el confinament ha tingut sobre totes elles. Des de l'inici d'aquesta proposta ja s'hi han apuntat una cinquantena de persones, que fan una caminada setmanal acompanyades d'un o dos voluntaris de la fundació, que també ha vist com, a partir d'aquesta iniciativa, s'incrementava la quantitat de voluntaris a la borsa de què disposa l'entitat.

AMB TU

**Més de 3 milions
de prestacions
i pensions anticipades**

**Més de 350.000 famílies
amb tramitació de moratòries**

**Més de 50.000 milions
en finançament
a autònoms, pimes i empreses**

Patrocinador de
l'Equip Olímpic

Des de sempre, el més normal per a nosaltres és estar al teu costat, i al del teu negoci. I per això, hi continuarem estant en aquesta nova etapa, ajornant-te el pagament de la hipoteca,* avançant-te el cobrament de la pensió i facilitant-te la liquiditat que necessites. Perquè les més de 25.000 persones que treballem a CaixaBank sabem què és el més important i que, amb tu, podrem recuperar la normalitat al més aviat possible.

CaixaBank. Escoltar Parlar Fer

 CaixaBank
Escoltar Parlar Fer

*La moratòria de les quotes de la hipoteca sobre l'habitatge habitual és una mesura legal que recull el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, aplicable a deutors que hagin tingut una reducció dels ingressos o hagin quedat en situació d'atur i que compleixin tots els requisits que estableix la norma. També s'ofereix una moratòria diferent de la legal per a afectats per la COVID-19, encara que no compleixin tots els requisits que estableix la norma. CaixaBank, SA, amb domicili social al carrer del Pintor Sorolla, 2-4, 46002 València, amb NIF A08663619, inscrit en el Registre Mercantil de València, tom 10370, foli 1, full V-178351, i inscrit en el Registre Administratiu Especial del Banc d'Espanya amb el número 2100. NRI: 3460-2020/09681

EL 9 NOU

Amb el pas de les setmanes se certifica el descens de contagis per coronavirus i, en conseqüència, també la disminució de persones ingressades en centres hospitalaris i de defuncions. Ho acrediten les dades que publiquem a *El Tema*, on es veu el clar descens de contagis tot i el degotegi de nous casos. És a dir, després de l'estricta confinament i de la progressiva desescalada, som a la casella de sortida. El camí, però, ha estat tortuós: centenars de contagiats i desenes de morts, amb el sistema sanitari desbordat –

Les dades milloren, però hi ha molts reptes

Vic es va haver d'habilitar el pavelló del Castell d'en Planes perquè les dependències hospitalàries no donaven per a més–, han deixat una factura difícil de digerir. I ara, a més, el futur immediat amenaça de creuar la crisi sanitària que sembla passada i la crisi econòmica que ja és present. I diem que sembla passat perquè, encara que

sigui cert que la situació, avui, és objectivament millor que setmanes enrere, no es pot abaixar la guàrdia. El virus no ha desaparegut i el progressiu i necessari desconfinament cal dur-lo a terme amb prudència i seguint les recomanacions de les autoritats sanitàries. Haurà de ser així, a més, durant un període llarg de temps a

l'espera de la vacuna. Mentrestant, cal evitar un rebrot i, en cas que es produís, tenir a punt la resposta adequada. Això passa per muscular el sistema sanitari. És a dir, injectar-hi més recursos econòmics per, d'una banda, posar al dia els salaris dels professionals –els sous encara no han recuperat les retallades– i, de l'altra, garantir

els mitjans necessaris per si cal fer front a un nou episodi de la pandèmia. I, paral·lelament, cal esmorteir els danys a l'economia. El programa d'ajudes del Banc Central Europeu actua de xarxa de seguretat per als estats membres, però l'actuació ha de ser multinivell: haurà de créixer el deute públic de l'Estat, caldrà flexibilitzar el topall d'endeutament de la Generalitat i farà falta, amb urgència, flexibilitzar la llei d'estabilitat pressupostària perquè els ajuntaments, la primera trinxera, puguin destinar superàvits i romanents de tresoreria a la reactivació de l'economia local.

Invertir bé els fons europeus

Xavier Ginesta
Periodista i professor de la UVic-UCC

L'economista Antón Costas va fer una brillant ponència en la inauguració del cicle de *webinars* sobre l'economia i la societat postpandèmia de la Facultat d'Empresa i Comunicació. L'expresident del Cercle d'Economia (2013-2016) va ajudar a plasmar els reptes a què s'enfronta l'economia espanyola després de la crisi de la Covid-19 i va situar la lluita contra la desocupació i les desigualtats com un dels eixos prioritaris de treball. Certament, aquesta pandèmia ens deixa una societat més masegada, amb un major sentiment col·lectiu de fragilitat i on la malaltia s'ha acarnissat especialment amb els més dèbils i febles econòmicament. Aquí i als Estats Units, arreu.

Antón Costas és un keynesià. Defensa l'increment de la despesa pública i que l'esbrancada política no tapi un gran consens de país que hauria de permetre, si més no durant el proper any, acceptar que l'Estat obri la caixa. I, sobretot, s'alegra per la posada en marxa de l'ingrés mínim vital, però encara fa un pas més: demana un fons nacional per a l'ocupació. Aquest fons, segons ell, hauria de permetre gestionar competitivament aquells projectes que permetessin la creació de llocs de treball, siguin al sector públic, privat o l'economia social.

Com es repartiran els diners per tal de fomentar l'ocupació, i de rebot el consum, serà el gran dilema dels propers mesos. I, amb el pas del temps, també caldrà veure com tornar-los perquè molts hauran estat prestats pels mercats. Si el Consell Europeu del juliol aprova el pla de la Comissió, la Next Generation EU, hi haurà 750.000 milions d'euros per repartir entre els estats, dels quals 140.000 milions podrien arribar a Espanya. Del total, 250.000 milions són crèdits de la Comissió als estats membres que s'hauran de tornar, però n'hi ha 500.000 milions que l'executiu comunitari haurà de retornar mitjançant nous ingressos propis (a través dels drets d'emissió, l'impost pel no reciclatge de plàstics o la taxa Google). De fet, és la

El confinament ens ha ensenyat a confiar en els productors i el comerç de proximitat o a plantejar-se un turisme de major qualitat

primera vegada que la Comissió s'endeuta tant i ho fa a 30 anys vista.

Antón Costas apuntava a una recuperació de poder per part de l'Estat com a conseqüència de la pandèmia. Els estats recuperen poder, però també la Comissió té l'oportunitat de marcar l'agenda a través d'aquest nou instrument. Europa avança. Per exemple, com deia Costas, si hi hagués un fons nacional per crear ocupació que permetés repartir competitivament els diners entre actors econòmics i socials, aquesta seria l'oportunitat per fer-ho seguint les bases del Green Deal europeu. Perquè com es planifiquin les inversions futures determinarà la capacitat que tenim com a societat de poder solucionar els problemes derivats de la pandèmia, prevenir-ne de noves i com fer front a les

desigualtats socials. Aquest hauria de ser el mantra dels nostres governants, que a la vegada haurien d'entendre que les reformes que els demanarà la Comissió per accedir als fons de la Next Generation EU –d'acord amb les recomanacions del semestre europeu– haurien de ser conceptualitzades com a inversions. Els diners només arribaran d'Europa si s'inverteixen seguint els tres eixos de treball prioritari: medi ambient, digitalització i economia social.

De fet, la pandèmia ens obliga a fer una revisió profunda sobre la nostra estructura econòmica i industrial. La pandèmia i, també, que en moments de crisi sembla que els mateixos governs que es troben a la taula del Consell per darrere competeixen per repatriar les inversions. La nova política gaulliana dels "campions nacionals" de Macron n'han pagat les conseqüències. Per tant, a casa nostra, el confinament ens ha ensenyat a confiar en els productors i el comerç de proximitat, o a plantejar-nos seriosament a no potenciar el turisme de masses per buscar un turisme de major qualitat. El pla del govern balear per recuperar l'economia de les illes –que pot caure un 30% a causa del coronavirus– passa precisament per tres eixos ben alineats amb l'agenda europea: lluita contra el canvi climàtic, foment del sector primari i turisme de qualitat. Veurem què diuen ara el comitè d'experts catalans a qui la Generalitat ha encarregat una proposta per reestructurar la societat després de la pandèmia.

Però, de ben cert, s'obren finestres d'oportunitat on fa mesos només hi havia preocupació. Ara que sabem que hi ha propostes industrials obsoletes, que han degradat els fràgils equilibris dels ecosistemes que fins ara ens havien protegit, és un moment ideal per fer el punt i a part. Es podrà estar més o menys d'acord, segons el prisma amb què es miri, sobre el poder que l'Estat hauria de recuperar en aquest nou context. Però, en tots els casos, s'hauria d'assumir que són les institucions públiques les que tenen l'obligació de marcar les noves directrius que haurien de guiar una nova economia i forjar una nova societat. Començar per potenciar una economia verda i sense emissions no sembla un mal començament.

• Tens una notícia o una foto curiosa o de denúncia?

• Has gravat un vídeo interessant?

Envia'ns un missatge al whatsapp

d' EL 9 NOU

646 079 023

Crisi sistemàtica d'un sistema obsolet

Francesc Ligorred
Antropòleg

La mort se'n va tornar al llit, es va abraçar a l'home i, sense que entengués què li passava, ella que no dormia mai va notar que la son li feia caure amb suavitat les parpelles. L'endemà no es va morir ningú. José Saramago (Les intermitències de la mort, 2005)

Aquestes setmanes de desconfiament i desfament reconforta capbussar-se en les aventures del bacteriòleg català Jaume Ferran i Clua, que va aplicar amb cert èxit una vacuna experimental a la seva pròpia família i a milers d'infectats de còlera a la ciutat de València (1885), així com en els prodigis del neurocientífic i premi Nobel Santiago Ramón y Cajal, que, durant aquella mateixa epidèmia, va inventar una vacuna química –ara dita “inactivada”– de la qual ni es va assabentar el savi aragonès ni la ciència internacional. També reconforta llegir l'informe de l'aportació al debat sobre l'escenari post-Covid-19 de l'Agirre Lehendakaria Center, on es plantegen de forma innovadora diverses respostes a situacions de crisis sistèmiques; aquest prestigiós organisme basc, presidit per l'exlehendakari Juan José Ibarretxe, fa l'anàlisi a partir de la greu i prolongada experiència política que va patir Euskal Herria durant més de mig segle arran del conflicte d'ETA. Ara cal reconèixer que el coronavirus no sols ha produït emergències sanitàries, socioeconòmiques i mediambientals sinó que veiem com ha generat perilloses “emergències democràtiques” fent trontollar els governs de molts estats que han d'enfrontar-se a reptes polítics inèdits.

No convé oblidar que Occident, com a sistema de poder neocolonial, ja patia crisis socials, econòmiques i polítiques molt abans que l'invisible coronavirus es visualitzés als carrers, residències, estadis i pavellons, hospitals, cementiris i crematoris. Fem memòria: els camps de refugiats i els humiliants ofegaments en les aigües del Mare Nostrum o l'arrogant Brexit i l'auge del partit ultradretans i xenòfobs al Vell Continent i a les amèriques dels racistes, Bíblia en mà, Trump i Bolsonaro. Mentrestant, Xina i Rússia observen des d'Orient i des del Nord com tremola el sistema capitalista, anomenat sarcàsticament neoliberalisme i socialdemocràcia. Les enveges i traïcions entre l'Europa protestant i freda dels vikings, anglosaxons i germànics i l'Europa cristiana i calenta dels ibèrics, grecs i romans es mantenen en guerra, però les lluites ja no són entre les avui aliades aristocràcies reials –de Suècia a Castella passant per Anglaterra–, sinó que són escaramusses entre els parlamentaris europeus progressistes versus populistes

Occident ja patia crisis socials, econòmiques i polítiques molt abans del coronavirus: camps de refugiats, l'auge de la ultradreta o l'arrogant Brexit

en una Brussel·les enriquida en euros colonials i empobrida en valors democràtics.

Anant a les dades apuntades per l'OMS, en aquests darrers dies veiem que Espanya és el sisè estat del món amb més morts per la Covid-19, per darrere dels Estats Units, el Regne Unit, el Brasil, Itàlia i França, encara que països com Bèlgica podrien avançar-la si es fa la proporció morts/habitants. Per aquesta mateixa fórmula i atenent a les dotze mil defuncions (PCR, sospitoses i/o provocades) xifrades pel Departament de Salut de la Generalitat, Catalunya ocuparia un lloc capdavanter en l'estadística macabra del coronavirus. En notes anteriors m'he referit al trist capítol de les residències, on l'afany de negoci de les privatitzacions, amb el consentiment dels governants de torn, ha posat al descobert estralls perceptiblement anunciats. Les retallades sofertes a la sanitat pública en benefici de la sanitat privada han estat tan contundents en la darrera dècada que és inexplicable que

titelles consellers-gestors com Boi Ruiz i Alba Vergés hagin tingut i tinguin la cara(dura) de defensar el que és indefensable. Inexplicable és que els dignes professionals sanitaris hagin pogut mantenir en vida, “a pesar de los pesares”, hospitals, proves, tractaments, cirurgies, rehabilitacions i consultes; elles i ells sempre són imprescindibles i és comprensible la convocatòria d'una “rebel·lió de bates blanques”. Si a aquest desgavell administratiu-especulatiu de les tres competències estelades de la Generalitat –Educatió, Seguretat i Sanitat– hi afegim l'extremada densitat de població de l'àrea metropolitana barcelonina i l'agressiva explotació del sòl a les costes –Brava i Dorada– i als Pirineus, tenim l'escenari per a la tempesta perfecta, tant per aquest coronavirus invisible com per qualsevol embat natural visible (terratrèmols, aiguats, incendis).

Catalunya, ara per ara, ni és un nou estat europeu ni un país en forma de república ni amb fons republicà; geopolíticament és una regió mediterrània i una comunitat autònoma de l'Estat espanyol dins un regne castellà parlamentari. Que els polítics catalans neoindependentistes de dretes s'omplin el pap equiparant-se amb les repúbliques bàltiques i balcàniques i amb Portugal, Andorra, Israel, illes Fèroe, Hong Kong, Flandes, Quebec o Escòcia és la cançó enfadosa. De moment som on som i ens hem d'espavilar si no volem que ens espavilïn: som una nació històrica superpoblada i superexplotada, desindustrialitzada des dels pujolistes anys noranta del segle XX i que sobreviu gràcies al petit i mitjà comerç submergit i al volàtil sector serveis –turisme *low cost*–. Tanmateix, resulta insultant que oficialment es defensi la indústria d'automoció (Seat-Volkswagen i Nissan-Renault-Mitsubishi) com si fos de patent catalana, tenint en compte que aquestes multinacionals sense rostre humà es deslocalitzen quan els convé i, sobretot, quan se'ls encareix la manufactura. A una Catalunya deficitària en empreses, treballs, feines i productes essencials i autòctons només li queda esperar un miracle ibèric republicà (con)federal (Castella, Euskal Herria, Galícia, Andalusia i Països Catalans), però el panorama polític espanyol és incert, amb una (ultra)dreta contaminada pels virus del poder absolut i de la unitat catòlica-monàrquica, un virus pletòric de lloes d'altaveus cavernícoles com Cayetana Álvarez de Toledo y Peralta-Ramos, XIII marquesa de “Casa Fuerte”, i Diego Pérez de los Cobos Orihuel, un (in)civil de tricorni de vinil amb rang militar de coronel, ambdós i d'altres disposats gairebé a tot, enfortits per l'honor patri i acotxats per les flaires populistes europees.

Malauradament, a Catalunya no existeixen les profètiques estructures d'estat de l'Arenys de

(Continua a la pàgina 20)

Subscriptors d'EL 9 NOU

Si durant les vostres vacances a la **Costa Brava** també voleu tenir el diari, encarregueu els vostres vats

☎ 93 889 49 49

✉ subscripcions@vic.el9nou.com

S'han de demanar 15 dies abans de marxar

Termini màxim per sol·licitar-los fins al 24-7-20

La rehabilitació impulsa la recuperació econòmica

David Mercader Carrera
Vocal-delegat d'Osona-Moianès del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació

Ara que tot just comencem a sortir de la pandèmia que ha sacsejat els fonaments econòmics d'arreu del món, és el moment d'impulsar una recuperació econòmica que ha de tenir les seves bases en un nou model de desenvolupament, més curós amb el medi ambient i que sigui capaç de donar impuls a les empreses locals.

Així ho ha entès la Unió Europea, que promou un fons d'1,6 bilions d'euros –a raó de 250.000 milions d'euros anuals– per relançar la seva economia a través de projectes que construeixin futur, tant des d'una perspectiva de respecte al medi ambient com d'impuls del món digital. I aquí, el sector de l'edificació –amb 15 milions de llocs de treball directes i indirectes arreu del continent– hi té molt a dir.

Europa planteja dedicar una part important d'aquesta inversió a la rehabilitació d'habitatges privats i d'edificis públics, que permeti al mateix temps impulsar les energies renovables. De fet, vol que sigui un dels motors de la recuperació que ha de venir. I és que els projectes de renovació d'un edifici es poden desenvolupar ràpidament i, a més, tenen la virtut de beneficiar de forma directa les empreses i els treballadors locals. Valgui una dada significativa: l'Agència Internacional de l'Energia estima que prop del 60% d'aquesta despesa en condicionament d'eficiència energètica domèstica es destinarien directament a treballs locals de la construcció.

Per fer-nos una idea de la importància que aquesta decisió tindrà per a les petites i mitjanes empreses dedicades a la rehabilitació –i per a la preservació dels llocs de treball generats– cal recordar que en el conjunt de l'Estat el 47% dels treballs de rehabilitació d'habitatges estan realitzats per pimes locals d'entre un i nou assalariats.

MICHAL JARMOLUK

El 47% dels treballs de rehabilitació d'habitatges estan realitzats per pimes locals d'entre un i nou assalariats

Per sortir ràpidament i enfortits de la crisi a què ens ha conduït la Covid-19, hem de ser capaços d'aprofitar el nou model que ens proposa Europa per al sector de l'edificació. I per aconseguir-ho, cal seguir un camí que ens ve marcat des de fa temps.

Ara fa un any, el BOE recollia una recomanació de la Unió Europea on es demanava garantir una profunda renovació de les construccions existents, abans del 2050, amb tres punts principals: la seva transformació en edificis d'alta eficiència energètica i descarbonitzats; l'adopció d'estratègies nacionals de rehabilitació a llarg termini, amb directrius clares i accions específiques mesurables, i, en tercer lloc, mesures de suport financer que vinculin la qualitat de les obres de renovació a l'estalvi energètic assolit.

Ara, aquestes recomanacions venen acompanyades de recursos i de la voluntat de convertir aquest suggeriment en una política ferma i generosament dotada.

Una oportunitat única que no podem desaproveitar en un país com el nostre, que compta amb un parc d'habitatges obsolet i envellit, que requereix importants inversions per a la seva millora. Recordem-ho: el 56,35% dels edificis construïts a Espanya són anteriors al 1980, quan es va publicar la primera normativa que obligava a instal·lar aïllament tèrmic als habitatges, una normativa que s'ha tornat cada cop més exigent amb els anys. Un parc d'habitatges on només el 23% dels edificis té adaptada la seva accessibilitat, però on viu un alt percentatge de població envellida.

Tenim la determinació de superar els temps difícils que s'apropen, i per aconseguir-ho no podem deixar escapar l'oportunitat que representa que Europa hagi fixat la rehabilitació com un dels principals motors de la recuperació econòmica que vindrà. Ara ens cal que administracions, propietaris, promotors, constructors, tècnics i usuaris ens impliquem per aconseguir que arribi ràpidament.

(Ve de la pàgina 19)

Munt del setembre del 2009 i del 9-N i l'1-O, ni les forces polítiques ostenten cap lideratge convincent; només cal observar la Santíssima Trinitat presidencial (Mas-Puigdemont-Torra). Les desavinences entre el neoindependentisme dretà dels hereus de CiU i l'independentisme programàtic d'ERC no permeten pronosticar horitzons amb arcs iris i més aviat s'albira un futur ple de nuvolades i amb pocs metres de visió. Tot i això, el Poble Català demostra que pot resistir pandèmies virals i epidèmies socials, però la seva independència –que és ferma– probablement exigirà canvis a tots nivells, començant pels desprestigiats Palau i Parlament on un president preinhabilitat, un vicepresident postespavilat, uns consellers desfasats i uns diputats confinats van a la deriva, tan a la deriva que fins i tot no s'atreveixen a posar les urnes i s'amaguen en un estat d'alarma desalarmat i en un confinament desconfinat. On ha quedat aquell esperit referendari i plebiscitari? O és que ja s'han consumit les jornades històriques i els temps excepcionals? Amb enèsimes videoconferències autonòmiques, (re)taules bilaterals de (co)governança i plans estratègics –“Catalunya 2022” amb un grup de treball amb experts nacionals i internacionals per la reconstrucció del país–, semblaria que el que de veritat s'està reconstruint és la unitat administrativa (UE-Estat-Generalitat-Municipalitat), conjuntura en la qual els intercontagiats enterramorts

del PDeCAT, JxCat, CUP, ANC i Òmnium són coaccionats a incinerar el modèlic (recordeu?) Procés. Encara que soni a utopia antropològica, crec que només una ERC ferma, amb o sense fons europeus, pot evitar que s'acabi sotmetent a tota una nació que sí que sap honrar el seu passat, que sí que vol normalitzar el seu present i que sí que desitja edificar el seu futur.

Calen lideratges polítics per descolonitzar les institucions catalanes i construir una nació amb benestar social comú

Avui el repte no consisteix pas a continuar fent el mateix o intentar retornar a la situació anterior, per això la crisi sistèmica crònica i l'emergència democràtica que pateix Catalunya no permeten demores sociopolítiques ni mediambientals. Sí que cal una transició ecològica i digital, però paral·lelament calen lideratges polítics i voluntats populars per descolonitzar les institucions públiques i privades catalanes i construir una nació amb benestar social comú, etnoculturalment original i amb una qualitat de vida digna per a tots els set milions i mig d'habitants que avui vivim en un territori tan geogràficament limitat com feliçment estimat. En la Newsletter 5/2020 de l'Agirre Lehendakaria

Center for Social and Political Studies percebo una resposta: “L'alternativa és un escenari en què les narratives col·lectives prenguin més rellevància i en què retornem a l'esforç col·lectiu per afrontar els grans reptes que ens interpel·len i on el que és comunitari recuperi un rol central en tot el que fem”.

Els lletraferits –n'hi ha!– preferirien dictar: “Escriu des de la regió sanitària central, atrapat entre les fases 1 i 2 de desconfinament i sotmès al 155 estat d'alarma espanyol, pendent dels detectius rastrejadors i temorós dels asimptomàtics rebrots”. Sense haver-me aferrat mai, ni com a persona ni com a antropòleg, a allò que qualsevol temps passat fou millor, sí que penso que el temps present podria ser millor, tot i que en el llarg confinament primaveral mai ha faltat el pa (supermercats) i ara també torna el circ (futbol), els seculars pans i circs de la sociologia política ancestral. En aquesta nova normalitat assumida, ves per on, amb més controls i menys llibertats, cal apostar pel seny i per la rauxa, donant les gràcies als professionals essencials, sent comprensius amb els teletreballadors (in)presencials i celebrant la reobertura de comerços i establiments (botigues, perruqueries, bars, restaurants, tallers), siguin regentats per xinesos, marroquins, llatinoamericans, espanyols o catalans, tots habitants d'un mateix món on els pobles sempre han set i són independents. Visca la Patum (des)confinada i endavant i de cap cap a la fase 3, que hi falta gent!

L'escola evaporada

Agnès Boixader
Mestra jubilada

Hem passat més de dos mesos amb l'escola extraviada, es va evaporar amb la pandèmia. Com si no hi fos, hi era però no la vèiem. Massa infants van desaparèixer mentre l'escola se'ls evaporava i ja no l'han vist, no l'han escoltat ni l'han gaudit més. Nosaltres a ells tampoc. Aquells que han tingut sort han pogut fer escola a casa, a recer dels pares i acompanyats de les veus i les mirades dels mestres.

Mai no hem tingut l'escola sòli-

Evitar que l'escola s'evapori requereix molt més que trobar espais i dir que s'espavilin els docents

da que requereix una democràcia. Sabent com n'és de cabdal l'educació per impulsar una societat democràtica, hauríem d'haver fundat una autoritat educativa fortament democràtica, de poders participats i responsabilitats compartides, capaç de pensar i actuar, en qualsevol circumstància, mostrant sensibilitat envers educadors i educands. Fa temps que l'escola, com la societat, havia entrat en un perillós procés de liquació, i havia perdut així una part notable del seu sentit i havia provocat que algunes veus diguessin que ja no és necessària, per obsoleta i anacrònica. I just quan començava a redefinir-se, ja vèiem grumolls de canvi i imaginàvem indicis de solidesa, se'ns ha evaporat. Sort que, aprofitant el mateix procés d'evaporació, la voluntat ferma dels docents ha permès enviar efluvis d'il·lusió escolar, desig de saber, cap a les llars. Llàstima que molts infants no els han pogut olorar!

Si abans del setembre es fa bé, es pot iniciar un procés de sublimació inversa, fent de l'escola una institució sòlida, desitjable i necessària. Per fer bé les coses es necessiten totes les mans, totes les veus, planeres, sàvies o expertes, totes les mirades i totes les idees que siguem capaços de donar en un termini curt de temps. Cal una comunitat educativa que mantingui, sota una pressió insòlita, la seva passió per l'educació i exigeix un Departament d'Educació capaç de liderar el procés, treballant braç a braç amb les administracions locals, tinguin el color polític que tinguin. Si no és així, estarem iniciant el procés d'evaporació definitiva de l'escola.

Per poc que ens descuidem arribarem a setembre sense capacitat d'aturar el líquid de la desigualtat, l'exclusió i la segregació, i sense xarxes de suport que vetllin pels que n'han quedat inundats. Evitar que l'escola s'evapori requereix molt més que trobar espais, donar ràtios d'aula, posar desinfectant i dir que s'espavilin els equips docents.

Atenció al tren de Puigcerdà

Pere Jordi Piella
Membre d'El Ripollès Existeix

Cartells amb la llegenda "Atención al tren" que es trobaven històricament als passos a nivell sense guarda ens advertien que havíem de mirar cap un costat i cap a l'altre de la via si volíem evitar un accident. També ara cal mirar a un costat i l'altre del ferrocarril transpirinenc de Barcelona a París per La Tor de Querol si volem tenir, més enllà del dia a dia, una visió de futur.

Mirant només la situació actual, hi ha la satisfacció de veure que s'ha restablert la circulació de trens. Les reivindicacions dels alcaldes i també de col·lectius com Perquè no ens fotin el tren han mostrat la voluntat de mantenir el servei d'aquest ferrocarril. Però si es mira pel costat de la gestió i del seu futur ens mostra un horitzó poc afalagador.

Periòdicament els governs francès i espanyol es reuneixen per avaluar les comunicacions a través dels Pirineus. La darrera reunió va tenir lloc l'any 2018. En el seu informe i en l'apartat sobre actuacions en les línies ferroviàries transpirinenques, el FFCC Barcelona-Puigcerdà-La Tor ni s'esmenta. Per contra, la connexió ferroviària Pau/Canfranc sí que planteja el seu restabliment –es troba fora de servei des de 1970 per un accident en un pont– i la seva modernització amb fons europeus. Darrere hi ha grups de pressió com el Comité para la Reapertura de la Línea Olorón-Canfranc amb el suport dels governs d'Aragó i de la regió francesa de Nouvelle-Aquitaine. Cal recordar que el diputat José Antonio Labordeta va ser un ferm defensor d'aquest ferrocarril.

Respecte al tren de Puigcerdà/La Tor, l'Associació Transpirinenca –que agrupa institucions de Catalunya, França i Andorra– va ser un grup de pressió que aconseguí, en el seu dia, fites importants per al manteniment de la línia. Des de fa temps no es té constància de la seva activitat. Tampoc es coneix cap diputat que, més enllà de les campanyes electorals, hagi mostrat un interès especial per aquest ferrocarril.

No es pot dir que els gestors de la línia, Renfe i Adif, hi mostrin massa interès. Només cal entrar al seu web per viatjar a Tolosa de Llenguadoc o París i veure que aquesta connexió no s'ofereix. Aquest desinterès és el resultat de la no-política ferroviària del govern espanyol entossudit a promocionar l'alta velocitat que, transportant el 4% dels viatgers, hi destina el 70% de les inversions en infraestructures. No deuen ser aliens a aquesta política els comissionistes que, igual que l'AVE a la Meca, deuen

ALBERT LLIMOS

Els gestors de la línia no hi mostren massa interès i el govern espanyol està entossudit a promocionar l'alta velocitat, on destina el 70% de les inversions en infraestructures

haver obtingut *premis* importants. La manca d'interès i de promoció de la línia també es pot veure amb l'evolució del tràfic internacional de viatgers a La Tor de Querol; aquest va assolir un màxim de 25.000 viatgers l'any 2014, per caure a 10.425 l'any 2016. També cal comparar la gestió de tram francès amb la de Renfe/Adif.

El tren de Puigcerdà/La Tor té mancances que reclamen programes i inversions per assegurar-ne el futur. La seva gestió sembla seguir més el model d'anar tirant i tapar forats que la d'una aposta empresarial per millorar la seva explotació i potenciació, tal com reclama l'European Passengers Federation.

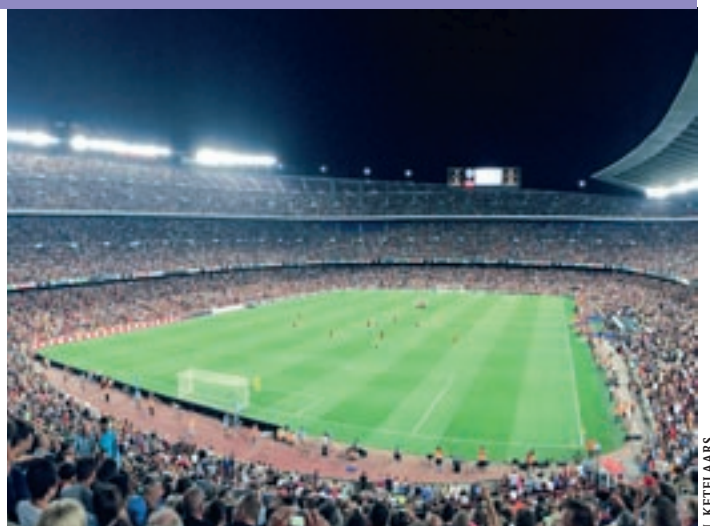
Civada i pilota

Jordi Remolins

D'entre les habilitats polítiques que tenia Juli Cèsar hi havia la d'ofereir als pobres blat a baix preu o regalar-lo per apaivagar possibles revoltes. Aquest costum també practicat per altres emperadors anava acompanyat d'espectacles al circ, fos curses de quadrigues o lluita de gladiadors. L'estratègia va ser batejada com a "pa i circ", i malgrat que pugui semblar maldestra, el proletariat va picar l'esquer reiteradament. A Juli Cèsar el van assassinar prohoms de la Roma imperial, no pas els plebeus.

Dues de les grans preocupacions que hi ha hagut durant l'estat d'alarma han estat quan tornaria el futbol i quan podríem fer una cervesa ben fresca als bars. El primer dilluns de fase 1 de desconfinament les terrasses van fer l'agost. Estudiants sense classe, treballadors en ERTO i jubilats van pugnar per trobar taula i fer realitat el somni daurat i humit dels dos mesos precedents. Les notícies esportives d'aquestes setmanes s'han fixat sovint en l'ultradretà president de la Lliga de Futbol Professional,

J. KETELAARS

Javier Tebas, i el retorn d'aquesta competició. Volem futbol, el circ d'ara, per no pensar en res més important. Necessitem cervesa, el blat o civada convertit en beguda espumejant, per etilitzar-nos.

Les tàctiques polítiques no han canviat en dos mil anys. La incapacitat de reacció dels treballadors, tampoc.

La xocolata del lloro

Joan Roma
Excalde de Borredà

Estic segur que la majoria de lectors i lectores haureu escoltat múltiples vegades aquesta expressió de boca de polítics de tota mena d'institucions. Se'n fa molt ús per expressar una petita despesa, que no modifica substancialment el cost global d'una acció o actuació. Per entendre'ns, si un ajuntament organitza un dinar de celebració amb 30 comensals, i algú insisteix a afegir-n'hi un més, algú podrà dir que el cost d'un més és "la xocolata del lloro". Afecta poc al resultat final.

Ara bé, una única "xocolata del lloro" afecta poc, però cent afecten força i mil esdevenen un greu problema. L'art de governar i gestionar consisteix a eliminar el màxim de "xocolates del lloro" com a exemple d'austeritat i per evitar mals majors.

Els qui són o hem estat alcaldes sabem de què parlem. Gestionar bé vol dir estar atents a ingressar el màxim i gastar el mínim. Tot dins de la prudència i el principi de bon govern. Ser molt rigorós en el control de mòbils i factures telefòniques, a controlar l'encesa i apagada de l'enllumenat públic (uns pocs minuts al dia es converteixen en moltes hores al cap de l'any), control de les calefaccions, combustible dels vehicles municipals, ús d'impressores i fotocopiadores, consum d'aigua i electricitat de cada local públic, etc., al final de l'any són milers d'euros en un poble petit, desenes de milers en un poble gran i milions en una ciutat.

Aquesta supervisió i control de la despesa pública és més fàcil en municipis petits i es va fent més i més difícil com més gran és l'administració. Però si qui està al capdavant no té clara l'austeritat i control els comptes generals esdevenen un drama de molt previsible final. És el que ha passat en el cas del govern de la Generalitat, i avui em permeto donar alguns exemples del perquè hem arribat a un immens deute de 80.000 milions d'euros. Ho faig també pel cansament d'escoltar que tot prové del mal finançament de l'Estat. És cert que s'ha de revisar el sistema de finançament i a Catalunya li correspon una millora, però si no impera l'austeritat i bon govern els nous recursos només serviran

STEVE BUSSINNE

per gastar més, sense moderació.

Els exemples són el millor recurs per explicar el que vull dir. Mireu, durant molts anys, de fet des de la recuperació de la Generalitat, s'ha gestionat amb poca austeritat i amb aires de *nous rics*. El millor exemple és que tots els sous dels alts càrrecs de la Generalitat són superiors als del govern central, començant pels dels presidents. President de la Generalitat (146.926 euros), president del govern central (80.953), consellers de la Generalitat (110.759 euros), ministres (71.424).

Agafem ara la conselleria menys útil de la Generalitat, la d'Afers Exteriors, any 2017, quan era encapçalada per Raül Romeva. Conseller (109.663), secretaris generals (84.919,56), directors generals (81.395,72). Informo que aquesta conselleria tenia tres secretaris generals, vuit directors generals i altres sis alts càrrecs amb idèntic sou que el de director general. Tot seguit, cap de gabinet (74.379,38) i 12 altres càrrecs, el sou més baix dels quals era 53.484,10. Finalment hi hem d'afegir els 17 delegats exteriors (els ambaixadors catalans, a raó de 82.209,54 euros).

Prenem ara una altra institució totalment prescindible com és la Sindicatura de Greuges. Sou síndic (124.047,14 euros), adjunt (110.000,00) i 22 assessors amb sous superiors als de ministre,

i altre personal subordinat fins arribar a un total de 72 persones. El cost de la Sindicatura puja a 6,3 milions d'euros.

Podem seguir per una altra sindicatura, la de Comptes, amb set síndics, amb un sou de 115.525, un d'ells síndic major amb 130.600. El cost total és de 12 milions/any.

Finalment, per no cansar, exposo algunes xifres de TV3. El canal de televisió més car i més nombros de tots els existents a Espanya, amb 2.356 treballadors (més que Tele5 i La Sexta, juntes) i prop de mil més que el d'Andalusia, amb un milió més d'habitants. Aquí el director té un sou de 144.477 euros, amb 14 alts càrrecs i 130 comandaments mitjans. La mitjana de sou de tota la plantilla surt a 49.200 euros. El cost total supera els 300 milions/any.

He posat alguns exemples per evitar parlar per parlar. Res millor que exposar la realitat per fer entendre que estem lluny, molt lluny, del que hauria de ser una administració austera i eficient. No tenim ni una cosa ni l'altra. La Generalitat disposa de prop de 200.000 funcionaris. Molts o pocs? Depèn, en tot cas, molt mal distribuïts. Falten metges, mestres, treballadors socials... i sobren buròcrates. M'indigna escoltar quan debatem sobre racionalitat en la despesa que un delegat a l'exterior, més o menys, és la "xocolata del lloro". Doncs no. Pel que cobra podríem tenir tres mestres i si hi afegim el cost de tota la delegació podríem tenir-ne vuit o deu. I el mateix podríem dir pel cas de metges o altres treballadors indispensables.

L'art de presidir i gestionar una administració és posar prioritats a l'acció de govern. Sempre s'ha de triar, perquè mai hi ha diners per a tot. Aleshores, cal decidir què és indispensable i què és superflu. Aquesta tria fa molts anys que el govern de la Generalitat no l'ha dut a terme. S'ha anat fent gran i més gran, i ningú s'ha atrevit a parar i retallar, recompondre i reestructurar. Ara toca fer-ho si no volem acabar molt malament. Tenim 80.000 milions de deute, i la roda no dona per a més. Sí, necessitem un nou sistema de finançament, però no resoldrà res si no es procedeix a una completa reestructuració sota el principi de l'austeritat i el bon govern. Ara i aquí podeu veure que no hi som.

Bústia

Setmanes d'incerteses a la Residència Cals Avis de Torelló

El 12 de març esclata la crisi de la Covid-19, que agafa a tothom desprevingut, sense preparació ni mitjans per atendre les persones infectades. De seguida es fa palès que el col·lectiu més afectat és la gent gran. Les primeres setmanes hi ha confusió, pressió, cansament. Però ni les ajudes del govern d'Espanya ni de la Generalitat arriben. No hi ha material. A finals de març, a Cals Avis comencem el confinament i sense EPI fem trasllats de les habitacions, exposant-nos a un contagi que més tard, malauradament, apareixerà. Només teníem un equip d'emergència per si ens sortia alguna persona positiva. El problema era que el virus ja era dins de casa, i amb quina maldat. A començaments d'abril, la situació es va desbordar i en l'àmbit polític els governants es van adonar que hi havia una crisi sanitària a les residències, de manera que es fa un canvi de conselleria i passem a Salut. Les treballadores de la residència hi van donar la seva salut, l'equip de neteja i de manteniment hi van donar la seva salut, el personal del CAP que pot treballar i un equip d'Epidemiologia continuen amb tot el viacrucis que es viu a la residència. Tothom va fer més del que havia de fer. Podem evocar el neguit, la por, la incertesa, la sensació de fragilitat que hi havia en aquells moments. També el dolor per la mortaldat diària. L'acompanyament de les famílies. Les treballadores positives. La borsa de treball, gent

voluntària, imprescindible. La població, la comarca, tothom s'hi va abocar: les Cosidores republicanes; l'institut Cirviànum; persones voluntàries de Torelló; el Bisbat de Vic; l'Ajuntament; el CAP de Torelló; el Consorci Hospitalari de Vic; Farmàcia Prat, Xavier Viver, Berta Nofre; Clínica Dental Torelló i Núria Jutglar; les empreses Novatilu, Puig, Technotraf Wood Packaging, SL, Gestsoft Informàtica Torelló, SL, Promic, una empresa de Còrdova... i altres empreses; la Patronal de CSSCC i LARES; la piscina de Torelló; voluntaris de Cardedeu; la Penya Blaugrana de Torelló; el Club de Bàsquet Torelló. Molts, molts voluntaris. Sento deixar-me altres noms. Tothom es va moure per obtenir recursos per a la residència. Podem dir que la societat civil de Torelló i la comarca van ser amb nosaltres des del primer moment intentant ser resolutius. Tots plegats han demostrat que saben discriminar el que és realment important: la persona, i especialment si sofreix. Una actitud que com a societat ens honora. Gràcies a totes i tots. Moltes gràcies. El problema de les residències, però, no és d'ara: ve de lluny. Els centres hem estat deixats i ignorats durant molts anys del sistema públic sanitari. I estem parlant del dret que té una persona gran, dependent, que viu en una residència, a rebre una atenció sanitària de primer ordre, a ser atesa amb dignitat, a ser acompanyada en totes les seves necessitats com mereix. Sabem quins recursos destinaran a atendre el desastre econòmic que representa el sobre esforç que estan fent les entitats que

presten serveis residencials sense afany de lucre? Quan anunciaran amb quins recursos comptarem per pagar les nòmines de la sobrecontractació de personal que hem hagut de fer, contra rellotge i amb immenses dificultats? Des del record ple d'estimació per les persones que ens han deixat aquests tràgics dies, des del sentiment d'empatia més gran envers els familiars, des de l'agraïment a les àvies i els avis de Cals Avis, des del reconeixement més lleial a les institucions i voluntariat de Torelló i comarca, vull fer un agraïment a tot el personal que forma la família de Cals Avis, la nostra residència. Hem après, hem crescut.

Victòria Vigué i Ordeig, Cals Avis Torelló

El nou 'skatepark' de Vic

Aquesta Gargantua va ser durant molts anys l'únic element que la ciutat de Vic tenia destinat als seus *skaters*. Semblava una broma macabra o potser un repte arrogant. Jo hi vaig veure el repte. No recordo amb quina edat vaig començar a demanar que em compressin el famós monopati. Crec que devia ser després que el meu avi em portés a jugar a la rampa i m'expliqués que els patinets podien pujar per les parets. O potser una mica més tard, quan em fixa-

(Continua a la pàgina 23)

(Ve de la pàgina 22)

va en les marques de cera i eixos a les vorades del Sucre i no deixava de preguntar: per què fan això, aquests nois? Eventualment el monopatí va aparèixer a casa, però a falta de llocs i d'edat per estar sol al carrer, el trasto va acabar a sota el llit. Llavors van arribar la resta de mòduls i amb aquests la possibilitat d'aprendre a patinar rampes. També les excursions amb el meu pare per tot Catalunya buscant més *halfs*, punts intermedis que van possibi-

JOEL BP

litar que un diumenge al vespre, després de molts quilòmetres i hores patinant, em llancés per aquella paret. A partir d'aquell moment van passar moltes altres coses. Aquesta rampa es va convertir en una espècie de carta de presentació amb els *skaters* que vaig conèixer fora de Vic. Si uns parlen de Casa Tarradellas o del Club Patí, doncs jo parlava de la *half*. Em va anar prou bé. He fet amics apassionants i he patinat a llocs llunyans i estranyíssims. Sempre s'havia comentat, reivindicat, una reforma. No sé quants cops havia somiat, us asseguro que moltíssims, que arribava a l'*skatepark* i l'havien remodelat. Segurament tants com he imaginat que una furgoneta amb tota la penya de la revista *Thrasher* passaria un dia pel parc Xavier Roca i ens faria una *demo*. Sembla que ara la reforma ha arribat. Personalment el disseny previst no m'agrada. No hi veig cap repte místic ni trets remarcables que puguin ajudar a formar identitats. De totes maneres, em sembla bé. Serà un parc moderat però adequat a la ciutat. Un lloc on aprendre i engrescar-se. Jo ja he fet el meu i a la Guixa hi ha un racó no tan secret per a qui vulgui obrir-se el cap patinant. Ja em perdonaieu l'èpica. Crec que avui me la mereixo.

Francesc Garcia Vic

A l'Ajuntament de la Ciutat dels Sants

Sí, altra vegada torna a protestar el veí del barri marginal del Remei. Fa pocs dies, amb motiu d'uns ciutadans que donaven a conèixer la prepotència de la Guàrdia Urbana i també dels Mossos d'Esquadra, vaig fer un escrit d'adhesió a aquests ciutadans perquè més d'un cop he estat objecte de sancions o millor atracaments dels municipals sense fonament i en l'últim episodi pagant més de 200 euros. L'escrit actual és complement d'altres escrits perquè, malgrat que en alguns vaig recórrer al síndic municipal de greuges, el consistori continua ignorant les nostres queixes. Ho dic en plural perquè queixes fetes per l'associació de veïns d'aquest barri tampoc serveixen de gran cosa. M'han arribat veus que aquest ajuntament preveu eixamplar les voreres perquè els soferts vianants puguin caminar sense atropellar-se mantenint distàncies de seguretat. Molt interessant, però abans s'hauria de fer un monument als encarregats de mobilitat urbana que en el seu temps van ser capaços de treure's les puces de sobre pintant carrils bici per damunt de les voreres, en algunes que molt just hi passa un cotxe de criatura. Pregunta: després d'eixamplar les voreres com diuen, serà per permetre que hi circulin més bicicletes, patinets i altres estris elèctrics o finalment prohibiran circular-hi i acabaran fent carrils per a ells, amb cara i ulls, com ja han fet a altres pobles i ciutats. En una anterior carta impulsava el consistori a fer una visita al poble de Lloret de Mar per prendre model del canvi estructural que ha impulsat el seu ajuntament. Ara els adreçaria a uns indrets més propers com Manlleu o Torelló, que en poc temps han construït una bona

Vam fer el que havíem de fer

La tensió social que es viu a Sant Bartomeu darremament a causa dels articles de la premsa sobre el perill que les empreses ubicades a la fàbrica hagin de marxar al juliol per la finalització del conveni lligat al POUM i de la no tornada de Benito Urban va propiciar que el govern municipal trametés una carta a la població per tal de justificar la seva actitud davant la situació amb l'objectiu, a vegades ambigu, de fer-ne responsable l'anterior govern encapçalat per mi "de no haver fet allò que s'havia de fer" i també la propietat de les naus. En aquest sentit, jo només em centraré a aclarir que l'Ajuntament que jo vaig presidir ja va fer el que havia de fer. D'això ja en dona fe la documentació oficial de l'Ajuntament i la constant protecció de les empreses instal·lades a les naus. En aquest moment és l'actual govern qui ha d'assumir la responsabilitat, ja fa un any que és a l'Ajuntament. La carta no és altra cosa que un copia i enganxa d'un seguit de paràgrafs extrets de la proposta d'acta de ple que l'equip de govern va portar als plens del 20 i el 29 de maig. De passada, apunto que aquesta proposta és la moció de la suspensió de llicències a les naus de l'antiga Puigneró durant un any, per estudiar una revisió del POUM, oposada a la moció presentada inicialment per l'oposició: allargar el conveni amb una pròrroga de dos anys i iniciar els tràmits immediatament per adequar el POUM. Tornant a la carta, hi diu que "és evident que avui dia no s'ha fet res d'això" o "el que no s'ha fet en aquest temps anterior". No queda clar si aquestes expressions van referides a la propietat o a l'Ajuntament presidit per mi, ni tampoc com cal interpretar-les. Tot plegat és un *matxemburat* de pedaços d'estil administratiu, poc cohesionats entre si i amb incoherències, que finalment acaba apel·lant al compliment del POUM, que és el que es va fer quan jo era a l'Ajuntament. Davant d'aquesta confusió, intentaré deixar clar i defensar que vam fer allò que calia. En primer lloc, el novembre de 2015, després que la propietat demanés estudiar una modificació puntual del POUM que afectava els dos plans de millora urbana de la fàbrica (PMU-1 Centre i PMU-2 C. Llevant), l'Ajuntament va crear la comissió ciutadana per a l'estudi del POUM, com marca la llei. La propietat demanava canviar en aquests sectors l'ús mixt residencial i industrial per exclusivament l'ús industrial i també convertir els dos sectors en un de sol, sense els 260 habitatges, per donar cabuda a activitat industrial de manera més factible. Aquesta petició es va traslladar a la comissió per tal que s'expressés i va manifestar que no volia que es modificés el POUM. Malgrat tot, l'equip de govern érem partidaris d'una revisió perquè el planejament aprovat el 2010 (essent alcalde Miquel Colomer) es veia poc viable en aquell moment. Però cal afegir que l'any 2016, segons el marc legal, una modificació del POUM d'aquesta magnitud es considerava anticipada, ja que no s'havia esgotat el

xarxa de carrils bici i també a cada pocs metres passos elevats per obligar els cotxes a circular d'acord amb els senyals de trànsit. Com punyetes un ajuntament es vanagloria de ser a la mesura humana mentre pels barris perifèrics els vehicles poden doblar la velocitat permesa? Sobre aquest tema ja fa més de dos anys que insisteixo. Espero que abans de gastar diners en foteses solucionin que els aparells elèctrics, o no, no vagin per les voreres i els cotxes circulin sense contravenir els senyals de trànsit o se'ls pugui sancionar per perill d'accident i deixin de fer-ho als cotxes que estan ben estacionats.

Antoni Vilaró Vic

La complicitat de tothom...

Amb motiu del Dia Mundial del Medi Ambient, EL 9 NOU del passat divendres publicava un editorial en què ens recordava que a causa de la crisi de la Covid-19 la diada d'enguany arribava "amb més

termini establert en el mateix POUM per revisar-lo i modificar-lo. Per tant, la determinació presa aleshores era l'encertada: no tocar res de moment, deixant de banda que a les naus hi havia activitat i mai es va viure la tensió d'ara. Ara mateix toca a l'equip de govern actual determinar si el 2020 la situació és diferent i si cal actuar. En segon lloc, a la carta es diu que el sector PMU-1 Centre, segons els terminis d'execució del POUM, la propietat ja l'havia d'haver desenvolupat el 2016, i que si en un termini de nou anys (de l'aprovació del POUM) no s'hagués fet l'Ajuntament podria procedir a executar-lo i carregar els costos a la propietat. Això és cert, però en tot cas els nou anys des de l'aprovació del POUM ens situen al juliol del 2019, data en què l'actual govern ja era a l'Ajuntament, aviat farà un any. Ara bé, s'entén perfectament que no s'hagi desenvolupat. Ningú s'hi aventuraria perquè parlaríem d'un suïcidi econòmic i polític. Això vol dir aterrar o adequar les naus que donen al carrer Vell, obrir un vial paral·lel des de darrere l'Estanc fins a la plaça Nova. Relacionat amb això, tot i que es tracta d'actuacions no comparables, cal dir que la propietat va accedir a la petició de l'Ajuntament de pintar la façana de la fàbrica un cop acabades les obres de remodelació del carrer Vell per tal d'integrar-la en el nou context. En tercer lloc, el conveni de 10 anys lligat al POUM finalitza aquest juliol, per tant és l'Ajuntament actual que ha d'actuar si ho creu oportú i en tot cas valorar la proposta de tornada de Benito Urban aquest 2020. Esmento que el març del 2019 representants de Trumple Invest es van posar en contacte amb mi per parlar dels projectes que tenien i de l'estat del POUM, i tot seguit vam iniciar reunions. De fet, aquest tema era un punt important en el programa electoral de Josep Salvans (SBI AIB-AM) per a les locals d'aquell maig del 2019. A partir d'aquí, amb el canvi de govern al consistori, la situació en què van quedar les reunions entre Trumple Invest i el nou ajuntament i el que ha succeït en aquest temps transcorregut durant un any ja no és responsabilitat del govern que jo vaig presidir. El futur de les naus de la fàbrica cal abordar-lo des de la voluntat política i la realitat que ens envolta. Tot i que encara no s'ha exhaurit el darrer termini d'execució, el juliol del 2022 hauria d'estar desenvolupat el sector PMU-2 Carrer Llevant (de la plaça Nova fins al Vilar i d'aquí fins al darrere l'Estanc, amb un vial avinguda, naus remodelades, habitatges), potser cal canviar el rumb i tenir clar en quin sentit fer-ho. Aquí mateix fa 40 anys vaig veure dinamitar un serrat, però ara em costa molt veure tot això desenvolupat. Encoratjo equip de govern i oposició a posar-se d'acord per trobar la solució encertada per aquest espai tan gran, i crec que això passa per mantenir vius els llocs de treball i el sector empresarial del poble i ajudar-los a incrementar.

Emili Benito Sayol, alcalde de Sant Bartomeu de 2011 a 2019 Sant Bartomeu del Grau

reptes que mai sobre la taula". En les que jo qualificaria com a impagables entrevistes que al llarg de la pandèmia hem pogut llegir al setmanari a "Diàlegs d'un temps", tot i ser de temàtiques i convidats ben variats (els entrevistats han estat pensadors, economistes, metges, antropòlegs, naturalistes, etc.), hi ha hagut un tema –el mediambiental– que ha estat recurrent. I és que tothom a hores d'ara sap (o hauria de saber) que la natura ja no té espera i és principalment a les administracions i a les empreses que els hem d'exigir un canvi cap a una economia neta i sostenible. Però quan llegim que al terra, als rius i als mars ja hi ha un bon munt de tovallolletes, guants i mascaretes que no som capaços –ni en una acció tan puntual– de ser conseqüents amb allò que prediquem, de ser responsables amb allò que tenim entre mans, un perd la confiança en la racionalitat del gènere humà. És per això que pel que toca al medi ambient –en tots els seus aspectes– es necessita la complicitat de tothom.

Miquel Cañellas Vic

PENSIONS CONTRIBUTIVES PER LA SEGURETAT SOCIAL SEGONS RESIDÈNCIA PENSIONISTA (2019)

	Nombre pensions	Per població	Tipus (%)			Règims de cotització (%)		
			Jubilació	Viduitat	Altres	General	RETA*	Altres
Osona	39.257	20,8	65,9	21,4	12,7	76,7	21,4	1,9
Ripollès	8.709	28,4	67,9	22,3	9,7	77,3	21	1,8
Moianès	3.234	20,1	67,1	20,8	12,1	71,1	27,5	1,4
Catalunya	1.720.098	19,7	65,2	22,67	12,2	78,9	18,6	2,6

IMPORT PERCEBUT MITJANA DE LA SEGURETAT SOCIAL EN EUROS (2019)

	Import percebut (euros)			% de pensionistes per l'import percebut		
	Total mitjana	Mitjana homes	Mitjana dones	Fins a 1.000 euros	De 1.001 a 2.000 euros	Més de 2.000 euros
Osona	1.122	1.283	977	52,9	37,2	9,9
Ripollès	1.132	1.290	996	50,9	39,4	9,7
Moianès	1.058	1.217	9062	57,8	33,9	8,3
Catalunya	1.184	1.374	1.003	50,3	35,6	14,1

Font: Idescat

NEUS PÀEZ

El Ripollès és la segona comarca catalana amb una proporció més alta de pensionistes

La mitjana de les pensions a Osona, el Ripollès i el Moianès està per sota la catalana, que és de 1.184 euros

Vic/Ripoll/Moià

Dolors Altarriba

La comarca del Ripollès es manté, com els darrers anys, com la segona comarca catalana amb una proporció més alta de pensionistes en relació amb els seus habitants. És una conseqüència de la pèrdua de població que té la comarca, sumat al fet que gent que hi tenia la segona residència hi passen la jubilació o hi tornen en jubilar-se. En concret, té 7.113 pensionistes, que cobren un total de 8.709 pensions ja que hi ha titulars de dues o més pensions que poden cobrar sempre que la suma dels imports percebuts no superi la pensió màxima. El Ripollès té un percentatge del 28,4% de pensionistes sobre el total de

la població. Per davant hi té el Berguedà, amb un 29,2%, i darrere, la Terra Alta, amb un 28,2%. El nombre de pensionistes en aquesta comarca respecte a l'any anterior ha pujat un 0,2% i la mitjana de pensions per pensionistes és d'1,22%.

En el cas d'Osona, s'hi paguen 39.257 pensions, que van a un total de 33.389 pensionistes. Això representa un 1,4% més que l'any anterior i la mitjana de pensions per pensionista és d'1,18. Osona té un 20,8% de pensionistes respecte a la seva població, per sobre la mitjana catalana. També el Moianès està per sobre la mitjana, amb un 20,1% de pensionistes respecte a la seva població. La jove comarca té 2.741 pensionistes, que reben 3.234 pensions,

el que representa un 1,18% de pensions per cada pensionista.

A Catalunya hi ha un total d'1.720.098 de pensions per a 1.513.684 de pensionistes, un augment de l'1% respecte a l'any anterior i que representen un 19,7% del total de la població. Si les tres comarques amb més proporció de pensionistes són el Berguedà, el Ripollès i la Terra Alta, a la banda baixa se situen les comarques d'Aran, la Cerdanya i l'Alt Empordà, que compten respectivament amb un 14,1%, un 15,4% i un 15,8% de pensionistes respecte a la seva població. Pel que fa a l'augment respecte a l'any anterior, aquest s'esdevé a la majoria de comarques. Hi ha, però, tres comarques on ha baixat: el Priorat (-0,6%),

la Terra Alta (-0,4%) i el Berguedà (-0,2%).

Pel que fa al nombre de pensionistes entre les poblacions de més de 20.000 habitants, trobem que a Vic la mitjana per població és de 17,5%, per sota de la mitjana tant d'Osona com de Catalunya, mentre que a Manlleu, l'altra població que surt al rànquing de les tres comarques, la proporció és més alta, del 21,4%, per sobre la d'Osona i la de Catalunya. En números absoluts, Vic té 8.075 pensionistes mentre que Manlleu en té 4.407. Pel que fa a la mitjana de l'import percebut, a Vic aquest és de 1.187 euros al mes, mentre que a Manlleu és de 1.129 euros al mes.

Les pensions es van revaloritzar l'any 2019 un 1,6% respecte al 2018.

Per sobre dels 1.000 euros a les tres zones

Vic/Ripoll/Moià La mitjana que es cobra per una pensió a Catalunya és de 1.184 euros al mes. Osona, el Ripollès i el Moianès estan per sota, amb 1.122, 1.132 i 1.058 euros al mes respectivament. En tots els casos les dones cobren menys que els homes (la diferència a Catalunya és de 371 euros). Fins a 1.000 euros és el que cobren la majoria de pensionistes (entre un 50% i un 58% del total a les tres comarques) i només entre un 8% i un 10% cobren més de 2.000 euros.

La tempesta amb calamarsa va afectar els camps de cereals al Lluçanès

Prats de Lluçanès Bona part dels camps del Lluçanès van quedar afectats la setmana passada per la pedregada que va caure. Els pobles més perjudicats van ser Sant Bartomeu del Grau, Sant Martí d'Albars i Oristà, però en general la tempesta va causar danys als camps de cereals de la zona i en menor afectació altres punts d'Osona. Les organitzacions agràries Unió de Pagesos i JARC han alertat que la calamarsa pot comportar problemes econòmics importants per als productors, ja que la previsió d'una collita rècord de cereals tant en l'àmbit mundial com l'espanyol ha provocat una baixada de preus.

ACTUALITAT EMPRESARIAL

L'Esquirol S'ha constituït la societat Colom Xic, SL, dedicada a la fabricació i venda de cervesa a l'engròs i al detall. Capital: 3.000 euros. Administrador solidari: Lluís Morera Castany, Josep Castany Ferrés i Jordi Font Vilaró. Adreça: Mas Colom Xic, s/n. Sant Martí Sescorts.

Molló S'ha constituït la societat Panoramic Molló, SL, dedicada als serveis de gestió, explotació i desenvolupament del negoci de restaurant, cafeteria i bar, així com altres serveis de restauració. Capital: 11.789 euros. Administrador únic: Juan Luis Framis. Adreça: carretera de França, quilòmetre 22. Veïnat de la Ginesona.

Vic S'ha constituït la societat Haido 2019, SL, dedicada a la inversió i tinença d'accions, participacions i actius financers per gestionar-los així com l'assessorament i gestió d'entitats participades. Capital: 3.100 euros. Administrador únic: Josep Maria Dosta Puntí. Adreça: Sau, 5-7. Polígon Malloles.

Roda de Ter S'ha constituït la societat Bogoter, SL, dedicada a la compra, venda, importació i exportació i distribució de material per empaquetar a través de la venda per catàleg o per mitjans electrònics. Capital: 7.000 euros. Administrador únic: Antonio Toneu Falgà. Adreça: Pompeu Fabra, 37.

Vic S'ha constituït la societat

Kub's by kit's, dedicada a la construcció industrialitzada de cases prefabricades modulars i sostenibles. Capital: 75.000 euros. Administrador únic: Eduard Vidal i Riu. Adreça: ronda Francesc Camprodon, 38, planta baixa.

Roda de Ter S'ha constituït la societat Isern Electro, SL, dedicada a la venda i lloguer d'aparells electrodomèstics i de telecomunicacions i el desenvolupament, fabricació, comercialització i gestió d'equips electrònics i sistemes de telecomunicacions per a hospitals. Administrador únic: Isalia Actius, SL. President del consell d'administració: Marià Isern Fiter. Capital social: 1.000.000 d'euros. Adreça: rambla del Carme, 15, planta baixa.

Obren la segona convocatòria de Cupons d'Innovació BCN Smart Rural

Vic/Moià L'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya (ARCA) ha obert la segona convocatòria dels Cupons d'Innovació BCN Smart Rural, que atorga ajuts a microempreses agroalimentàries i forestals de les zones rurals de la demarcació de Barcelona. Així, hi poden participar totes les empreses agroalimentàries i forestals que tinguin menys de 10 treballadors, que facin activitats de transformació i ubicades en algun dels 105 municipis de les comarques d'Osona, el Moianès i també de l'Anoia, el Berguedà i el Bages, on s'aplica el programa Leader. La convocatòria es tanca el 7 d'agost.

L'empresa ha fet néixer el primer poltre a Espanya amb una tècnica d'eficiència reproductiva

Crea Veterinaris fa un pas més en la millora genètica de cavalls d'elit

Taradell

D.A.

Fa tres anys, Crea Veterinaris, de Taradell, va innovar amb una tècnica d'inseminació artificial per congelar embrions després de fertilitzar una euga i transferir-los després a una euga de lloguer. Així ja van néixer alguns exemplars de poltre que es milloraven genèticament. Ara, l'empresa ha fet un pas més perquè "ens trobàvem que alguns no aguantaven", explica el responsable de l'empresa, Guillem Formiguera, que també és criador de cavalls, i l'ha fet amb la participació del laboratori Embryotools, amb seu al Parc Científic de Barcelona i pioner en reproducció humana i animal. Es tracta de la combinació de dues tècniques de fecundació *in vitro* que milloren la fertilitat i permeten la preservació genètica d'animals d'elit. I és que l'objectiu, explica Formiguera, és aconseguir millors exemplars per als criadors "ja siguin per a cavalls de tir, per a concursos morfològics o per a les diferents disciplines esportives". En el fons, és el que "sempre han buscat els criadors, la millora genètica". Amb aquesta tècnica es pot, per exemple, utilitzar espermatozoides de semen de sementals "que ja no hi són i per tant és escàs". Amb la nova tècnica es treu més rendiment a aquest material genètic.

D'una banda, es fa servir la tècnica OPU, d'aspiració follicular, i la ICSI, que és la injecció intracitoplasmàtica d'espermatozoides. Això vol dir que es treu l'òvul de l'euga

L'equip de Crea, amb l'euga i el poltre. Són els veterinaris Guillem Formiguera, Laia Domènech, Sara Valls, Marta Rovira i l'enginyera en zootècnica Agustina Peñalba

ga amb aquesta tècnica, guiada per una ecografia "que no és senzilla, ja que tot i que l'euga resisteix bé el procediment cal molt entrenament i veterinaris amb experiència". I per això s'han format a Crea i és on fan aquesta feina. Això supera un primer escull ja que moltes eugues no responen als tractaments de superovulació i no permet obtenir òvuls madurs. Després, aquests òvuls juntament amb el semen van al laboratori d'Embryotools, on apliquen la tècnica d'ICSI (que funciona des de l'any 1992 per als homes amb problemes de fertilitat). Allà i per l'especificitat de l'òvul equí han modificat el procediment fent servir un sistema de microinjecció en què es "trien els espermatozous que es veuen més eixerits", que s'injecten als òvuls que

després de vuit dies hagin madurat. "No tots ho fan i no tots acaben en embrió", diu Formiguera. En el cas del poltre que ha nascut es van inseminar tres òvuls. "Un no va reeixir, un és el que ha nascut i un altre naixerà pel setembre".

Ara, amb el sistema validat i que dona més garanties d'èxit, l'empresa ja l'ofereix comercialment als seus clients. El sistema permet obtenir resultats "amb eugues amb problemes de fertilitat" i els "cicles reproductius es poden estendre a moments en els quals les eugues no tenen un cicle regular, a més de guardar, congelats, els embrions", segons explica Sara Valls, codirectora a Crea. Aquesta tècnica es pot fer amb exemplars de tot el món sense necessitat de traslladar-los, diu Formiguera.

Pioners des de fa 25 anys

Taradell El veterinari Guillem Formiguera va aprendre i treballar a Anglaterra, els Estats Units i l'Argentina abans de dedicar-se a la millora genètica dels cavalls. Amb un equip de cinc veterinaris, Crea Veterinaris s'han convertit en els especialistes en reproducció assistida equina en una comarca que acull bona part dels criadors equins de Catalunya, sobretot per a finalitats esportives. "Tot està connectat", diu Formiguera. El 70% dels seus clients són a Catalunya; prop d'un 25%, d'altres punts d'Espanya, i la resta, de països europeus.

Les exportacions agroalimentàries creixen un 4,3%

Vic/Ripoll El primer trimestre del 2020 les exportacions agroalimentàries de Catalunya han crescut un 4,3% en volum i un 16,4% en valor, segons les dades de Datacomex, que valora les exportacions d'Europa. El subsector que més creix en valor és el carni (un 34,37%), beneficiat per la demanda de la Xina, i el de la fruita i horta (un 28,31%). A l'espera del que passi el segon trimestre, Catalunya manté el superàvit comercial.

Els establiments del grup Bon Preu tornen a l'horari continuat

Les Masies de Voltregà Els establiments Bonpreu i Esclat d'Osona i el Ripollès han tornat aquesta setmana a l'horari continuat que tenien abans dels efectes de la Covid-19. Així, ja no tanquen al migdia tot i que es continuaran fent les tasques de neteja i desinfecció de les instal·lacions i es mantenen totes les mesures de seguretat com fins ara. En aquests moments, l'horari, en funció de les botigues, és fins a les 9 o 2/4 de 10 del vespre.

La JARC i UP reclamen control de la fauna salvatge

Vic/Ripoll Les organitzacions JARC i UP han demanat a la Generalitat que posi en marxa els grups de treball per entomar la Llei de Caça i aclarir com solucionar el problema del control de la fauna salvatge. Tot i que es van concedir permisos especials durant el mes de març per caçar senglars, els caçadors s'han declarat en vaga per queixar-se per les elevades sancions que els imposen i la fauna salvatge espatlla els camps de cereals.

Rebeu cada vespre per correu electrònic un resum de l'actualitat diària

Per a subscriptors d'EL 9 NOU i socis d'el9club
Si encara no en sou, apunteu-vos a el9nou.cat

9club.el9nou.cat (butlletins)

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

“Ara hi ha bones oportunitats per a les construccions prefabricades”

Entrevista a Santi Anglada, president del Gremi de Prefabricats i Derivats del Cement de Catalunya

Vic

Dolors Altarriba

Santi Anglada, director general de Roura Anglada, SA, que té plantes a Vic i Olost, és el nou president del Gremi de Prefabricats i Derivats del Cement de Catalunya. Anglada va substituir el passat gener Joaquim Sas, que va estar al càrrec 17 anys.

Vostè ha assumit la presidència del gremi en un moment complicat. Com ha viscut i viu tots els efectes de la malaltia de la Covid-19 un sector que treballa per al de la construcció?

La veritat és que totes les empreses havien arrencat bé l'any, amb bones perspectives. A causa de la càrrega de feina que teníem els prefabricadors fins a l'estiu, ara mateix estem mantenint ritmes dignes. Ara bé, entre les obres que estan en *stand-by*, veurem si evolucionen o s'encallen a partir del juny. Actualment es fa només la necessària contractació d'obra. N'hi ha d'emparaulada i que ja s'hauria de començar a fer, però s'ha parat. Les nostres empreses tant treballen per al sector públic com per al privat. El públic tot just arrencava i ha quedat parat fins ara, que s'ha de reactivar. Ara ens estem trobant amb problemes administratius, ja que l'administració pública va molt lenta. Precisament ara és quan hi hauria d'anar menys perquè cal desencallar molts projectes. Hauria de ser més àgil. És un tema greu d'aquest país. Si es pogués arreglar, seria bo per recuperar-se i és que en ocasions ens hem trobat amb un any d'espera.

Santi Anglada és el director general de Roansa i des del gener, president del Gremi de Prefabricats i Derivats del Cement

Vostès agrupen tot el subsector de prefabricats. Pot haver-hi un canvi en la manera de construir i de fer arran d'aquesta pandèmia? La gent es queda més a casa, treballa des de casa,

“Ja fem obres on ens demanen la petjada de carboni”

potser s'haurà de construir de forma diferent?

Això ja ho estem notant en la manera de construir. En països del nord i el centre d'Europa s'ha avançat molt en l'edificació residencial totalment prefabricada. I en l'obra industrial ja passa. En el residencial cada cop s'està

treballant més en aquesta línia. La intenció és créixer en aquest sentit. Tant pel que fa a edificis en altura com cases soles. En aquests dies, a causa del confinament, rebem molts inputs de gent que es plantegen fer casetes properes a la ciutat, amb espai i sortida exterior per potenciar aquest mercat. Seria un habitatge més adequat al teletreball. Tots ho hem provat aquests dies i nosaltres hem quedat sorpresos veient que es pot aplicar al futur d'una manera fixa en un percentatge del temps de treball. Ha estat positiu tant per a les empreses com per als treballadors.

Quines són les fites que s'ha proposat aconseguir com a president?

Primer de tot, que tots els prefabricadors de Catalunya

estiguin al gremi. Érem 70 i n'hem quedat 17. D'aquests, n'hi ha encara una desena que no estan agremiades i volem que ho siguin. Un altre objectiu és donar a conèixer què fem en aquest

“Al sector hi ha 17 empreses però una desena no estan associades”

sector. Se'ns coneix poc. Les nostres empreses fem molta diversitat de productes, des de paviments fins a mobiliari urbà, canalitzacions, estructures i tancaments per a obres públiques, industrials o residencials... tenim molta diversitat de productes. En aquest sen-

tit, volem promocionar el quilòmetre 0, per evitar el transport que fa augmentar el preu i també ajuda a la millora del medi ambient. També farem un estudi ben fet del sector per visibilitzar que donem molt valor a la cadena industrial de la construcció

El vostre és un sector que ja venia d'una crisi, la de fa 10 anys. Aquesta la veieu igual o amb més possibilitats de refer-se?

Venim d'una crisi molt llarga i ens ha fet espavilar. Jo crec que ara hi ha molt bones oportunitats per a les noves construccions. És l'estil que ens va baixant d'Europa i que acabarà imposant-se aquí. Per manca de mà d'obra especialitzada, tot el que es pot fabricar en un procés industrialitzat fa que el producte sigui de més qualitat i més optimitzat, industrialitzar la construcció residencial ja és el present i marcarà el futur. Estem a punt per entomar tot aquest canvi. Hi ha llocs on encara es construeix com fa 50 anys i nosaltres som els que portem la diferència. Ja es poden fer places i carrers amb prefabricat.

Com afecta la sostenibilitat al vostre sector? És un concepte que s'hi pot incorporar?

Sí, ja ho està. De fet, s'han de complir molts requisits, especialment a Catalunya, en aquest sentit. Ja estem fent obres on ens demanen la petjada de carboni que deixem, per això deia que és important la idea del quilòmetre 0. D'altra banda, el reciclatge és un punt important. Podem reciclar o triturar elements i es poden reutilitzar en alguns formigons. Són obres molt netes perquè s'arriba amb la feina feta i en ser una construcció més ràpida genera menys moviments i és més eficient. Alhora energèticament, els habitatges són més eficients, sostenibles i respectuoses amb el medi ambient.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (1-6-20)

CONILL: 1,65 (=)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: xl: 1,28 - l: 0,78 - m: 0,70 - s: 0,53
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUC: S.C.

Llotja de Vic (5-6-20)

PORC: 1,717 / 1,729 (+0,016)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 57/58,50 (=)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,74 / 3,59 / 3,37 / 3,22 (-0,03)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,79 / 3,60 / 3,45 / 3,31 (-0,03)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,13 / 3,05 / 1,61 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,71/3,57/3,46/3,11 /2,45(-0,03)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,77/3,61/3,50/3,23/2,44 (-0,03)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,82/3,62/3,51/3,26/ 2,46(=)
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 35 / 95 (+10/+10)
 ENCREUAT: 100 / 225 (+10/+10)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (5-6-20)

PORC VIU selecte: 1,300 (+0,012)
 LLETÓ 20 kg: 36,50 (=)
 XAI (23 a 25 kg): 2,80 (+10)
 XAI (25 a 28 kg): 2,65 (+10)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 188 (=)
 BLAT PA: 194 (+2)
 MORESC: 176 (-2)

ORDI LLEIDA: 158 (-6)
 COLZA: 320 (-10)

Llotja de Barcelona (2-6-20)

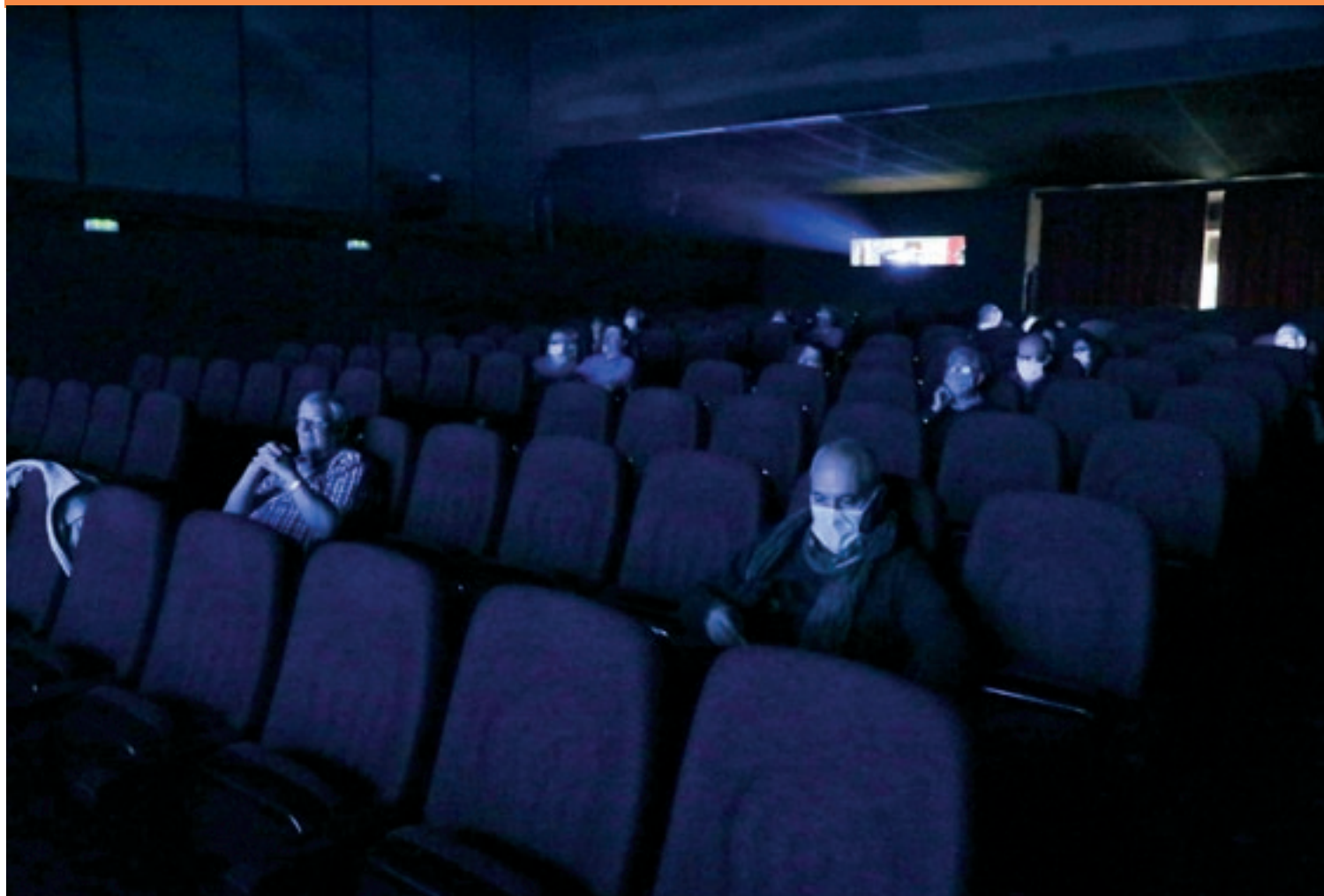
GARROFA: 220/t (=)
 GARROFA FARINA: 210/t (=)
 SOJA PAÍS: 318 (-7)
 MORESC UE: 180/t (=)
 BLAT: 189/t (-4)
 ORDI PAÍS: 160/t
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 220 (-5)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: 258
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (5-6-20)

GRA DE COLZA: 343 (-5,25)

La pantalla es torna a il·luminar

Una trentena d'espectadors en la reobertura del Cinema Catalunya de Ribes de Freser, aquest dissabte

Els espectadors, asseguts amb separació, dissabte al vespre al Cinema Catalunya de Ribes abans de començar la primera sessió des de fa tres mesos

Ribes de Freser

Ariadna Reche

Al Cinema Catalunya de Ribes es projectava aquest dissabte la pel·lícula *1917*, la primera després del confinament. “Hem pogut obrir avui perquè nosaltres no som un cine comercial sinó un cineclub”, explicava Eugeni Casals, antic propietari del cinema, que a l'obertura de les taquilles confessava que no esperaven rebre gaires espectadors. “Creiem que només hi haurà la gent del poble, perquè ara no hi ha gent de segona residència ni forasters”.

Les germanes Assumpta i

Mercè Riera, sòcies de l'entitat que en gestiona l'activitat, els Amics del Cinema de la Vall de Ribes, van ser de les primeres a arribar. “Normalment quan fan cine aquí a Ribes venim, i avui que és el primer dia després de tant temps ens feia il·lusió”, deia l'Assumpta. Sobre el fet d'haver de portar mascareta, la Mercè explicava: “Com que ja fa dies que anem amb la mascareta posada, no hi veiem cap problema a haver-la de portar per veure la pel·lícula”.

Darrere del vidre de la taquilla hi havia Montserrat Batallé i Núria Ribera, dues voluntàries que s'encarrega-

ven de vendre les entrades i de vetllar pel compliment de les mesures de seguretat. “Avui hem de vendre sobre plànol i anem numerant les entrades segons les localitats que escullen”. Les normes són estrictes: “Si són família poden seure junts i si no s'ha de deixar una distància de dos metres entre persones”, explicava Batallé. Les entrades eren tiquets físics marcats amb la data i el número de butaca. Per evitar passar-les per gaires mans, no hi havia porter i els espectadors se n'anaven de dret al lloc.

A la mateixa taquilla s'entregava una mascareta de

roba a les persones que no en portaven de casa i s'oferia gel hidroalcohòlic a tothom que accedia al recinte. A estones, s'hi formava una petita cua. Des de darrere la línia blanca marcada a terra, per respectar la distància de seguretat, Òscar Garrigós i Maria del Mar Bosé esperaven el seu torn. “En teníem moltes ganes després de tant temps”. No van a cada sessió, però aquesta pel·lícula els feia especial il·lusió i la mascareta no els va suposar un problema. “Fa cosa fer-ho tot amb la mascareta posada, però si no hi ha més remei... no deixarem de fer res per això”, deia Bosé. “Jo tinc

intenció de treure-me-la a dins, si hi ha prou distància de seguretat”, confessava Garrigós.

Joaquim Roqué, expresident dels Amics del Cinema, s'havia acostat al local perquè “feia molts dies que no venia i com que el Cine Catalunya és un lloc que m'estimo molt, ja m'és igual la mascareta i tot”. Veure les pel·lícules en pantalla gran és incomparable: “A casa, per molt que ho vulguem reproduir, no és igual”. El seu fill Bora és el projeccionista del cinema des del 2016, quan es va instal·lar el nou projector digital. Abans ja havia ajudat Casals en algunes sessions.

“Avui, el primer dia després de tant temps, ens feia il·lusió”

“El meu pare m'ha transmès la passió pel cinema, però realment és una feina que m'agrada i que estudio”, deia Roqué, que també treballava amb mascareta. “És estrany perquè no m'ho hauria imaginat mai, però les normes són les normes i s'ha de fer així”. Cada setmana, durant el confinament, ha anat a la sala per encendre el projector unes tres hores i evitar que s'espallés. També es cuida de les xarxes socials de l'entitat i d'organitzar els voluntaris.

La taquilla va tancar finalment amb gairebé trenta localitats venudes, la meitat de l'aforament permès en aquesta fase a Catalunya. Gens malament, vistes les circumstàncies. “Ha sigut un èxit”, conclouia, satisfet, Casals.

El Festival Gollut prepara una edició de canvis

La setena edició del certamen nascut a Ribes s'amplia a més seus i tindrà lloc al mes d'octubre

Ribes de Freser

J.V.

Aquest ja havia de ser un any de canvis fins i tot abans que arribés la crisi del coronavirus. El que ha estat fins ara el Festival Gollut canvia de nom i passa a dir-se Terra Gollut Film Festival, en la setena edició que tindrà lloc el proper mes d'octubre. Nascut a Ribes de Freser, el certamen continuarà vinculat

a la població però aquesta ja no serà el seu epicentre principal i seguirà la línia dels últims anys d'anar ampliant el nombre de poblacions on es fan activitats, al Ripollès i fora de la comarca. La convocatòria per inscriure pel·lícules al festival està oberta fins al dia 1 de juliol.

“L'any passat ja vam fer un festival d'acció social, i aquesta serà la línia que seguirem”, diu Joaquim Roqué, director

del certamen i organitzador del mateix a través de la seva empresa, Dinàmic Enginy. L'entitat Amics del Cinema de la Vall de Ribes en queda desvinculada. L'acció social es traduirà en activitats del festival programades per a diversos col·lectius, des d'escoles o instituts fins a entitats o institucions que atenen col·lectius amb risc de vulnerabilitat. Les categories en què es poden inscriure els

participants quedaran reduïdes a tres (curtmetratges, llargmetratges i fotografia), amb un enfocament ampli de la temàtica: “El cinema compromès i la transformació social”. La situació actual obligarà a fer “una part del festival en línia”, diu Roqué. Però també hi ha la intenció de mantenir activitats presencials “en llocs més informals com sales d'actes o centres cívics” i també expo-

Joaquim Roqué, director del festival

sions que aprofitin espais públics oberts”. Ripoll, Sant Joan, Vallfogona o Planoles seran seus d'aquestes activitats, a més de Ribes.

Premi a 'La màquina del temps'

Vic La cantata *La màquina del temps*, d'Arnau Tordera i Antoni Font, va rebre dissabte el premi Josep Anselm Clavé a la millor producció i espectacle coral de l'any 2019. La Federació de Cors de Clavé i el Moviment Coral Català, que convoquen els premis, van decidir mantenir-los i fer el lliurament a través del seu canal de YouTube. *La màquina del temps* es va interpretar per primera vegada a L'Atlàntida el 15 de gener de l'any 2017, amb motiu del 50è aniversari del Cor Cabirol (a la fotografia). L'argument, explicat en 10 cançons, permetia una diversitat d'ambients i colors musicals: un científic –interpretat pel mateix Tordera– té una màquina del temps amb la qual convida els espectadors a viatjar per diferents llocs i moments de la història. La màquina s'espatlla, quan són a l'antic Egipte, i per tornar al present el públic ha de cantar amb els cors.

ALBERT LLIMÓS

Els Imprescindibles, recull de propostes culturals creat des de Vic a Instagram

Vic Els Imprescindibles és el nom del perfil de recomanacions culturals que els osonencs Arnau Planchart i Marta Garolera han creat a Instagram des de fa un mes. Els professionals del sector cultural són els que diàriament hi publiquen propostes, i fins ara han comptat amb testimonis que van des d'osonencs com Irene Solà, Santi Serratoso, Ivan Benet o Roser Cruells fins a altres com Jenn Días, Ferran Palau, Clara Peya o Bruno Oro. “No és nou que els professionals del sector facin recomanacions però és cert que no hi ha un espai on s'agrupin”, diuen els promotors, que també destaquen la quantitat de cultura que s'ha consumit en el confinament. En aquest moment @els.imprescindibles té ja més de 3.100 seguidors.

El Festus proposa una edició 'diferent' per als dies 25 i 26 del proper setembre

Torelló El Festus de Torelló és un dels festivals que va anunciar la suspensió de l'edició d'enguany, que canviava de dates i s'havia de celebrar a finals del passat mes de maig. El Festus continua cancel·lat en el format que té habitualment, però l'organització ha anunciat que se'n farà una edició “diferent” entre els dies 25 i 26 del proper mes de setembre. Segons els seus responsables, “seguirà comptant amb els principals ingredients del Festus” pel que fa a les arts escèniques –música, dansa, circ i teatre– i també les arts visuals, respectant les normes que siguin vigents en aquell moment i reduït a una desena d'actes. Totes les propostes estaran pensades per a espais exteriors.

SAGI SERRA

Daniel Boga publica el segon EP

Manlleu El manlleuenc Daniel Boga va donar a conèixer divendres el segon treball, amb el títol de *La corona del mal país*. Es tracta d'un EP amb cinc temes, que n'inclou dos que ja havia publicat en videoclip, *El corredor* l'any passat i *Lo impossible* a finals de març, en ple confinament. El disc es va gravar als estudis GuitarRec de Barcelona, amb la producció de Vicen Martínez, que ha treballat amb artistes com Sidonie o Maldita Nerea. Daniel Boga, nom artístic de Daniel Gómez, aprofundeix en una proposta de rock elegant, amb influències de Leiva o Sidonie, on també és fàcil de trobar un rastre del to malencònic d'Enrique Bunbury. Daniel Boga va publicar el seu primer treball ara fa tres anys, un EP titulat *Coronel* (la fotografia correspon al concert de presentació del disc a l'Espai Rusiñol de Manlleu).

SAGI SERRA

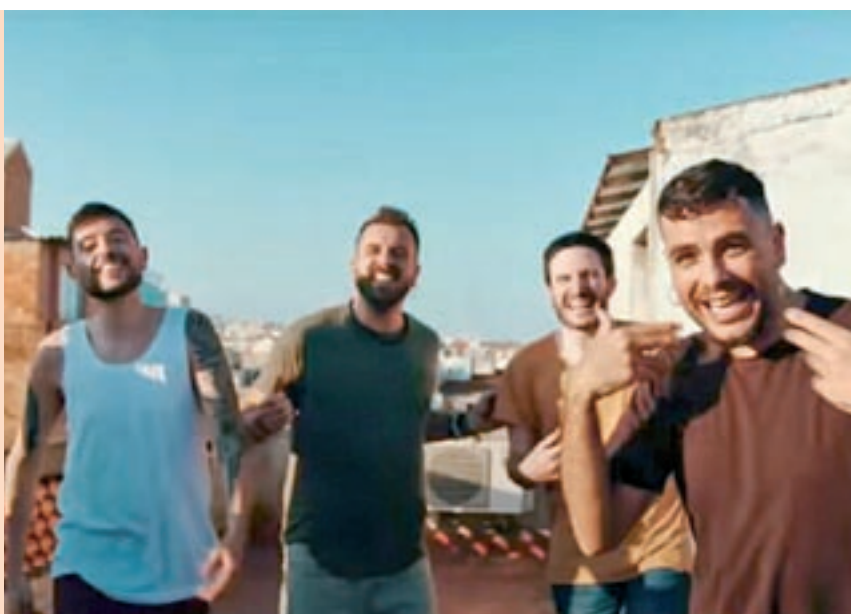
Roger Usart, amb nou videoclip

Manlleu El cantautor manlleuenc Roger Usart va estrenar divendres el videoclip de la cançó *La vida que pren*, un avançament del seu proper disc, que portarà per títol *Llamp de bosc* i sortirà per la tardor. La direcció del vídeo ha anat a càrrec de Guillem Roma. *La vida que pren* parla de remuntar “després de cada garrotada”, i de la importància de les persones que ens envolten per poder-ho aconseguir. “Jo vaig viure la meua infància als 80, entre *bollicaos* i Masters del Universo, i pel·lícules com *The Goonies* o *Stand by Me* van marcar fortament el meu imaginari i el meu tarannà de somiador despert”, diu Usart, que amb la referència a aquestes pel·lícules vol fer “un homenatge a la infantesa d'aquells temps” i reforçar el missatge de la cançó. En el videoclip hi tenen un protagonisme destacat nens i nenes (Usart és mestre de música) “que ho van donar tot”.

Primícia del nou disc de Txarango

Vic També Txarango avança amb un videoclip el disc *Vent i ales*, anunciat per al proper dia 19 de juny. Els del Ripollès han penjat a les xarxes el videoclip de la cançó *A la deriva*. Un tema que musicalment no s'aparta de la línia de Txarango i que en la seva lletra parla “de la voràgina de les nostres vides, que ens arrossega i ens fa anar a la deriva”. Una deriva que troba un port de refugi en el grup i en la música. No hi falten referències a figures de la lluita pels drets, des de Martin Luther King fins a Víctor Jara passant per Rosa Parks o el Che Guevara. Bernat Almirall signa el videoclip, en què hi ha imatges retrospectives del viatge que Txarango va fer a l'Índia el febrer de 2018. El disc *De vent i ales*, editat per Halley Records, serà el quart i darrer de Txarango, que encara no ha anunciat com replantejarà la seva gira de comiat dels escenaris.

BERNAT ALMIRALL

L'escriptor Jordi Puntí s'estrena com a editor convidat en el segell Univers

Manlleu L'escriptor manlleuenc Jordi Puntí s'ha estrenat com a editor convidat del segell Univers, del Grup Enciclopèdia Catalana. Puntí escollirà cada any quatre títols que seran publicats per Univers, i el primer és *Això és un plaer*, de l'escriptora nord-americana Mary Gaitskill. En aquest llibre, reflexiona sobre la necessitat del moviment Me Too, però també “sobre les seves ambigüitats i limitacions”.

Entrevista a Pau Cristòful, 'booking agent' del Primavera Sound, Mutek Festival i la sala Nitsa

“És important que la gent es torni a acostumar a anar als concerts”

Vic

Jordi Vilarrodà

Si estiguéssim en una situació normal, el vigatà Pau Cristòful hauria passat aquest cap de setmana immers al Primavera Sound, un dels festivals per als quals treballa com a *booking agent*. Immers en el món de la música des de molt jove, entre altres com a crític musical d'EL 9 NOU, Pau Cristòful també treballa per a l'edició de Barcelona del festival de música electrònica Mutek i per al club Nitsa de la sala Apolo. Tot un món que, ara mateix, ha desaparegut de l'oferta cultural. I que no se sap exactament quan tornarà. El confinament l'ha passat a casa seva, a la Guixa, treballant amb la vista ja posada en l'any 2012, que espera que ja sigui el del retorn a la normalitat.

Per situar-nos. Quina és la feina que porta a terme per als festivals?

Soc *booker*. Això vol dir que m'encarrego, juntament amb un equip d'altres persones, de configurar el cartell del festival. Des dels caps de cartell fins a detectar grups petits o emergents que pujaran. Som els promotors a Espanya de Billie Eilish, per exemple. Després s'ha de negociar amb els agents les dates, el preu... Una part de la meua feina, que m'autoimposo, també és la d'intentar aconseguir coses especials, que no les tingui ningú més, com per exemple convèncer aquell artista que fa temps que no toca perquè vingui a un festival. En el cas del Primavera Sound, això acaba configurant un cartell amb propostes que tenen altres festivals, perquè és inevita-

Pau Cristòful, de Vic, ha estat vinculat des de molt jove al món de la música

ble, però que sempre ofereix al públic alguna cosa més. I això ho podria aplicar als altres festivals per als quals treballa.

El panorama dels festivals d'estiu és un desert, o es veu la possibilitat de recuperar quelcom de música en directe en petits formats?

Amb la Covid-19 es va passar una primera fase en què fins i tot l'Ajuntament de Barcelona va suggerir de passar el Primavera Sound a l'agost, perquè semblava que es podria fer. Després en va venir una de molt negativa, coincidint amb el pic de la pandèmia, en què tothom pensava que no es podrien fer concerts fins ben entrat l'any 2021. Ara tot fa pensar que aquest estiu no hi haurà festivals, no crec que ningú se la vulgui jugar a ser responsables que hi hagi un rebrot, per mínima que sigui la possibilitat. El que sí que hi haurà són concerts a l'aire lliure, perquè ho pre-

veu la legislació: fins a 800 persones assegurades. N'hi ha alguns en agenda a Barcelona –el Festival Grec, el Cruïlla XXS– i se n'anunciaran més. De la mateixa manera que el MMVV està treballant per fer directe, tal com van comunicar fa unes setmanes.

Surt a compte, amb tantes

“Aquest estiu, els concerts es plantejaran com grans terrasses”

limitacions?

El típic concert que podies fer en una sala posant-hi dues mil persones, i et sortia barat el preu de l'entrada, no es pot fer. Només pots vendre 800 entrades i fer-lo a l'aire lliure amb la gent assegurada i, per tant, el cost de producció és molt més alt. Les entrades seran cares i a ningú li sortiran els núme-

ros. Però seria important mantenir l'activitat, que la gent perdi la por i es torni a acostumar a anar a concerts, a veure altra gent encara que sigui respectant les distàncies... el concert no només com a fet musical sinó a com a punt de trobada amb gent amb qui comparteix interessos. Amb el confinament, la gent en té moltes ganes. Crec que els concerts d'aquest estiu es plantejaran com grans terrasses on es pugui mantenir la separació però que facilitin el contacte.

A part de les normatives, a la gent li pot fer por d'estar en espais tancats...

S'ha de veure. De moment, hi ha casos de grans festivals com el Roskilde de Dinamarca que l'han passat al 2021 i han venut totes les entrades. Estem parlant d'un festival en què potser hi caben 115.000 persones diàries. Pensàvem que no passaria mai més, això que la gent comprés entrades d'un any

per l'altre! Els joves potser perdran la por més aviat. Ara bé, hi ha gent que sí que deixarà de sortir durant un temps, i això pot afectar sobretot la cultura de club. En general, els més optimistes diuen que a la llarga el sector en sortirà beneficiat, perquè la gent s'ha adonat que la música és important per a ells. Cada vegada ho veig menys com una idea boja...

Tenim presents els músics, i potser no tant aquells que es mouen al seu l'entorn sense pujar a l'escenari. També han patit una situació difícil...

Sí, i tant. Tècnics de so, programadors, gent que acompanya els músics... Hi ha molta gent que viu de fer la temporada, que es passa l'estiu treballant molt i que li dona una base per a tot l'any.

Les gires internacionals estan aturades, sense perspectiva que tornin a posarse en marxa?

Sí, perquè no tots els països van al mateix ritme, i aquí és un dels llocs on s'està essent més flexible, tot i haver estat dels més afectats. Però les gires són com un castell de cartes, i quan en cau una, cauen totes. I quan alguns països no poden fer els concerts, és molt més complicat que siguin rendibles.

La creació i l'aparició de novetats s'està veient afectada també?

Això és important, perquè la gran majoria de festivals que s'ajornen a 2021 estan replicant el cartell de 2020. Això vol dir que si un artista treu un disc nou, l'any que ve es pot trobar que no tingui espai en uns cartells que ja estaran fets i anunciats. No és que estigui molt a favor que la propera temporada tots els festivals siguin de treballs que es van fer l'any 2019 i que ara s'havien de girar, però vulguis que no hi tens un cert compromís a programar aquests concerts. Jo sé d'artistes que havien de treure disc a finals d'aquest any i ho estan ajornant a final de 2021.

El Manlleu Actua, a les xarxes

Manlleu La quarta edició de la jornada de teatre Manlleu Actua, pensada per a infants i joves, també s'ha traslladat a les xarxes. Manlleu Actua havia de tenir lloc aquest cap de setmana, i tenia confirmada per primera vegada la participació de la totalitat d'escoles i instituts de la població. L'organització va convidar a tothom a explicar què troben a faltar del teatre i penjar-ho a les xarxes, en vídeos que es poden trobar al canal d'Instagram @manlleuactua20, a Facebook i YouTube. Manlleu Actua va néixer vinculat al Premi BBVA de Teatre, per incentivar la vinculació dels més joves amb el fet teatral, i incloua tallers als centres educatius i espectacles a l'aire lliure (a la fotografia, un espectacle, l'any passat, als jardins de Can Puget).

Gemma Ruiz serà a la Foster & Wallace per signar llibres

Vic La periodista i escriptora Gemma Ruiz serà aquest dijous (2/4 de 8 vespre) a la llibreria Foster & Wallace per presentar la seva nova novel·la, *Ca la Wenling* (Ed. Proa), en la primera visita d'un escriptor a Vic després del confinament. Ruiz conversarà per Instagram amb el llibreter Toni Ferron i la periodista Beatrice Duodu, i després signarà exemplars del llibre.

Continua la desescalada esportiva i a partir d'aquesta setmana alguns clubs d'Osona i el Ripollès començaran a fer activitat amb grups reduïts després

d'uns dies en què només estava permesa l'activitat individual. El Consell Català de l'Esport va autoritzar-ho dimecres i els ajuntaments que encara

no havien obert instal·lacions s'han afanyat a tenir-ho tot a punt. D'altres clubs treballen per tornar d'aquí a uns dies amb casals i campus esportius.

Tornen els entrenaments reduïts

Després d'uns dies en què només estava permesa l'activitat individual, s'ha autoritzat fer-ho en grups de 10 i un entrenador en espais tancats i grups de 15 i un entrenador en espais oberts

Vic

Esther Rovira

El Consell Català de l'Esport va autoritzar a mitja setmana passada els entrenaments reduïts en lligues no professionals i això farà que, sobretot a partir d'aquest dilluns, diversos clubs tornin a trepitjar camps, pistes i pavellons per fer algunes sessions d'entrenament abans de les vacances d'estiu. Molts tècnics volen veure com estan físicament els jugadors i també hi ha ganes de fer un comiat de la temporada. Els que tornin a entrenar hauran de seguir les mesures de seguretat i distanciament establertes i no es podran superar els 10 jugadors i un entrenador en espais tancats i els 15 jugadors i un entrenador en espais oberts.

A Vic, on fins ara que només es permetia la pràctica individual s'havia decidit no obrir les instal·lacions municipals, es reobriran camps de futbol i la zona de ciclisme del Mas de Bigues. Això permetrà que els clubs de futbol puguin fer algun treball, sobretot amb la base, i també provar nous jugadors, mentre que el Jufre Vic-ETB i Trialsport podran tornar a utilitzar els seus circuits. També serà utilitzable el pavelló de l'Ausoneta mentre que al Castell d'en Planes s'està acabant de desmuntar l'hospital de campanya de la sala 1 –la 2 ja està lliure– però es preveu que quedi fet aquesta setmana, de manera que es podria començar a utilitzar a partir del 15 de juny. “Creiem que a mitja setmana ja hi haurà activitat a molts llocs, tot i que hi ha clubs que amb aquestes ràtios no poden encabir tots els jugadors i s'esperaran”, assegura l'assessor de la Regidoria d'Esports, Xevi Barriobero. L'altra instal·lació que es tornarà a posar en marxa aquesta setmana serà el Circuit d'Osona. Obrirà divendres i, de moment, només serà per a tandes particulars. Tot i així, l'Escuderia Osona ja té previst recuperar l'activitat esportiva i serà amb l'Open amateur de kàrting. La primera cursa que es disputarà

ALBERT LLIMÓS

El Girbau Vic TT, dels primers a tornar al pavelló

Vic Els joves jugadors de tennis taula Edgar Venegas i Biel Gimeno, que tot i ser juvenils ja competeixen en categoria Sènior en l'àmbit estatal –on han acabat primers i han assolit l'ascens a la Segona Divisió–, entrenaven divendres a la tarda al recinte de tennis taula del pavelló Castell d'en Planes de Vic sota la mirada del seu entrenador, Miquel Ramos. La distància que hi ha en aquest esport i el fet de tenir esportistes en competicions estatals i internacionals han permès que el Girbau Vic TT hagi estat el primer club de la ciutat de Vic que des de dijous ja fa ús de les instal·lacions municipals –alguns amb instal·lacions pròpies com el Gimnàstic Osona o el Club Tennis Vic també han anat tornant a la rutina d'entrenaments per tornos–. Els primers a tornar dijous van ser Sílvia Coll i Diogo Pinho i ho van fer gairebé tres mesos després de l'última sessió d'entrenament. Això sí, els que retornen segueixen unes estrictes mesures de seguretat i només es pot utilitzar una taula a la sala de dalt i una a la de baix en cada torn. “No podem deixar tornar els més de 60 esportistes que tenim, però els que competeixen a primer nivell no ens podíem permetre el luxe que estiguessin gaire temps més sense entrenar al local”, assegura el president, Enric Roca. L'inici de les diferents competicions està prevista entre finals de setembre i principis d'octubre. A partir d'aquest dilluns s'aniran reincorporant per tornos diferents esportistes de l'entitat.

serà del campionat de velocitat, el proper 27 de juny. En el cas d'instal·lacions privades com les del Patí Vic, la nova associació està a l'espera de veure si l'administració concursal permet l'obertura dels pavellons, tot i que la prioritat és a hores d'ara obrir la piscina d'estiu. Això fa que s'estigui buscant alguna alternativa per a la secció de patinatge perquè es puguin recuperar els entrenaments.

Qui també es tornarà a calçar els patins són els equips de la base i el Sènior femení del CP Manlleu “just per començar a patinar i treure's el mono”, diu el director esportiu, Quim Casalí. A Manlleu, igual que a Vic al CN Vic-ETB, aquest dilluns es reobre la piscina coberta amb cita prèvia i aforament limi-

tat. A Torelló ja van reobrir les instal·lacions divendres i a Ripoll aquest dilluns ho faran el camp de futbol, el pavelló municipal i el pavelló de l'Avellaneda per a ús exclusiu de les entitats del municipi mentre que la piscina coberta ho farà la setmana que ve.

No tots els clubs que poden, però, tornaran a entrenar abans de les vacances i n'hi ha que ja han citat els seus jugadors per a la pretemporada. Alguns han decidit que el retorn serà per fer els seus campus i casals esportius per tal d'oferir activitat a les famílies un cop comencin les vacances escolars. Hi ha casos en què fins i tot es plantegen avançar una setmana la data habitual i començar ja la

setmana de Sant Joan. Justament per ajudar a planificar tota l'activitat esportiva de l'estiu la Secretaria General de l'Esport ha elaborat un document (a la columna) amb les mesures per realitzar activitats per a infants i adolescents entre 3 i 18 anys en les condicions de seguretat i prevenció necessàries en el context d'excepcionalitat derivat de la pandèmia de la Covid-19. El pla ha estat aprovat pel comitè directiu del Pla Procicat i detalla les mesures a seguir en casals esportius, campus o estades però també les concentracions o tecnificacions. Aquesta és, de fet, la principal preocupació del teixit associatiu esportiu i ara ja disposen d'un document per començar a organitzar-se.

Mesures per a la realització d'activitat esportiva a l'estiu

ACTIVITATS INCLOSES

Casals (sense pernactació)
Campus o estades (amb pernactació)
Rutes esportives
Concentracions d'una única entitat (amb o sense pernactació)
Jornades de tecnificació amb esportistes de diferents entitats (sense pernactació) **o estades de tecnificació** (amb pernactació)

RÀTIOS

Un dirigent per cada 10 participants.

ORGANITZACIÓ

- Es funcionarà en grups de fins a 10 participants anomenats “grups de convivència”, que tindran assignada com a mínim una persona dirigent, que es relacionarà sempre amb el mateix grup.
- Caldrà que el tutor signi una declaració responsable.
- Durant les activitats esportives s'haurà de respectar la distància física de seguretat. En cap activitat pot haver-hi contacte físic estret.
- En el cas de les activitats de tecnificació es prioritzarà el treball individual i entrenaments bàsics o mitjans quan ho permeti la desescalada, els quals podran desenvolupar-se en grups reduïts.
- Per calcular l'ocupació màxima de les instal·lacions es prendrà com a mesura estàndard que cada participant disposi de 4m² d'espai. En piscines seran 6m²/persona, en les activitats d'equip en pista seran 25m²/persona i en les d'equip en camp, 100m²/persona.
- El material esportiu serà d'ús exclusiu pels grups de convivència.
- Hi haurà un responsable de seguretat i higiene que vetllarà pel compliment de les mesures i garantirà la formació de participants, famílies i dirigents.
- S'haurà de fer un rentat de mans a l'inici i final de cada activitat.
- No caldrà ús de mascaretes a l'aire lliure si es mantenen les distàncies de seguretat però sí quan no es puguin mantenir com per exemple en el cas d'ús de transport.
- En menjadors, dormitoris i cuines no es podrà superar l'aforament establert amb distanciament de dos metres. Vestidors i dutxes s'hauran d'utilitzar de forma individual.
- Neteja i desinfecció sovint d'instal·lacions i material.
- L'ús de begudes serà individual i preferiblement amb cantimplors.

La 36a edició del Torneig BBVA no es farà enguany a causa de la Covid-19

Un estiu sense bàsquet a Sant Julià de Vilatorrada

Sant Julià de Vilatorrada

E.R.

El final de l'estiu és sinònim de bàsquet a Sant Julià des de fa més de tres dècades. Equips d'arreu del país i alguns de fora s'hi reuneixen per preparar la tornada als entrenaments i a les competicions després de les vacances i per a molts és una cita ineludible del calendari anual. Des de l'any 1985, quan un grup de joves el van impulsar, el torneig BBVA de bàsquet no ha fallat cap any i s'ha mantingut fidel al poble que el va veure néixer –i la resta de municipis d'Osona, el Ripollès, el Vallès Oriental i la Selva on hi ha pistes–, malgrat les ofertes que ha rebut per canviar-ne la ubicació. Enguany s'ha estat intentant que fos una realitat fins al final, però com ja ha passat amb tantes altres competicions esportives haurà d'esperar fins al 2021 a causa de la Covid-19.

L'organització va prendre la decisió dijous al vespre i la fer pública a partir de divendres. "Ens havíem

Un dels partits de l'any passat a la plaça Catalunya de Sant Julià

plantejat fer una opció reduïda, centrada només en la competició i sense els partits i esdeveniments que reuneixen més gent, però hi ha tantes incerteses que l'única decisió possible és cancel·lar-lo", explica el president de l'Associació de Bàsquet Sant Julià, Miquel Sans. El

torneig de pretemporada s'havia de fer els dies 4, 5 i 6 de setembre i a hores d'ara molts ajuntaments no els asseguraven els pavellons, la federació no podia garantir designar àrbitres i alguns equips dubtaven d'inscriure-s'hi. "Cal ser realista i la gent necessita saber si es farà per

organitzar-se. Fallaven massa coses. Els únics que no, són els voluntaris. Ells no fallen mai. Hem decidit reservar forces i tornar l'any que ve", afegeix Sans. Aquest serà, doncs, un estiu sense bàsquet a Sant Julià i sense trobada de centenars d'amants d'aquest esport.

L'Ajuntament ha optat per aquest sistema per esponjar l'espai i afavorir el distanciament

Taradell instal·larà una carpa a l'EAS

Taradell

Laia Miralpeix

L'Ajuntament de Taradell instal·larà una carpa al jardí de l'Espai d'Aigua i Salut (EAS) per poder "donar el millor servei a la màxima gent possible", comenta el regidor d'Esports, Lluís Rodríguez. La reobertura de l'EAS després del tancament per la crisi del coronavirus està prevista per al proper 15 de juny, però "hem d'esponjar l'espai per respectar les distàncies de seguretat" i per això s'han hagut de replantejar els espais. L'EAS disposa, a banda de la piscina, d'una sala de *fitness* (gimnàs), una de *spinning* i una d'activitats dirigides. Aquesta darrera servirà per distribuir-hi els aparells de les dues primeres sales, mentre que la nova carpa es farà servir per a les activitats dirigides. L'EAS té uns 1.500 socis.

Està previst que la carpa, que serà quadrada i de 100 metres quadrats, s'instal·li

La carpa s'ubicarà al jardí de l'Espai d'Aigua i Salut

aquesta setmana. Es tracta d'una carpa que es cobrirà amb una lona de plàstic dur, amb una estructura metàl·lica i amb planxes de fusta a terra. L'Ajuntament de

Taradell ha llogat la carpa per tres mesos, "tot i que hi ha la possibilitat de poder allargar el lloguer", i des del consistori no descarten "utilitzar-la per a altres serveis

durant el mes d'agost o els caps de setmana.

La carpa estarà tancada pels quatre vents, però "també es podria obrir si l'activitat ho requerís".

El futbol se centra en les renovacions

Vic

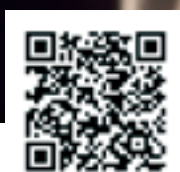
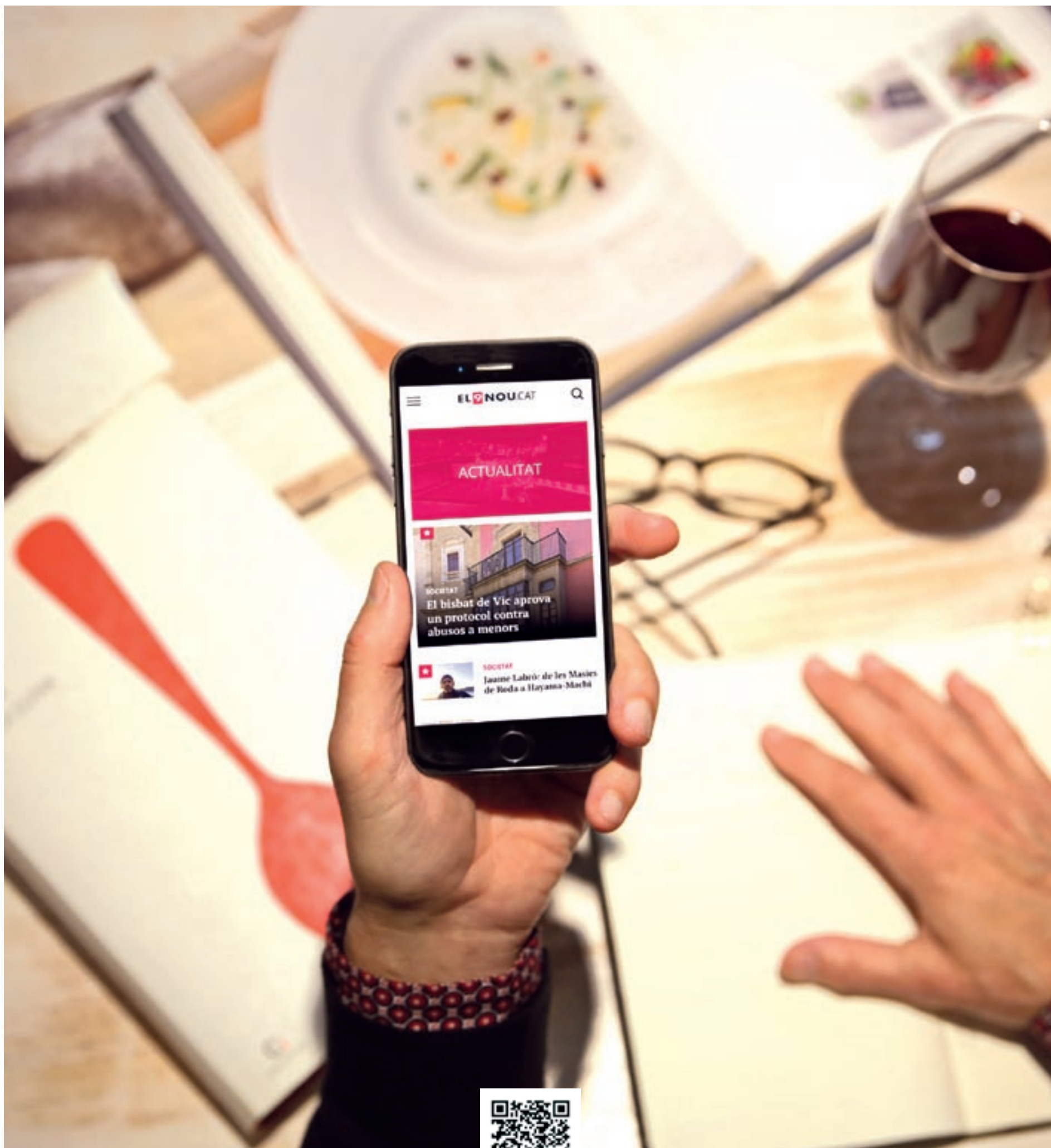
L.M.

La competència al futbol fa que els clubs s'afanyin a renovar jugadors. Un dels que continuarà al seu equip, l'Olot de Segona B, és Roger Barnils. A Primera Catalana, Nil Puntí puja al primer equip del Manlleu, mentre que a la Primera Nacional femenina, el Vic Riuprimer tornarà a tenir les porteres Ariadna Molist i Aina Pagespetit.

A Segona Catalana, les tres últimes renovacions pel Torelló són Nil Coll, Aleix Famada i Aleix Sancho, mentre que el Gurb ha anunciat Dani Campdelacreu, Àlex Abeyà, Eduard Erra, Carles Puigneró i Mia Valls. L'OAR Vic ha renovat Pol Vilar, Enciso, Òscar López, Pau Presseguer, Gerard Vila, Jordi Montero, Arnau Roma, Miquel Vergés, Arnau Domínguez, Ferran Serra, Gil Puig, Jordi Subirana, Pol Parareda i Aniol Roca. El Sant Julià ha fet oficial el segon fitxatge, Arnau de la Osa (Manlleu B), i la primera baixa, Martí Oller, i ha renovat Sergi Erra, Ferran Vila, Jordi Portet, Gerard Torrents, Miquel Roquet, Sergi Godayol, Arnau Martínez, Miquel Criado, Javi del Pozo, Flavio Riveiro, Aleix Pla, Biel Godayol, Marc Abeyà, Nil Torrents, Jose Banderas, Joan Salord, Guillem Altimiras, Quico Lendinez i Eduard Morató. I el Camprodon ha fitxat Aniol Carrera, Jordi Planella, Oriol Busquets i Martí López, del Juvenil de la FEC Vall del Ter, i Medi (Porqueres) i Arnau Romero (Sant Jaume) i ha renovat Gerard Codina, Oriol Galceran, Jordi Gil, Aitor Morillas, Edu Martínez, Abde Akrich, Jordi Galceran, Pol Buxasas i Àlex Torres.

Anna Casarramona, MVP de l'OK Lliga femenina

Manlleu Un cop recollides les votacions dels seleccionadors estatals i del director tècnic de la RFEP, s'ha fet públic que Anna Casarramona és la vencedora del guardó MVP de l'OK Lliga femenina. Aquesta és la segona vegada que la manlleuenc rep la distinció. L'altra va ser la temporada 2015-2016. Casarramona, que ha estat campiona de lliga, ha marcat 12 gols i ha donat 7 assistències. En categoria masculina el vencedor ha estat el blaugrana Pau Bargalló.

L'actualitat, segons Pep Palau

Segueix l'entrevista

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

Aquest cap de setmana s'havia de celebrar l'11a Fira de la Ratafia, a Centelles, que amb 10 edicions al darrere s'ha consolidat com una de les pro-

postes firals amb personalitat de la comarca. L'actual situació la va reduir a una activitat virtual simbòlica. Una de les veus autoritzades en aquest

sector és el mestre ratafiaire Faustí Bosch, de la centenària Ratafia Bosch de Sant Quirze, actual president de la nova IGP Ratafia Catalana.

“No hi ha dues ratafies iguals; aquesta és la nostra gran riquesa”

Entrevista a Faustí Bosch, elaborador de Sant Quirze i president de la IGP Ratafia Catalana

Sant Quirze de Besora

Miquel Erra

La ratafia continua vivint un moment dolç?

Sí. I ara és el moment de reivindicar que s'ha arribat aquí gràcies al gran esforç dut a terme per part d'unes poques empreses ratafaires de Catalunya, sense la pervivència de les quals la ratafia hauria quedat en el record igual com els va passar a d'altres licors que van viure un boom als anys 60, 70 i 80.

Quina ha estat la clau?

La clau va ser la determinació i el no defallir en aquells temps difícils en què es donava poca importància al que es produïa al país. A casa en som un clar exemple. Jo mateix ho he viscut en primera persona, ja que essent un nen ja acompanyava el meu pare a les primeres fires de la ratafia que llavors es començaven a fer. Aquella va ser una època d'incertesa per al consum d'aquest licor i a les fires ens reivindicàvem tots els productors de l'època. Jo crec que aquest va ser un factor clau per a la pervivència del coneixement i consum generalitzat d'aquest licor. Passada aquella època, en l'actualitat crec que ha estat de vital importància la creació de la indicació geogràfica protegida, la IGP Ratafia Catalana, per tot el que comportarà en un futur proper.

La creació d'aquesta IGP, fa un parell d'anys, no va ser fàcil. Vostè va creure des del primer moment en aquesta identificació?

Mal exemple donaria si no hi cregués perquè actualment en soc el president. Referent a la gestació del projecte, tot i tenir el precedent de l'antiga DO Ratafia Catalana, l'actual IGP va néixer d'una manera una mica precipitada, donat que el termini per presentar l'expedient a Brussel·les era molt curt i hi treballàvem diversos ratafaires. De resultes de les presses es va aprovar un expedient tècnic que tan aviat com puguem mirarem d'adaptar per tal de poder incorporar-hi el màxim nombre d'empreses ratafaires.

Faustí Bosch, a les instal·lacions de la centenària destil·leria de Sant Quirze de Besora

Què aporta ostentar aquesta denominació?

D'entrada ens dona molt prestigi ja que, no ho oblidem, és una indicació de caràcter europeu. Pel que fa al present, ja està aportant molts avantatges. El més important és comptar amb la complicitat del sector i en particular del govern de

Catalunya, del qual tenim tot el suport en la persona de l'actual consellera d'Agricultura, Teresa Jordà.

Quantes empreses estan adscrites actualment a la IGP?

Ara mateix certificades som tres empreses, les que elaborem la Ratafia de Montserrat, la Ratafia Pujol i

la Ratafia Bosch.

Vostès, com a Destil·leries Bosch, quines ratafies hi aporten i quina quantitat n'elaboren?

De ratafia en tenim registrades dues marques, Ratafia Bosch i Aromes de Rupit Ratafia. A part també fem una ratafia lleugera de 24 graus. De totes aquestes

Centelles ensenya com fer ratafia

Centelles La Fira de la Ratafia és una de les més esperades de l'any a Centelles. Enguany no es van poder fer actes presencials i es va optar per fer un vídeo, difós a la pàgina web i les xarxes socials de l'Ajuntament. Al vídeo hi surten els quatre organitzadors principals de la fira, Jaume Guinovart, Ignasi Boleda,

Joan Mas i Joan Piella (a la foto), fent una demostració de com elaborar una ratafia a partir d'una recepta local de 1881. Dura 53 minuts. Guinovart actua de mestre de cerimònies; Boleda explica els graus d'alcohol i el paper del sucre; Mas detalla com anar a buscar les plantes, com guardar-les i com usar-les, i Piella exposa les propietats d'algunes de les plantes emprades. J.P.

en conjunt n'elaborem uns 60.000 litres aproximadament, que venem en la seva totalitat a Catalunya.

S'ha descrit que la ratafia és una “captura líquida del paisatge”. Els ingredients locals i de proximitat són fonamentals?

Les nogueres que trobem als nostres camps, corriols i masos; la farigola del pedregar assolellat; la marialluïsa, la menta i un munt de plantes aromàtiques. Què hi ha més local i de proximitat?

Quines són les claus, segons vostè, d'una bona ratafia?

Pel meu gust és cabdal l'equilibri entre la nou verda i les diferents espècies i plantes aromàtiques. També dono molta importància a la qualitat de l'aiguardent que s'ha d'utilitzar per produir-la.

No hi ha mai dues ratafies iguals?

Aquesta és la nostra gran riquesa. Si bé és cert que a vegades n'hi ha que tenen una certa semblança, la gran varietat de plantes aromàtiques i espècies que s'utilitzen en la seva elaboració fa que puguis trobar ratafies anisades, ratafies herbàcies o d'altres de més especiades.

El consum de ratafia ha incrementat de bracet amb el boom del vermut?

Avui en dia la ratafia va per altres camins. Si bé antigament s'havia pres barrejada amb sifó, actualment es consumeix sola, amb glaçons i acompanyant diferents postres i plats de la nostra gastronomia.

Vostè sempre ha reivindicat que es begui sola!

Sí. A diferència del vermut, que té una graduació semblant a la d'un vi, la ratafia és un licor dolç d'alta graduació i això és un inconvenient a l'hora de combinar-la.

Quina és la millor forma de consumir-la, doncs.

La família Bosch sempre hem aconsellat de prendre-la freda o molt freda, si és possible sortida del congelador.

Ens recomana una de les ratafies que elaboren vostès?

La ratafia Reserva de tres anys de repòs en bocoi de roure.

Com valora que s'hagi incrementat l'elaboració de ratafia casolana?

Ho veig molt bé. Aquest és el local nacional de Catalunya per excel·lència i aquesta n'és la prova, alhora que aquest increment és un fidel reflex del bon moment que està vivint el sector.

Un Cercle per a la cultura

El centenari Cercle Campdevanolenc ha engegat una campanya per revitalitzar-se i arribar als 300 socis

Campdevànol

Isaac Muntadas

L'any 1879, un grup de persones de Campdevànol va fundar el Cercle Campdevanolenc per fer activitats d'oci i esbarjo. El Cercle, conegut popularment com el Casino, és el 16è ateneu més antic de Catalunya, i amb 141 anys d'història a les espatlles també és l'entitat més veterana del municipi. Aquesta longevitat s'ha vist amenaçada les darreres setmanes amb el tancament del bar del Casino, que ha compartit el destí de l'entitat durant els últims 30 anys. És per això que des del Cercle han engegat una campanya per reclutar nous socis –paguen 20 euros a l'any– i fer viable l'entitat econòmicament perquè no depengui del bar. El tresorer de l'entitat, Marc Llorens, explica que necessitarien arribar als 300 socis –ara són una norantena– perquè el Cercle sigui sostenible. “N'hem inscrit 12 de nous en pocs dies”, apunta.

Per entendre com s'ha arribat fins aquí, cal retrocedir fins al segle XIX. A molts punts de Catalunya van sorgir un munt d'ateneus, casinos o societats corals on la gent anava a ballar, llegir el diari, escoltar música o, simplement, xerrar; però amb el pas dels anys i l'arribada de les noves tecnologies, alguns serveis que prestaven havien quedat obsolets i van redefinir les seves funcions o van desaparèixer. A Campdevànol, l'activitat cultural que ofería el Casino es va anar “esllanguint”, sobretot per dos motius. El primer era el canvi d'hàbits de la gent i el segon, que l'Ajuntament va apostar per rehabilitar la Sala Diagonal com a teatre i sala de balls i adequar el centre cívic. “Sense la voluntat de fer competència, el Casino ja no tenia la capacitat de donar aquest servei”, diu Llorens. Per altra part, l'any 1993 es van fer unes obres a l'edifici per construir-hi uns despatxos per allotjar-hi entitats del poble –ara n'hi ha 11–. Des de llavors, la seva funció principal ha estat la d'un hotel d'entitats i, segurament, si no s'hagués fet l'obra ara el Cercle no existiria. El *punch* cultural del Cercle Campdevanolenc es va perdre també pel fet de passar a mans del consistori.

L'any 2017 va entrar-hi una nova junta de tres persones

Albert Calzada i Marc Llorens, dos dels membres de l'actual junta del Cercle Campdevanolenc, dins el bar del Casino, actualment tancat i pendent d'obres

Tanca més que un bar

El coronavirus i les reformes pendents han obligat a tancar el Casino

Campdevànol

I.M.

El coronavirus ha precipitat el tancament del bar del Casino i ja no serà possible tastar les delicioses empanades o els rostits colombians que feia la seva arrendatària, Judit Cabrera, que ha estat gairebé 11 anys –des del 2009– al capdavant d'aquest local tan emblemàtic.

que, alertats per l'anterior, es van adonar que la situació econòmica del Cercle era “delicada” perquè les finances depenien exclusivament de l'arrendament del bar, que ara ha tancat. A curt termini sembla improbable que s'obri perquè, segons Llorens, s'hi haurien d'invertir un mínim de 80.000 euros per adequar espais com la cuina o els lavabos.

A banda de tenir més socis, la solució passa perquè el Cercle recuperi la iniciativa cultural al poble de comú acord amb l'Ajuntament “perquè per mantenir quatre despatxos, no sé si cal una entitat”. Dit i fet, des del

El fet d'haver d'invertir molts diners per adequar l'espai a les mesures sanitàries que exigirà el govern ha estat l'estocada definitiva per prendre la decisió. A banda de no poder-ne demanar un traspàs, Cabrera assegura que al principi va invertir-hi molts diners, i tot i generar força ingressos hi feia 18 o 20 hores diàries, tot i l'ajuda puntual de la

2017 el Cercle va començar a fer activitats com un concert acompanyat d'un tast de cervesa, l'organització de la primera fira de la ratafia del Ripollès, activitats per la revetlla de Sant Joan o una exposició que narrava els 100 anys de vida de l'edifici del Casino, construït l'any 1917. També van oferir als Geganters que guardessin els gegants al Cercle i que poguessin ballar a la sala del teatre. “Intentar atreure tota l'activitat cultural possible”, afirma.

Un altre punt clau és que, en el cas que el bar torni a obrir, s'ha de convertir en un punt de trobada de la

seva família, i “això es notava en la salut perquè arribava a casa cansada a les 3 o 4 de la matinada i a les 7 m'hi tornava a posar”.

Això sí, Cabrera vivia enamorada del Casino, perquè “hi havia una clientela molt bonica i a la qual estic molt agraïda”. Hi havia gent de Barcelona que venia als càmpings “amb qui vaig fer una gran amistat”. Els ciclistes

gent de les diverses entitats per tal de formar un nucli d'intercanvi. També hi ha previstes més activitats per aquest any marcat pel coronavirus, ja que, per ara, la sintonia amb la Regidoria de Cultura és bona i volen fer alguna espècie de foguera participativa per Sant Joan que caldrà concretar i dependrà de com avancin les fases de desescalada al Ripollès. “Hem de fer un pas endavant i aprofitar Sant Joan per fer foc nou”, assenyala Llorens. Darrerament, també s'han creat algunes seccions del Cercle, com un grup gastronòmic o uns amics de la música, però el que neces-

del poble o l'equip de futbol eren clients habituals, però també escaladors d'arreu de Catalunya que venien a la comarca “que eren com els meus fills i em van trucar perquè obrís un altre bar”. Cabrera també té un record per la gent de la Dansa, del poble i per l'ajuda del consistori. Sens dubte, ara que el bar ja ha tancat, una altra de les coses que es trobarà a faltar seran les nits de futbol amb el Casino ple a vessar, amb 90 o 100 persones, gaudint d'un Barça-Madrid.

siten per tirar endavant el projecte són “més mans i, sobretot, més cervells”.

A més, aprofitant que ara hi ha l'escola al costat del Casino, també volen apostar per fer activitats per a la canalla. De fet, Llorens diu que les portes del Cercle estan obertes a tothom i que “si un dia volen venir un grup d'amics de la PlayStation i fer un torneig del FIFA 2020, poden utilitzar aquest espai sense problemes”. L'entitat no es rendirà i ja està posant els fonaments per tornar a ser un pol d'atracció cultural del poble, però necessita els campdevanolencs.

La 'Mamma' es jubila

Tanca la pizzeria Mamma Meva, a Vic des de 1980; l'aturada pel coronavirus ha avançat la jubilació de la propietària

Vic

Miquel Erra

El Mamma Meva, la històrica pizzeria i restaurant de la rambla del Passeig de Vic, ha abaixat la persiana. El proper 21 de juny havien de celebrar el 40è aniversari, però ja no podrà ser. Els dos mesos i mig que han hagut de tancar arran de la crisi del coronavirus han precipitat la jubilació de la seva fundadora i propietària, Maria Roviró, que plega amb una espina clavada al cor: la de no haver pogut acomiadar-se personalment de la clientela.

"Potser m'hauria jubilat més endavant, d'aquí a uns mesos, però no d'aquesta manera, en aquestes circumstàncies tan dures", lamenta Roviró. De fet, havia començat a programar una "gran festa" per commemorar el quarantè aniversari, precisament com una forma d'agrair la fidelitat de dues i tres generacions de clients. Roviró recorda que van haver de tancar d'un dia per l'altre, "amb les neveres plenes". El fet de no disposar de terrassa ha complicat una hipotètica represa temporal. Les perspectives incertes que planen sobre el sector i la seva edat, 67 anys, hi han fet la resta.

El Mamma Meva va obrir les portes el 21 de juny de 1980. Era la segona pizzeria que s'instal·lava a la ciutat després de La Gorgonzella, inaugurada uns mesos abans -i que va abaixar la persiana fa cinc anys-. A la novetat culinària s'hi va sumar l'en-

Maria Roviró, a l'emblemàtica barra d'entrada a la pizzeria

cant del local, una acurada rehabilitació dels baixos i el primer pis de la històrica casa de Can Clerc, amb la seva imponent entrada o les voltes originals. "En aquells moments molta gent entrava només per veure el local", rememora Roviró. "Amb una dona al capdavant... dos dies i tancaran", pronosticava algun espavilat. Des del primer dia la cuina del Mamma Meva va ser un no parar. Més enllà de les pizzes i la pasta, ànimes de la carta,

dels fogons del restaurant també es cuinaven plats que esdevindrien emblemàtics de la casa, com l'ossobuco, els peus de porc o els calamars a l'andalusa.

Charo López, Fernando Fernán Gómez, Maria del Mar Bonet, Terenci Moix, Antonio Flores o Antoni Basas són algunes de les moltes cares conegudes que s'han entaulat al restaurant, malgrat que els autèntics protagonistes, destaca Roviró, han estat els comensals habi-

tuals: "He tingut la sort de tenir uns clients fantàstics i des d'aquí els ho vull agrair", insisteix. És per aquesta relació especial que hi ha mantingut que no s'imagina, ara mateix, un hipotètic traspass del restaurant -la família pensa, més aviat, a vendre's tota la casa-. "No ha estat una feina més. Hi he disfrutat molt, perquè acabes fent amistat amb molta gent". Una gent a qui, ara mateix, "ja trobo a faltar". El sentiment segur que és recíproc.

Sala d'exposicions

Vic Durant aquests anys les parets del local han esdevingut una autèntica sala d'art, amb exposicions temporals i obres que alguns artistes van regalar a l'establiment, que avui conformen una notable pinacoteca. Encara avui hi havia exposada obra d'una artista de Sant Hilari que no ha pogut passar a recollir-la.

Els gegants de la Vall del Ges, amb mascaretes de les 'cosidores'

Torelló Les cosidores de la Vall del Ges, un grup de més de 100 persones que han confeccionat més de 18.000 mascaretes, gorres i bates durant la crisi sanitària del coronavi-

rus, van lliurar el cap de setmana passat mascaretes per als gegants i capgrossos de Torelló i Sant Pere de Torelló (a les fotos, d'esquerra a dreta respectivament). Properament les lliuraran als de Sant Vicenç. "En relaxar-se l'emergència", expliquen, van decidir fer-ne per a les figures de cartró pedra "com a eina pedagògica per als més petits".

Ja es pot visitar l'exposició de fotos de la Festa del Pi

Centelles La crisi del coronavirus va impedir que pogués obrir al públic, a mitjans de març, l'exposició corresponent al 43è Concurs de Fotografia Festa del Pi de Centelles. Fins al dia 10 d'aquell mes es podien lliurar les fotos i el veredictes es va fer el cap de setmana següent, però ja no hi va haver possibilitat d'obrir la mostra. Finalment, guardant totes les distàncies i complint les mesures que marca la llei, aquest dissabte es va reobrir l'exposició al Niu del Palau dels Comtes i es va fer públic el veredictes (vegeu EL 9 NOU del passat 27 de març). La mostra es podrà visitar fins al 21 de juny. J.P.

ferSalut
La medicina del seu centre de salut

DAVANT LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, DEMANA AJUDA!

La violència cap a les dones pel fet de ser-ho, malauradament, és una realitat que s'estén a totes les societats i que té greus conseqüències físiques, psicològiques i socials per a les seves víctimes. A Catalunya, s'ofereixen diferents serveis d'atenció a la dona per fer front a aquest tipus de violència i poder actuar.

En cas de violència, qui em pot ajudar?

És important entendre que la víctima de violència no està sola i que sempre és millor denunciar i que algú més en tingui coneixement que no fer res. A Catalunya existeixen serveis i recursos per atendre les dones que pateixen qualsevol mena de maltractament, entre els quals cal destacar:

- **Línia 900 900 120.** Servei d'atenció gratuït, confidencial i permanent, les 24h/365 dies de l'any. Atén, en 124 llengües, qualsevol situació de VM, oferint informació i assessorament sobre quines opcions i recursos existeixen. És l'entrada a tota la xarxa de serveis especialitzats.
- **Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD).** És un servei de proximitat que depèn dels ajuntaments. A l'Ajuntament de Barcelona, el SIAD s'anomena SARA (Servei d'Atenció, Recuperació i Acollida).
- **Servei d'Intervenció Especialitzada (SIE).** Per a consultes més concretes en VM. Ofereix atenció especialitzada, informació i recuperació a les dones víctimes, i als seus fills i filles. Hi ha 8 oficines SIE a tot Catalunya.
- **Serveis d'intervenció en crisis greus i atenció policial.** Aquest servei s'activa en cas de VM brutal o assassinat, per atendre de forma immediata les víctimes i la seva comunitat. Les comissaries de Mossos d'Esquadra disposen de personal especialitzat per tramitar denúncies.

ANÀLISIS CLÍNQUES
LABORATORI Dr. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.

Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

• Cirurgia pròtesi genoll i maluc · Artroscòpia genoll, espalla i turmell · Ortopèdia infantil ·

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

Laboratoris Eurás
Laboratori d'Anàlisis Clínicas

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estàtica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

comas
Òptica i Ortopèdia
Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55

Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22

C. Nou, 43
93 886 10 55

VIC

PODOLOGIA:

Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL

Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

ESPECIALISTES

<p>MEDICINA DE CAPÇALERA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dra. A. Ramos - Dra. C. Álvarez - Dra. S. Martínez de Arezana - Dr. V. Canal 	<p>ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA</p> <p>Pressió arterial, injeccions, etc.</p>	<p>REVISIONS GENERALS</p>	<p>PROVES COMPLEMENTÀRIES</p> <ul style="list-style-type: none"> • ENDOSCÒPIA amb anestèsia - Dr. R. Barniol • ECOGRAFIA Ecocardiografia doppler Ecografia general, ginecològica 4D Transrectal, Transvaginal Ginecològica Abdominal Troncs supraabdominals • PROVES D'ESFORÇ • HOLTER E.C.G. • HOLTER PRESSIÓ (MAPA) • DENSITOMETRIA • URODINAMIA • CISTOSCÒPIES/ HISTEROSCÒPIES • RADIOGRAFIES • AMNIOCENTESIS 	<p>Cardiologia Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genis, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina Dr. F. Rosés Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez Dr. R. Barniol Dr. E. Batiste-Alentorn Dr. I. Saigü Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda Dr. P. Tapias Dra. A. Sala Dra. A. López Dr. P. Domènech, Dra. A. López Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia Dr. J. Fernández-Zuazu Dr. O. Parés Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill Dra. M. Vidal Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra Dr. J. Molinas Dr. C. Bassas Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma Dra. M. Jiménez Dr. F. Escabá Dr. J. Fontarnau Dra. Ester Tió Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella Llic. P. Borrat Llic. I. Verdaguer Llic. I. Sala Llic. M. Pellicer Dra. E. Quintana Sra. C. Sallent Sra. M. Mauri Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra Sra. A. Grifell Dr. J. Fargas</p>
---	--	----------------------------------	---	--

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al 93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Plànols de finques

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desuaceslaglewa.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

ADVOCATS DE ROCAFIGUERA MONTANYÀ

T'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

DESEMBUSSOS I FOSSES SÈPTIQUES M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucasbras.cat

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

Sintonitzeu **EL 9 FM** la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8

EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja - Aigua - Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)

o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
ENTREU I DESCOBRIU LES OFERTES DEL CLUB

Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

Escriuiu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera, la publicitat més efectiva

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ D'AQUESTA SETMANA

Dilluns 8

6.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Batalla de l'Ebre.
6.30 GAUDEIX LA FESTA. Tot torna a començar. Presenta: Joan Ignasi Gómez.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA. Presenta: Vanessa Raja.

9.00 TERRITORI 17. Magazín d'actualitat d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
12.00 QUATRE PARAULES. Vicenç Ambrós, sobre la novel·la *Acta Martyrum*, Premi Sebastià Juan Arbó de 2019. Presenta: Jordi Vilarrodà.
12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil. Espai educatiu adreçat als alumnes d'Infantil i Primària.
13.00 TELÓ DE FONTS. Aules virtuals. Presenta: Laura Contreras.
13.30 AVENTURA'T. Paddle surf a les Illes Medes.

14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu d'Osona, el Bages, el Berguedà, el Moianès i el Solsonès. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 PLE MUNICIPAL DE VIC. En directe. Sessió ordinària del mes de juny.
19.00 CONNECTI.CAT. Presenta: Pere Puig.
20.00 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 TEMPS AFEGIT. Entrevista a Xevi Barriobero, director esportiu del Femení Osona, i Jordi Sainz, director esportiu del CB Torelló, per parlar dels ascensos dels seus equips sèniors un cop acabada la temporada. Presenta: Esther Rovira.
21.30 AVENTURA'T.

22.00 PAISATGES ENCREUATS. Conca salina. Presenta: Albert Brosa.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 TEMPS AFEGIT.
23.30 PAISATGES ENCREUATS.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín. Presenta: Clara Tena.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimarts 9

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 DE TEE A GREEN. Golf.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
12.00 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
12.30 TEMPS AFEGIT.
13.00 PAISATGES ENCREUATS.
13.30 DE TEE A GREEN. Golf.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 PAISATGES ENCREUATS.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Cuina.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Presenta: Jordi Sacristan.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Cuina.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 QUATRE PARAULES. Espai dedicat al món dels llibres. Presenta: Jordi Vilarrodà.
21.30 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Cuina.
22.00 QUATRE PARAULES.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 GAUDEIX LA FESTA.
23.30 QUATRE PARAULES.
0.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Cuina.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimecres 10

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 QUATRE PARAULES.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 PAISATGES ENCREUATS.
12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
13.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Cuina.
13.30 QUATRE PARAULES.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS. Les tres bessones.
17.00 L'ESCOLA A CASA. In-

til.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA. Tertúlia esportiva. Presenta: Pitu Abril.
18.30 ENS QUEDEM A CASA. Presenta: Marc Rodríguez.

19.00 CONNECTI.CAT. Presenta: Pere Puig.
20.00 L'ESCOLA A CASA.
20.30 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 LA TRAMOIA. Entrevista al bandautor de tall rocker de Manlleu Daniel Boga, que ens vindrà a presentar el seu darrer EP, *La corona del mal país*, que s'ha publicat aquest cap de setmana. Presenta: Jordi Sunyer.
22.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Soldados de salamina.
22.30 EL 9 INFORMATIU.
23.00 LA TRAMOIA.
0.00 AVENTURA'T.
0.30 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dijous 11

6.00 EL 9 INFORMATIU.
6.30 AVENTURA'T.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.
12.30 LA TRAMOIA.
13.30 AVENTURA'T.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Les tres bessones.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
17.30 VICACTIVA'T A CASA. Activitat física. Sessions d'activitat física a casa amb Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Presenta: Jordi Sacristán.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 ANGLE OBERT. Espai dedicat als electes d'Osona.
20.40 EL 9 INFORMATIU. Presenta: Clàudia Dinarès.
21.00 LA PATUM DE BERGA. Revivim la Patum de Berga 2019 des de la plaça de Sant Pere.
0.10 ANGLE OBERT.
0.45 EL 9 INFORMATIU.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Femení Osona i CB Torelló

Esther Rovira conversa aquest dilluns amb els directors esportius del Femení Osona i el CB Torelló, per valorar els respectius ascensos.

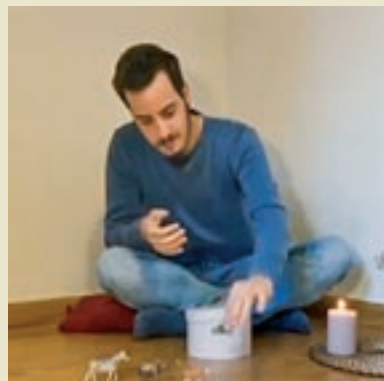
Temps afegit
dilluns, 21.00 i 23.00

El ple de Vic, dilluns, en directe

L'Ajuntament de Vic torna a celebrar aquest dilluns un ple de forma telemàtica. Es podrà seguir, com sempre, en directe.

Ple municipal de Vic
dilluns, 18.00

Noves propostes a 'L'escola a casa'

Els mestres de les escoles de Vic continuen fent propostes pedagògiques a l'espai adreçat als alumnes de 0 a 3 anys, Infantil i Primària.

L'escola a casa
dilluns i dimecres, 12.30 i 17

La Patum, el dijous de Corpus

Berga no pot celebrar, aquest dijous, la Patum, festa declarada Patrimoni Immaterial de la Humanitat, però es recuperen els salts del 2019.

La Patum de Berga 2019
dijous, 21.00

Daniel Boga amb Jordi Sunyer

El bandautor manlleuenc presenta un nou EP, *La corona del mal país*, i en parlarà dimecres a l'espai setmanal dedicat al món dels espectacles.

La tramoia
dimecres, 21.00 i 23.00

'El 9 Informatiu', cada vespre

Clàudia Dinarès presenta l'informatiu de referència a la comarca que cada dia, al vespre, fa un repàs al més destacat de la jornada.

El 9 Informatiu
de dilluns a divendres, 20.30

De Vic al Vietnam

MIQUEL PUIG BANÚS

Miquel Puig, 'Miki', va marxar al Vietnam just abans que es decretés l'estat d'alarma a Espanya, sense un lloc fix on viure. El vigatà, de 24 anys, es dedica a recórrer el país asiàtic en 'tatera', una moto xinesa de segona mà. Puig està vivint un somni, ja que ara mateix només es dedica a viatjar en solitari per conèixer món.

Amb els estalvis guanyats treballant de sol a sol a Mallorca, el vigatà Miquel Puig va decidir recórrer part del sud-est asiàtic amb moto. El recorregut previst era el Vietnam, Laos, Cambodja, Malàisia i Indonèsia. De moment és al primer país del seu llarg camí, al qual va arribar el 13 de març, tot just quan va començar el confinament a Catalunya. El seu viatge va començar de la pitjor manera possible. Al control de l'aeroport el van agafar i el van portar a una base-hospital militar durant 14 dies, "que no vull repetir ja que les condicions eren molt dolentes". Al Vietnam només es dedica a viatjar, però "el que m'agradaria algun dia és obrir algun tipus de negoci aquí a l'Àsia".

Puig es desplaça en una tatera, una moto xinesa de segona mà, molt típica per a la gent que recorre el Vietnam en motocicleta. Ara mateix es considera nòmada, ja que està en moviment constant. Però el Vietnam no és l'únic país que ha visitat, ja que "el meu naixement com a cul inquiet va començar fa quatre anys quan vaig deixar-ho tot i vaig

marxar a Austràlia a buscar-me la vida". Allà va viure 11 mesos i després va viatjar a Nova Zelanda dues setmanes. De tornada a casa, però, va estar un mes i mig a Tailàndia. Una vegada a Vic, des-

"El que m'agradaria un dia és obrir un negoci aquí a l'Àsia"

prés de tant temps fora, Puig sentia la necessitat de començar una nova experiència: "No és gens fàcil, ja que apareixes en un lloc nou on no coneixes a ningú, no tens on quedar-te, necessites trobar feina per mantenir-te i aprendre un nou idioma per conèixer gent, però amb ganes i bona actitud tot acostuma a sortir bé". També va estudiar a Madrid uns cursos privats de recuperació i rehabilitació de fauna salvatge i d'auxiliar veterinari mentre treballava al Centre de Recuperació de Primats Rainfer,

i llavors va fer les pràctiques al zoològic de Santillana del Mar, a Cantàbria. Allà va ser on va decidir anar al Vietnam, perquè "Tailàndia em va agradar molt i volia recórrer més països asiàtics".

Al Vietnam "la gent té una altra mentalitat. Aquí són més feliços que nosaltres sense tenir tot el que nosaltres podem tenir". Puig destaca "els contrastos dels paisatges de pel·lícula que tenen a tot el país". Per altra banda, troba a faltar "el fuet, però sobretot la família, els amics i el meu gosset". Puig torna a Vic cada vegada que pensa que l'etapa s'ha acabat, "a vegades només per fer diners per tornar a marxar". Ara, amb el confinament, el vigatà explica que al Vietnam "tot és normal, a les grans ciutats s'ha d'utilitzar mascareta en espais públics. Respecte a establiments o llocs turístics, està tot obert. Es podria dir que estic vivint un somni. Mentre que tot el món ha quedat parat jo he estat i estic viatjant per racons i llocs inimaginables".

Angi Conejo

Multes

Això dels excrements de gos als carrers és un no parar. A tots els pobles el mateix *cueto*. A la ronda del Puig de Torelló algú hi ha penjat un cartell que avisa de sancions de 150 a 500 euros però és de... Sant Pere de Torelló! Se'n podrien fer d'estàndards per a tots els pobles i amb multes grosses, això sí. Civisme, ens falta.

Cognoms

El Peralada ha fitxat el defensa osonenc Roger Cunill i al mateix equip ja hi juga un altre Cunill, el també defensa Toni Cunill. Dos osonencs, tots dos defenses i tots dos de cognom Cunill, quin maldecap per al *mís-ter*. Abans es feia allò de posar-los Cunill I i Cunill II. A veure...

Retransmissions

El concert de Di-versiones que emetia dissabte EL 9 TV va ser un èxit d'audiència, i pel zoom no paraven de sortir en directe fans d'Osona disfressats i ballant: de Centelles, de Manlleu, de Roda, de Torelló... Tenen predicament a la Plana de Vic, aquests de Di-versiones. L'audiència de la retransmissió ho certifica.

Banderes

Davant la caserna dels Mossos d'Esquadra de Ripoll, les banderes pengen a mig pal aquests últims dies. Amb l'episodi de vent de dissabte, onejaven fins a mitja vorera, de manera que si els vianants no anaven en compte d'esquivar-les podien acabar *bufetjats* per la *rojigualda*.

